

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende

Nr. 63

13. årgang

21.12.2006

	I	EØS-ORGANER	
	1.	EØS-rådet	
	2.	EØS-komiteen	
	3.	Parlamentarikerkomiteen for EØS	
	4.	Den rådgivende komité for EØS	
	II	EFTA-ORGANER	
	1.	EFTA-statenes faste komité	
	2.	EFTAs overvåkningsorgan	
2006/EØS/63/01		Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 med hensyn til Det islandske boligfinansieringsfond (HFF).....	1
2006/EØS/63/02		Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 med hensyn til støtte gitt til ”Hurtigruten-selskapene” som vederlag for økt arbeidsgiveravgift (sak 56343).....	33
2006/EØS/63/03		Kunngjøring fra EFTAs overvåkningsorgan om retningslinjer for metoden for fastsettelse av bøter ilagt i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel ii artikkel 23 nr. 2 bokstav a).....	44
2006/EØS/63/04		Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan av 11. mai 2006 om et kontrollprogram for 2006 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse andre produkter av vegetabilsk opprinnelse, og om nasjonale kontrollprogrammer for 2007 (143/06/COL).....	49
2006/EØS/63/05		Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan av 11. mai 2006 om reduksjon av forekomsten av dioksiner, furaner og PCB i fôrvarer og næringsmidler (144/06/COL).....	54
2006/EØS/63/06		Rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan av 17. mai 2006 om et samordnet program for kontroll av fôrvarer for 2006 (150/06/COL).....	58
2006/EØS/63/07		Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 267/06/COL av 20. september 2006 om ikke å reise innsigelser mot foreslåtte tiltak i utkastet til Lov om mediestøtte i Liechtenstein.....	67
	3.	EFTA-domstolen	

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

2006/EØS/63/08	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4495 – ALFA Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group) – Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte	68
2006/EØS/63/09	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4509 – Philips/PLI) . .	69
2006/EØS/63/10	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck) – Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte	70
2006/EØS/63/11	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo) – Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte	71
2006/EØS/63/12	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)	72
2006/EØS/63/13	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4242 – Thermo Electron/Fisher Scientific)	72
2006/EØS/63/14	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4271 – Daikin/OYL)	73
2006/EØS/63/15	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4335 – Diehl/Thales/JV)	73
2006/EØS/63/16	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4348 – PKN/Mazeikiu)	74
2006/EØS/63/17	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4370 – EBN/Cogas Energy)	74
2006/EØS/63/18	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4390 – PHL/IBFF)	75
2006/EØS/63/19	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4393 – Istithmar/Mubadala/DAE/SR Technics)	75
2006/EØS/63/20	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4398 – Veolia Cargo/Rail Link/JV)	76
2006/EØS/63/21	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4402 – UCB/Schwarz Pharma)	76
2006/EØS/63/22	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4421 – OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV)	77
2006/EØS/63/23	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4422 – Bertelsmann/Vodafone/Moconta)	77
2006/EØS/63/24	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4425 – Merrill Lynch/Irish Life & Permanent)	78
2006/EØS/63/25	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4428 – AXA/Gerflor)	78

2006/EØS/63/26	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4433 – RREEF/Peel Ports Holdings/Peel Ports)	79
2006/EØS/63/27	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4436 – Cinven/Gondola)	79
2006/EØS/63/28	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4438 – Macquarie/Thames Water)	80
2006/EØS/63/29	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))	80
2006/EØS/63/30	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4451 – Alcatel/Nortel Networks)	81
2006/EØS/63/31	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4452 – Swiss Re/GE Life)	81
2006/EØS/63/32	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4454 – TPG/Télédiffusion de France)	82
2006/EØS/63/33	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)	82
2006/EØS/63/34	Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak COMP/M.4467 – Blackstone/PAI/United Biscuits)	83
2006/EØS/63/35	Innledning av behandling (Sak COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM)	83
2006/EØS/63/36	Melding fra den franske regjering i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF av 30. mai 1994 om vilkårene for tildeling og bruk av tillatelser til å drive leting etter og utvinning av hydrokarboner	84
2006/EØS/63/37	Statsstøtte – Frankrike – Statsstøtte C 58/2002 (tidl. N 118/2002) – Omstruktureringstøtte til Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) – Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til EF-traktatens artikkel 88 nr. 2	85
2006/EØS/63/38	Kommisjonsmelding i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 – Innføring av forpliktelse til å yte offentlig tjeneste med hensyn til ruteflyginger i Italia	85
2006/EØS/63/39	I-Roma: ruteflyging – Anbudsinnydelse kunngjort av Italia i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav d) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 med hensyn til ruteflyging på strekningene Pantelleria–Palermo, Lampedusa–Palermo, Lampedusa–Catania, Lampedusa–Roma og Pantelleria–Roma	86
2006/EØS/63/40	Innbydelse til å sende inn forslag – Tjenester til støtte for næringsliv og nyskaping	87
2006/EØS/63/41	Retningslinjer for sluttbruk ”til industriell framstilling” ved anvendelsen av visse tollkvoter for fiskeriprodukter med opphav i Norge og Island.	88
2006/EØS/63/42	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/37.956 – Armeringsjern (i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker)	89
2006/EØS/63/43	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C-3/37.980 – Souris/Topps (i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker)	89

2006/EØS/63/44	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/M.3436 – Continental/Phoenix (i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	89
2006/EØS/63/45	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.37.773 – Monokloreddiksyre (MCAA) (i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	89
2006/EØS/63/46	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech (i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	89
2006/EØS/63/47	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia (i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	90
2006/EØS/63/48	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier (i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	90
2006/EØS/63/49	Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat (i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker).	90
2006/EØS/63/50	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 373. møte 11. mai 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps	90
2006/EØS/63/51	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker avgitt på komiteens 129. møte 19. oktober 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3436 – Continental/Phoenix.	90
2006/EØS/63/52	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 386. møte 6. desember 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.37.773 – MCAA	91
2006/EØS/63/53	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker avgitt på komiteens 133. møte 29. juni 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech.	91
2006/EØS/63/54	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 396. møte 10. oktober 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia	91
2006/EØS/63/55	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 400. møte 12. desember 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier	91
2006/EØS/63/56	Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 407. møte 18. april 2006 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat.	92
2006/EØS/63/57	Informasjonsprosedyre – Tekniske forskrifter	93
2006/EØS/63/58	Innledning av behandling – (Sak COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing)	100

3. Domstolen

EFTA-ORGANER

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 med hensyn til Det islandske boligfinansieringsfond (HFF) 2006/EØS/63/01

EFTAs overvåkningsorgan har ved vedtak 185/06/COL av 21. juni 2006, gjengitt på det opprinnelige språket etter dette sammendraget, innledet behandling i henhold til protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (overvåknings- og domstolsavtalen). Den islandske regjering er underrettet ved en kopi av vedtaket.

EFTAs overvåkningsorgan innbyr herved EFTA-statene, EU-medlemsstatene og interesserte parter til å sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort, til:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard, 35
B-1040 Brussel/Bruxelles

Merknadene vil bli oversendt til den islandske regjering. En part som ønsker å få sine merknader behandlet fortrolig, kan sende inn en skriftlig, begrunnet anmodning om dette.

SAMMENDRAG

Bakgrunn

EFTAs overvåkningsorgan gjorde 11. august 2004 sitt vedtak nr. 213/04/COL⁽¹⁾. I dette vedtaket erklærte Overvåkningsorganet at Det islandske boligfinansieringsfond (*Íbúðalánasjóður*) ("HFF") var i samsvar med reglene for statsstøtte i henhold til EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2.

HFF er en institusjon som er heleid av den islandske stat, og gir boliglån med pantesikkerhet til innbyggere på Island. Overvåkningsorganet kom til at HFF gjennom å finansiere og drive sitt lånesystem, mottok statsstøtte fra den islandske stat innenfor betydningen av EØS-avtalens artikkel 61 nr. 1. Videre kom Overvåkningsorganet til at HFF-systemet, som ble opprettet i 1999, utgjorde "ny støtte" som prosedyremessig sett var urettmessig, og som skulle vært meldt til og godkjent av Overvåkningsorganet i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 3, før ordningen ble satt i kraft.

Imidlertid konkluderte Overvåkningsorganet med at tjenesten som ble tilbudt av HFF kunne defineres som en tjeneste "av allmenn økonomisk betydning" innenfor rammene av EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2. Denne konklusjonen var basert på premisset om at HFF var forpliktet til å tilby boligfinansiering til rimelige og like vilkår innenfor hele det islandske territorium, uavhengig av lønnsomheten av de enkelte operasjonene. Etter Overvåkningsorganets syn tilbød HFF en tjeneste som ikke var tilgjengelig på det private marked på Island. Overvåkningsorganet besluttet derfor å godkjenne HFF-systemet etter en foreløpig undersøkelse, uten å iverksette formell undersøkelse i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2.

⁽¹⁾ Et sammendrag av dette vedtaket er offentliggjort i EUT C 112 av 12.5.2005, s. 8. I sammendraget refereres det til nettsidene til EFTAs overvåkningsorgan, der den fullstendige teksten foreligger etter at alle fortrolige opplysninger er fjernet: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

Dette vedtaket ble klaget inn for EFTA-domstolen av den islandske bank- og meklerforeningen. Saksøkeren anførte blant annet at HFF ikke tilbød en tjeneste av allmenn økonomisk interesse, ettersom private banker tilbød boligfinansiering til sammenliknbare vilkår. HFF kunne derfor ikke falle inn under unntaket i EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2. Saksøkeren anførte videre at ettersom det var tvil om HFF kunne falle inn under EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2, burde Overvåkningsorganet iverksatt formell undersøkelse.

EFTA-domstolens dom av 7. april 2006 i sak E-9/04

EFTA-domstolen ga saksøkeren medhold⁽²⁾. Etter EFTA-domstolens oppfatning hadde den aktuelle statsstøtteordningen gitt grunn til "tvil ... om den var i samsvar med EØS-avtalens virkemåte", tvil som ikke var blitt fjernet gjennom den foreløpige undersøkelsen. Overvåkningsorganet hadde følgelig plikt til å iverksette formell undersøkelse i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2, før det ble gjort vedtak. Ettersom dette ikke hadde skjedd, satte EFTA-domstolen Overvåkningsorganets vedtak til side.

Når det gjaldt anvendelsen av EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2, kom domstolen til at en tjeneste med de formål som HFF-låneordningen hadde, kunne godkjennes som en tjeneste av allmenn økonomisk interesse som ga rett til statsstøtte. Visse trekk ved ordningen ga imidlertid grunn til tvil om den var i samsvar med EØS-avtalen. Låneordningen var ikke begrenset til å yte lån til bygging eller kjøp av boliger som innfridde bestemte kriterier i forhold til størrelse eller verdi. Låneordningen var heller ikke begrenset til å bistå låntakerne med å finansiere egen bolig. EFTA-domstolen kom også til at det var tvil om identifikasjonen av det relevante produktmarkedet, i forhold til en vurdering under EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2 av om låneordningen ville påvirke utviklingen av samhandelen i et omfang som strider mot avtalepartenes interesser.

Konsekvenser av dommen

Formålet med dette åpningsvedtaket er å følge EFTA-domstolens dom og be de aktuelle partene sende inn sine merknader, med henblikk på å få klarlagt om tjenestene som tilbys av HFF er i samsvar med vilkårene i EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2.

⁽²⁾ Dom av 7. april 2006 i sak E-9/04, Den islandske bank- og meklerforeningen mot EFTAs overvåkningsorgan, [2006] EFTA Court Report (ennå ikke kunngjort). Dommen er tilgjengelig på nettsidene til EFTA-domstolen: www.eftacourt.lu

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 185/06/COL****of 21 June 2006****to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I
of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic
Housing Financing Fund
(ICELAND)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

HAVING REGARD TO the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,HAVING REGARD TO the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 and Protocol 3 thereof,HAVING REGARD TO the EFTA Surveillance Authority's Decision No 213/04/COL of 11 August 2004 concerning the Icelandic Housing Financing Fund and an increase of lending by that fund up to 90% of the purchase price of housing ⁽³⁾,HAVING REGARD TO the judgment of the EFTA Court dated 7 April 2006 in Case E-9/04 concerning an application for annulment of Decision No 213/04/COL regarding the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁴⁾,HAVING REGARD TO the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 18C on "State aid in the form of public service compensation",

WHEREAS:

I. FACTS**1. INTRODUCTION**

On 11 August 2004, the EFTA Surveillance Authority (hereinafter referred to as "the Authority") adopted Decision No 213/04/COL. In this Decision the Authority declared, according to Article 59(2) of the EEA Agreement, the Icelandic Housing Financing Fund (*Íbúðalánasjóður*) to be compatible with the State aid rules.

The Icelandic Housing Financing Fund (hereinafter referred to as "the HFF" or "the HFF system"), an institution wholly owned by the Icelandic State, provides mortgage-secured housing loans to residents in Iceland. The Authority found that in funding and operating its loan system, the HFF received State aid from the Icelandic State within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority found that the HFF system, established in 1999, constituted "new aid", unlawful on procedural grounds, which should have been notified to and approved by the Authority pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, prior to putting it into effect.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as "the EEA Agreement".

⁽²⁾ Hereinafter referred to as "the Surveillance and Court Agreement".

⁽³⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8 and in Icelandic and Norwegian in the EEA Supplement to the Official Journal No 23, 12.5.2005, p. 3. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry.

⁽⁴⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v EFTA Surveillance Authority* [2006] EFTA Court Report (not yet reported). The judgment is available at the EFTA Court's website: www.eftacourt.lu

⁽⁵⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (hereinafter referred to as the "State Aid Guidelines"), adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231. The State Aid Guidelines are available on the Authority's website: www.eftasurv.int.

Nevertheless, the Authority concluded that the service provided for by the HFF could be qualified as a “service of general economic interest”, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This conclusion was based on the premise that the HFF was obliged to provide house financing at affordable rates and on equal conditions throughout the entire Icelandic territory, irrespective of the profitability of individual operations. In the Authority’s view, the HFF offered a service which was not available on the private market in Iceland. Therefore, the Authority decided to approve the HFF system, by means of a preliminary examination, without opening the so-called formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

This Decision was challenged before the EFTA Court by an application of the Bankers’ and Securities’ Dealers Association of Iceland. The annulment action was, *inter alia*, based on the plea that the HFF did not provide a service of general economic interest, since the private banks offered house financing at comparable conditions. The HFF could therefore not profit from the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. It was further argued that because of the difficulty to declare the HFF compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority should have opened the formal investigation procedure.

The EFTA Court sustained the application. In the opinion of the EFTA Court, the State aid scheme in question had raised “doubts ... as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement”, doubts which had not been overcome by means of the preliminary examination. Hence, the Authority was under an obligation to initiate a formal investigation procedure as provided for under Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, before making a decision. This was not done and, for that reason, the EFTA Court annulled the Authority’s Decision.

With regard to the application of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court found that a service with the objectives of the HFF’s loan scheme may qualify as a service of general economic interest justifying State aid. However, certain specific features of the scheme gave rise to doubts as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement. The loan scheme was not limited to providing loans for the construction or purchase of dwellings that fulfilled any particular criteria as to size or value. Neither was the lending scheme limited to assisting the borrowers in financing their own dwellings. The EFTA Court also found that there were doubts as to the identification of the relevant product market for the assessment of whether the lending scheme would affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties to the EEA Agreement, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The purpose of this opening Decision is to follow the EFTA Court’s judgment and to call upon the parties concerned to submit their comments, in order to clarify whether the services provided by the HFF comply with the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

2. THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE AND DEVELOPMENTS LEADING UP TO THE EFTA COURT’S JUDGMENT OF 7 APRIL 2006

By letter of 20 November 2003 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 25 November 2003 (Doc No: 03-8227 A, now Event No: 255584), the Icelandic Government notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an increase of lending by the HFF up to 90% of the purchase price of housing.

According to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 23 January 2004 (Event No: 184357), requesting additional information from the Icelandic Government. By letter of 11 March 2004 from the Icelandic mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 12 March 2004 (Event No: 259197), the Ministry of Finance replied to the request for additional information. Attachments to the letter of 11 March 2004 were forwarded separately by the Icelandic Mission to the EU on 18 March 2004, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 259976).

By letter dated 23 April 2004, received and registered by the Authority on 27 April 2004 (Event No: 279495), the Bankers' and Securities Dealers' Association of Iceland (hereinafter referred to as "SBV") lodged a complaint with the Authority, alleging that the "... *current legislation in Iceland on the operation of the State Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on state aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment of the EEA Agreement*". As a consequence of this complaint, the Authority opened two additional cases, to the already existing State aid case, which dealt separately with the alleged infringements of the competition rules and the rules on the four freedoms.

Based on Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 14 May 2004 (Event No: 280306) to the Icelandic Government requesting, for a second time, information and clarification, and forwarded by that letter with the consent of SBV, a copy of the complaint.

The notification was discussed between representatives of the Icelandic Ministries of Finance and Social Affairs, the HFF and the Authority during the State aid package meeting in Reykjavik on 26 May 2004. By letter of 10 June 2004 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 11 June 2004 (Event No: 284350), the Ministry of Finance replied to the second request for information.

On the request of SBV, a meeting took place in Brussels on 14 June 2004 between representatives of SBV and the Authority, to discuss the complaint.

By letter of 23 June 2004 (Event No: 284459), the Authority informed SBV that it saw no reason to take further action on the complaint with regard to the alleged abuse of the dominant position of the HFF. Therefore, the Authority indicated that it was inclined to close the case, unless SBV would submit further information or arguments within two weeks from the receipt of the letter. SBV did not react to the letter.

On 1 July 2004, the Icelandic Mission to the EU forwarded a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated 30 June 2004, received and registered by the Authority on 1 July 2004 (Event No: 286392), in which the Icelandic Government provided outstanding information in response to the Authority's second information request.

By letter of 1 July 2004 (Event No: 285198), the Authority informed SBV that it had not been able to detect any incompatibility of the HFF system with the four freedoms. SBV was informed that the case was proposed to be closed and was invited to submit its comments at the latest by 12 July 2004. SBV did not react to the letter.

The Authority received an email from the Department of Local Government in the Ministry of Social Affairs on 7 July 2004, registered by the Authority on 8 July 2004 (Event No: 287125), by which the Icelandic Government forwarded the following laws: Act No 57/2004, amending the Housing Act No 44/1998; Regulation No 544/2004 on "*the Finances and Risk Management of the Housing Financing Fund*"; Regulation No 522/2004 on "*HFF Mortgages and HFF Bonds*"; Regulation No 521/2004 on "*Loan Proportions and Maximum Amounts of HFF Mortgages*" ⁽⁶⁾. By the same email the Icelandic Government also provided a document on the HFF's Funding and Risk Policy elaborated by a financial consultant.

Supplementary information and explanations concerning the above mentioned laws, the document on the HFF's Funding and Risk Policy, and certain other issues were sent by fax from the Icelandic Ministry of Social Affairs dated 8 July 2004, forwarded to the Authority by letter of 9 July 2004 from the Icelandic Mission to the EU, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 287337).

⁽⁶⁾ The Icelandic Government provided English translations of these laws. Quotes from these laws in this decision are based on the translation provided by the Icelandic Government.

In light of the Authority's assessment of the raised competition issues and SBV's inactivity, the Authority decided to close the case and informed SBV of this closure by letter of 27 July 2004 (Event No: 288068).

On 11 August 2004, the Authority adopted Decision No 213/04/COL approving the HFF system and declaring it compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement (7).

By letter dated 23 August 2004 (Event No: 289467), the Authority informed SBV that it had closed the case with regard to the alleged violation of the four freedoms.

By letter dated 15 September 2004 (Event No: 292140), the Authority informed SBV of Decision No 213/04/COL and attached, to this end, a copy of the decision.

By an application lodged at the Registry of the EFTA Court on 23 November 2004, SBV brought an action under Article 36 of the Surveillance and Court Agreement for annulment of the Authority's Decision No 213/04/COL.

On 7 April 2006, the EFTA Court rendered its judgment in the case and annulled the Authority's Decision No 213/04/COL (hereinafter referred to as the "annulled Decision") (8).

3. THE HFF SYSTEM

3.1 Background

In 1955, a basis for State involvement, both as regards policy making in the field of housing affairs and the provision of loans for private housing, was laid. Later the State Housing Agency (*Húsnæðisstofnun ríkisins*) was established by Act No 51/1980 and provided, *inter alia*, loans on preferential terms to private home buyers.

In 1986 Icelandic Government assistance to private home-ownership was tied to access to pension funds, with the pension funds being required to provide partial funding for the system. The Icelandic banks generally did not provide funding for private housing. At this time, the State Housing Agency issued housing loans at affordable rates. This led to a substantial increase in demand, which in turn stretched the resources of the pension funds beyond their limits. To remedy the situation and in order to generate more financial resources to finance housing, a Housing Bond system was introduced in 1989. The Housing Bond system generated funding for the provision of housing loans. The issuing of Housing Bonds and the operation of the system were entrusted to the State Housing Agency.

The Housing Bond system was not a traditional mortgage loan system, but a bond swap system, meaning that homebuyers applied to the HFF to issue a mortgage bond, which was secured against the property to be bought. The State Housing Agency then bought this bond from the homebuyer and paid for it by issuing a Housing Bond to the seller. This Housing Bond could then be freely traded in the securities market. The seller could sell the Housing Bond on the securities market, use it as means of payment or keep it.

The Housing Bonds had maximum loan periods of 40 years but were subject to prepayment without penalty. They were linked to the consumer price index and carried a fixed real interest of 4.75%. The Housing Bonds were secured by all the assets of the State Housing Agency, which consisted primarily of the collateral (mortgage-secured bonds) that the Agency held in property. In addition, the Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the State Housing Agency.

(7) The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry.

(8) Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04, cited above.

The mortgage bonds had the same loan terms as the Housing Bonds, but with a fixed interest surcharge of 0.35 percentage points, to cover operational costs and expected losses on loans. This meant that the lending rate under the Housing Bond system was set at 5.10% in real terms.

3.2 The Act on Housing Affairs No 44/1998

On 1 January 1999, the Act on Housing Affairs No 44/1998 (hereinafter referred to as “the Housing Act⁽⁹⁾”) entered into force⁽⁹⁾.

The Housing Act established and governed the HFF⁽¹⁰⁾. The HFF was entrusted with the management and implementation of housing affairs under the Housing Act. The previous State Housing system was repealed⁽¹¹⁾ and the HFF took over all assets and obligations of the State Housing Agency⁽¹²⁾, including the tasks of issuing Housing Bonds and providing housing loans through the bond-swap system. The HFF is a separate State-owned institution subject to special management. The State carries full liability for all obligations undertaken by the HFF. Organisationally, the HFF is accountable to the Minister of Social Affairs, who appoints its Board of Directors in accordance with Article 7 of the Housing Act.

According to Article 1 of the Housing Act, it is the purpose of this Act “... to promote, through the granting of loans and the organisation of housing affairs, the ability of Icelanders to live with security and equal rights in housing affairs along with the special allocation of funds to increase people’s chances of acquiring or renting housing on manageable terms”.

The Housing Act was amended, *inter alia*, by Act No 57/2004, which entered into force on 1 July 2004. A number of changes were made to the housing loan system. These changes comprised, *inter alia*, the abolition of the system of swapping mortgage bonds for Housing Bonds. After 1 July 2004, loans have been paid out in cash to home buyers and secured by mortgages in the property under purchase.

At the time the Authority adopted the annulled Decision, the HFF provided the following three loan categories:

- General loans to individuals for the purchase, renovation or construction of residential housing.
- Additional loans to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. The additional loans were, however, later abolished by Act No 120/2004, which entered into force on 3 December 2004.
- Loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out.

3.2.1 General Loans

The conditions for general loans are established in Chapter VI of the Housing Act. The general loans are available on equal terms to all residents in Iceland, regardless of nationality, on the conditions laid down in and pursuant to the Housing Act. The loans are not limited to persons with income below a certain income bracket or with limited assets.

Before a general loan is paid out, the borrower must issue a borrower’s mortgage instrument as a security as stated in Article 19(1) of the Housing Act. Article 19(2) of the Housing Act and Articles 2 and 3 of Regulation No 521/2004 on “Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers’ Mortgages” set out maximum amounts for general loans in percentage of the value of the housing and in absolute figures.

⁽⁹⁾ The Housing Act was amended by Act No. 57/2004. Act No. 57/2004 entered into force on 1 July 2004, except for Temporary Provision I, which entered into effect immediately (see Article 22 of Act No. 57/2004).

⁽¹⁰⁾ As amended, and various regulations, *inter alia*, Regulation No. 544/2004 on “the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund”, Regulation No. 522/2004 on “Borrowers’ Mortgages and HFF Bonds” and Regulation No. 521/2004 on “Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers’ Mortgages”.

⁽¹¹⁾ Section XII of the Housing Act. For example, according to Article 52 of the Housing Act, Act. No. 97/1993 on the State Housing Board was repealed.

⁽¹²⁾ Article 53 of the Housing Act merged the State Housing Fund and the Workers’ Building Fund and transferred the rights, assets, liabilities and obligations of these two funds to the HFF.

According to Article 19(2) of the Housing Act, prior to 1 July 2004, a mortgage bond was exchanged for a Housing Bond for an amount up to 70% of a dwelling's appraised value if the applicant was buying or building his first dwelling, but otherwise for up to 65% of the dwelling's appraised market value (the "relative lending cap"). The loans were also limited in relation to the fire insurance value, which was often lower than the market value. The relative lending cap has later been raised to 90% with Act No 120/2004, amending the Housing Act, which entered into force on 3 December 2004.

In addition to the relative lending cap, the Housing Act, both under the bond-swap system and after the amendments of 1 July 2004, states that a maximum lending cap is to be specified in regulations (the "absolute lending cap"). As specified in Regulation No 521/2004, which entered into force on 1 July 2004, the absolute lending cap was ISK 9.7 million for new housing and ISK 9.2 million for existing housing. Regulation No 959/2004 replaced Regulation No 521/2004 on 6 December 2004 and the absolute lending cap was raised to ISK 14.9 million (subsequently increased to ISK 15.9 million and later to ISK 18 million) for both new and existing housing.

With the entry into force of Regulation No 522/2004 on 1 July 2004, a limit was set of two dwellings for each borrower financed through HFF general loans. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise conditions for such an exception.

3.2.2 *Additional Loans and Loans for rental housing*

Prior to the amendments of 1 July 2004, additional loans and loans for rental housing were not financed through Housing Bonds, but through a separate class of bonds issued by the HFF. As of 1 July 2004, the HFF stopped issuing both separate class of bonds and the Housing Bonds. The main means of funding the HFF became the HFF bonds. Unlike the Housing Bonds, which were subject to prepayment without penalty, the HFF bonds are non-callable. As for the loans from the HFF which are still subject to prepayment without penalty, the interest surcharge paid by borrowers was increased from 0.35 to 0.6 percentage points as of 1 July 2004, in order to take account of the new risk created by the mismatch in optionality between assets and liabilities. However, as the HFF bonds are issued in classes with varying interest rates depending on the market situation, the interest rates charged to HFF borrowers fluctuate.

3.3 **The financing mechanism**

The HFF financed its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issuing Housing Bonds and by the sale of Housing Authority Bonds and the taking of loans ⁽¹³⁾.

The HFF's management of its assets and liabilities is described in Article 11 of the Housing Act. The HFF must always have adequate liquid funds to honour its obligations. Furthermore, it has to keep its revenues and expenses in balance and must establish a risk management system. Further requirements concerning risk management are set out in Articles 6 and 7 of Regulation No 544/2004 on "the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund", according to which the HFF must, *inter alia*, keep its equity ratio over 5 % and provide quarterly reports on the progress of its risk management policy and key figures in operation to the Minister of Social Affairs and the Financial Supervisory Authority.

In case of unexpected difficulties such as illness, accident, loss of employment or comparable situations, the HFF may extend refinancing loans for up to 15 years in order to address temporary payment difficulties experienced by borrowers according to Article 48(1) of the Housing Act. The HFF is further authorised to freeze payments from borrowers for up to three years and add the payments due during that period to the debt proper, if this is considered likely to prevent payment difficulties as stated in Article 48(2) of the Housing Act.

⁽¹³⁾ The above wording reflects the situation prior to 1 July 2004, i.e. prior to the entering into force of Act No. 57/2004. Article 10 of the Housing Act was amended by Article 4 of Act No. 57/2004. According to this amendment, the HFF finances its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issue and sale of HFF bonds and by borrowing as provided for in the Budget Act at any particular time and by service charges as provided for in Article 49.

According to Articles 2 and 3 of Regulation No 119/2003 on "Treatment of claims by the Housing Financing Fund that are without Collateral", the HFF shall not make claims against borrowers individually if a house or apartment which stands as a security for a HFF loan is sold or auctioned as a part of collection proceedings and the price does not cover the claim of the HFF. The remaining debt does not accumulate interest and is not subject to index linkage. If the borrower wants to obtain a new loan from the HFF during a period of 5 years after the sale or the auction, he/she can pay up the remaining debt by paying half the nominal amount, upon which the HFF is authorised to write off the other half according to Article 5. As stated in Article 6, five years after an apartment or a house is sold or auctioned as a part of collection proceedings, the HFF can write off the remaining debt if the borrower shows himself/herself unable to pay.

With regard to the HFF's more detailed financial figures, the Authority's annulled Decision was based on the following information, which was submitted by the Icelandic Government in the initial notification:

– *Housing Bonds*

As described above, the lending rate under the Housing Bond system was set at 5.10% in real terms. According to the Icelandic Government, the margin of 0.35 percentage points was supposed to cover operational costs, losses on loans and to ensure a certain return on the HFF's capital. The Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the HFF. The HFF was not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees.

– *Housing Authority Bonds*

Housing Authority Bonds were bonds issued in the name of the HFF, which the fund sold on the general market to raise capital for its operations (i.e. to finance the HFF's other loan categories, see above). Housing Authority Bonds were indexed through the Consumer Price Index and carried a fixed real interest of 2.7%. The loan periods of the Housing Authority Bonds were 24 or 42 years. The HFF charged a commission of 0.35 percentage points on the loan, which was the same as in the case of the Housing Bonds.

– *Losses on loans*

According to the Icelandic Government, since the HFF's general policy was to provide loans to everyone everywhere, given some basic conditions, one could expect that the HFF would be vulnerable to losses on loans. In order to cover losses on loans, the HFF reserved some provisions every year. Loan-loss provision as a percentage of total loans has been quite stable around 0.20%. For example, actual losses were 0.29% in 2001 and 0.10% in 2002.

– *Salary and administrative expenses*

The Icelandic Government submitted that salaries and administrative expenses of the HFF were ISK 617 million in 1999 and increased to ISK 742 million in 2002. These were the total salary and administrative costs for the whole HFF and all its functions, not only the lending operations.

– *Direct interest support*

The HFF received some interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3.5% and 4.5% for rented housing for low income families. The support varied through the years and was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002.

– *Tax exemptions*

The HFF does not pay any corporate tax or property tax. The Icelandic Government submitted that the HFF did not pay what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. According to the Icelandic Government, these advantages were used to strengthen the HFF's equity and provide for losses. The Icelandic Government stated that the foregone tax revenue had to be weighted against the need for the HFF to cover losses amounting to ISK 1.715 million for the same period.

– *Profits and dividends*

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises (Article 11 of the Housing Act) ⁽¹⁴⁾. The Icelandic Government stated that the HFF did not pay any dividends to its owners. The return was solely intended to sustain the HFF's lending operations and cover losses on loans.

– *Other aspects*

It was not foreseen that the Icelandic Government provided funds for the operation of the Housing Bond system. Furthermore, the Icelandic Government argued that the HFF was not a credit institution and therefore not subject to the rules of a "regular credit institution" with regard to capital adequacy requirements and minimum solvency ratios.

– *HFF's key financial figures*

The HFF's key financial figures for the years 1999 to 2002 were as follows:

Table 1: HFF's key financial figures

	1999	2000	2001	2002
Net operating income before loss provisions	859	1,031	278	2,009
Loss provisions	592	563	652	748
Operating profit/loss	267	468	-374	1,261
Actual losses on loans	258	48	1,022	387
Total assets	279,187	311,036	362,262	401,722
Loans	264,952	298,694	355,569	392,926
Equity	7,560	8,353	8,684	9,946
Equity in % of total assets	2.71%	2.69%	2.40%	2.48%
Return on equity	3.53%	5.60%	-4.31%	12.68%

Numbers in ISK 1,000

Source: Central Bank of Iceland and HFF's Annual Reports 1999–2002.

– *Some of the changes introduced in 2004*

The Icelandic Government submitted that the lending rate of the HFF, as of 1 July 2004, was decided on the basis of the HFF's net capital costs. According to Article 13 of Regulation No 522/2004, the rate was determined in the following manner:

"HFF mortgages shall be price-indexed by the Consumer Price Index calculated and published by Statistics Iceland as provided for in Article 1 of the Consumer Price Index Act, No 12/1995. The board of the Housing Financing Fund shall determine the interest rate of HFF mortgages with a view to the costs of financing in regular issues of HFF bonds and financing costs due to loans paid up, plus interest additions, cf. Article 3" ⁽¹⁵⁾.

The Icelandic Government also pointed out that, in principle, the HFF is required to operate at a pre-determined profit margin. However, this profit margin does not aim to create a dividend for the HFF's owner, as that is not allowed by law, but rather to create and maintain a "safety net" in order to ensure that the HFF will be able to honour its obligations. The HFF's capital adequacy ratio (CAD) was around 5% and therefore did not constitute a change in the HFF operation or its business strategy.

⁽¹⁴⁾ This is the wording prior to 1 July 2004. After that date Article 5 of Act No. 57/2004 amended Article 11 of the Housing Act and, *inter alia*, changed the title of that Article to: *Management of Assets and Liabilities* (this translation has been provided by the Icelandic Government).

⁽¹⁵⁾ This translation was provided by the Icelandic Government.

4. ICELANDIC MARKET FOR HOUSE FINANCING AND POSSIBLE TRADE EFFECTS

4.1 Situation before August 2004

The Icelandic market for mortgage loans was largely divided between three main actors. These were the HFF (previously the State Housing Agency), the pension funds and other private credit institutions. Between 1997 and 2003, the State Housing system had a market share of about 77.5% to 79%. The rest was shared between the pension funds (approximately 13% to 17%) and the commercial banks and savings banks (approximately 4.5% to 8%). The banks did, however, provide certain services for the HFF, such as being the sole agents for evaluating borrowers for the HFF. Until a process of privatisation was completed in 2002–2003, most of the commercial banks were controlled by the State as majority shareholder.

The Icelandic Government stated that private banks almost exclusively restricted lending for housing purchases to property around the Reykjavik area. The Icelandic Government stressed that the HFF is the only lender which offered loans on equal terms which are universally accessible throughout the Icelandic territory. When lending is broken down by geographic areas the trend shows that the further one moves outside of Reykjavik the higher the proportion of the HFF lending gets.

SBV has submitted some documentation during the EFTA Court proceedings, which, in SBV's opinion, demonstrated that the commercial banks have granted affordable loans outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004.

As regards the financial institutions' interest rates charged on loans, the Icelandic Government provided in the initial notification lending rates of banks and pension funds for the years 1999 to 2003, which showed an average lending rate in real terms of approximately 7.4%.

The Icelandic Government further presented, in the initial notification, average funding rates by financial institutions in the Icelandic housing finance market for the years 1999 to 2003. The information showed average funding rates for banks (real interest rates) of 6.43%, for pension funds of 3.50% and for the HFF of 4.75%.

According to information submitted by SBV, all commercial banks in Iceland, savings banks, pension funds and some mortgage companies offered long-term housing loans to the public. According to SBV, these loans carried a real interest rate of between 5.9% and 7.9% depending on the security.

According to the Icelandic Government, the housing loan market for individuals is by its nature a local market and does "normally" not involve any direct cross-border transactions. The Icelandic Government stressed that no foreign banks are granting mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, it was stated, in the initial notification, that there were currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. It was moreover pointed out that the Icelandic economy was very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK did not warrant interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside Reykjavik further reduced the foreign interest for lending to the Icelandic housing market.

4.2 Situation after August 2004

During the court proceedings, SBV argued that the market situation in Iceland changed in summer 2004. According to SBV, commercial banks have offered competitive rates compared to HFF rates and have gained market shares. SBV stated in its application to the EFTA Court that "[...] commercial banks in Iceland have demonstrated, through recent cuts in interest rates, that they would be both willing and able to provide general loans on similar terms (or even better) than HFF". It was, for example, submitted that since summer 2004, the gap between commercial banks and the HFF has completely disappeared, as the banks

have reduced their interest rates on long-term housing loans to 4.2% due to their improved refinancing conditions.

According to an Icelandic news agency ⁽¹⁶⁾, the price of residential property in the Reykjavík area has risen by 67% since August 2004, when the commercial banks entered the mortgage market.

5. ALTERNATIVES TO THE HFF SYSTEM

In the procedure leading up to the annulled Decision, the Icelandic Government discussed possible alternatives to the HFF system. The Icelandic Government stated, *inter alia*, that abandoning Government intervention in house financing would lead to considerable changes for lower and middle income families, increase division between the Reykjavík area and the rest of the country and dramatically reduce the number of families able to purchase housing on the market. Alternatively, entrusting banks to lend with the same favourable conditions would not be possible without massive direct State aid.

The Icelandic Government discussed, in the initial notification of 20 November 2003, the following alternative models:

- The HFF would be turned into a limited liability company, wholly owned by the State, either as a profit or a non-profit entity. This was considered the most obvious solution in order to dispense with the State aid. In the Icelandic Government's view, interest rates would increase – more if the company was supposed to earn profits – but the change would not have any effect on competition between credit institutions, except the change would raise the HFF's interest rates so much as to make bank loans or bonds issued by the banks competitive. In the Icelandic Government's view, this would have no effect on trade among the Contracting Parties.
- The HFF would be auctioned off to the highest bidder, with a universal service obligation and a continued State guarantee on the bonds. It is highly likely that the highest bidder would be a credit institution, as the HFF's assets would raise CAD ratio and improve credit ratings. The HFF's assets are similar to the assets of the biggest Icelandic bank. This change would have great influence on the national banking market and put the successful bank in a dominant position on the national market. This would create the risk of transfer of profits from the issuance of bonds to other operations. This would have serious effects on the interests of the other Contracting Parties, as this would in effect foreclose the Icelandic market under existing competitive circumstances.
- The HFF would be sold jointly to the domestic banks. This would be better for the banks not successful in an auction, but would foreclose the domestic banking market.
- The HFF would be dismantled and its assets auctioned off, at the same time as a new system for State intervention in housing purchase would be introduced.
- The last model was proposed by SBV to the Icelandic Government (so-called "whole sale model"). This proposal foresaw that the HFF ceased direct lending to home buyers, but continued to fund lending by the banks to individuals. The commercial banks would each lend to individuals, but the HFF would fund that lending through monthly bond issuance by the HFF, with State guarantee, the outcome of which would then govern the rates applicable to the housing loans lent by the banks, plus the banks operating margin. A prerequisite for this solution to work would be the HFF's agreement to accept to be in general last in line of priority mortgages up to the 90% limit, allowing the banks lending opportunities ahead of that percentage. This would enable the banks to grant 90% loans, as the HFF would carry the principal risk of losses.

⁽¹⁶⁾ NFS, 10 May 2006. www.visir.is/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060510/FRETTIR01/60510079/1091

II. APPRECIATION

1. STATE AID WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 61(1) OF THE EEA AGREEMENT

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

This implies that for measures to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, they must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient, be liable to affect trade between the Contracting Parties and distort competition.

Beforehand, it needs to be clarified whether the HFF is subject to the application of Article 61(1) of the EEA Agreement, since it has been argued by the Icelandic Government, in the initial notification, that the HFF could not be qualified as an undertaking in the meaning of that Article.

Firstly, the HFF is a separate State-owned institution set up by law, having its own board of directors and annual accounts. Secondly and more importantly, the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as “the Court of Justice”) has repeatedly defined the concept of an undertaking as any entity engaged in an economic activity, which is any activity which offers goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed ⁽¹⁷⁾. Although the Icelandic Government considers the HFF not to be a separate undertaking, as it operates only as a “*branch of the State itself*”, the Authority takes the view that the HFF is engaged in an economic activity. The economic activity consists of offering services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing (for residential accommodation). Therefore, it is the Authority’s preliminary conclusion that the HFF has to be qualified as an undertaking in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.1 Transfer of State resources and thereby favouring certain undertakings

In order to qualify as State aid, the HFF system must imply a transfer of State resources and thereby confer on the Housing Financing Fund an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

1.1.1 *The Altmark conditions*

The Icelandic Government argued initially in its notification that the HFF system does not constitute State aid, because the system would, *inter alia*, not confer any advantage on the HFF. In this respect, the Icelandic Government referred to the *Altmark* ruling ⁽¹⁸⁾ of the Court of Justice and argued that the HFF system would comply with all of the four criteria that the Court of Justice established in that ruling.

It needs to be recalled that the Court of Justice has established the following conditions, which need to be fulfilled cumulatively, for a State measure to escape the classification of State aid. These conditions are:

- First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined.
- Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid it conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings.

⁽¹⁷⁾ Case C-118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599; Case C-41/90 *Klaus Höfner and Fritz Elser v Macrotron GmbH* [1991] ECR I-1979; Case C-69/91 *Decoster* [1993] ECR I-5335. See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers’ Association v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 3, paragraph 30.

⁽¹⁸⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747.

- Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations.
- Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

It is the Authority's preliminary opinion that the HFF system neither complies with the second nor with the fourth condition ⁽¹⁹⁾. Concerning the second condition, the Icelandic authorities did not establish *in advance*, and in an objective and transparent manner, the parameters on the basis of which the compensation was to be calculated, in order to avoid conferring an economic advantage, which may favour the HFF over competing undertakings. The Icelandic Government has not demonstrated that such an *ex ante* assessment has taken place in an objective and transparent manner. To establish the parameters for the calculation of the compensation would have required quantifying the costs incurred in discharging the public service obligation in advance and comparing them with the possible benefits that the HFF enjoys. However, such quantification of costs has not taken place. Based on that shortcoming, it is not apparent from the outset what the level of compensation will amount to, since the isolated costs incurred in discharging the public service obligation have not been identified. Furthermore, with regard to the fourth condition, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run "reference company", taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

Since the HFF system seems not to comply with all of the above mentioned conditions, there is a presumption that the HFF system involves State aid, if the conditions of Article 61(1) of the EEA Agreement are met.

1.1.2 Possible State aid elements

The State guarantee

The HFF enjoys an implicit State guarantee for all of its securities. The State guarantee results in a more favourable credit rating for its bonds than bonds issued by private undertakings. This leads to cheaper funding costs for the HFF. Private credit institutions do not benefit from such a State guarantee. The State guarantee confers an advantage on the HFF compared to private credit institutions. The HFF is not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees. Hence, the Icelandic State is foregoing revenue it would normally collect. Since the HFF is not paying a premium for the State guarantee it enjoys, it is the Authority's preliminary conclusion that the State guarantee, without any sort of premium to be paid, implies a transfer of State resources which favours the HFF.

Interest support

The HFF received interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3.5% and 4.5% for rented housing for low income families. The support has varied through the years. It was ISK 9 million in 2001

⁽¹⁹⁾ With regard to the question whether the HFF is actually entrusted with public service obligations, see the discussion below in section II.3.2.1.

and 71 million in 2002. This interest support is financed by State resources. It is the Authority's preliminary conclusion that the interest support constitutes an aid element. The Authority is not in possession of any up-dated figures with regard to the interest support for the years 2003 to 2006. If interest support was granted in these years, the Authority would qualify such support, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

Exemptions from corporate and property tax

The HFF is exempted from corporate tax and property tax. The HFF has not paid what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. Thus, the Icelandic State has foregone income, which under normal circumstances would have been charged to the HFF's budget. It is the Authority's preliminary conclusion that the exemptions from corporate and property tax constitute aid elements. The Authority is not in possession of any up-dated figures for the years 2003 to 2006. Any forgone tax for these years would qualify, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

No dividend payments

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises. The return is intended to sustain the operations of the HFF. The HFF is, however, not required to pay out any dividends to its owner.

A normal market investor requires a sufficient return on his capital. It is the Authority's preliminary view that the fact that the HFF is *per se* relieved from paying out any dividends to its owner might imply that it is generating not a sufficient return on capital a normal market investor would expect and that this might imply foregone revenues for the State and thereby a transfer of State resources which favours the HFF.

Not covered by capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules

The Icelandic Government argued that the special status of the HFF implied that it was not subject to the same rules⁽²⁰⁾ as private credit institutions, as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules.

However, if the HFF were covered by the same rules as private credit institutions, then an exemption from these rules could imply State aid.

Capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules for credit institutions are contained in the Act referred to in point 14 of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement (hereinafter referred to as "the Banking Directive")⁽²¹⁾. In this context, the Authority notes that the adaptation text⁽²²⁾ to Article 2(3) of the Banking Directive explicitly exempted from the scope of that Directive in Iceland the "*Byggingarsjóðir ríkisins*" (literally translated "the State's Building Funds"⁽²³⁾). The Icelandic Government stated that this term was traditionally used for the funds operated by the predecessor of the HFF, namely the State Housing Board, which comprised the State Housing Fund and the Workers' Building Fund. The HFF was established by taking over all assets and obligations of the State Housing Board.

Furthermore, Article 1(1) of the Banking Directive defines a credit institution as "*an undertaking whose business is to receive deposits or other repayable funds from the public and to grant credits for its own account [...]*". Given the way the HFF's financing mechanism operates, the Authority cannot see how the HFF could be classified as a credit institution in the meaning of the Banking Directive because the HFF is not receiving any deposits or other repayable funds from the public.

⁽²⁰⁾ The Icelandic Government referred in this context to Directive 2000/12/EC on credit institutions.

⁽²¹⁾ Directive 2000/12/EC of the European Parliament and the Council of 20 March 2000 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (OJ L 126, 26.5.2000, p. 1), as amended.

⁽²²⁾ The adaptation text mentioned in point 14(a) of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽²³⁾ This translation has been provided by the Icelandic Government.

In light of the above and for the limited purpose of identifying possible State aid elements, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF is not covered by the scope of the Banking Directive. The HFF is therefore not subject to the same rules as private credit institutions as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules. Since the HFF is not subject to these rules, it is consequently not relieved of charges that it would normally bear from its own budget. Hence, excluding the HFF from these requirements seems not to entail an aid element.

In any event, even if the HFF should have been subject to these rules, an exemption from these rules seems not to imply that any State resources have been transferred to the HFF. A transfer of State resources is, however, a necessary condition, in order to qualify a measure as State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽²⁴⁾.

1.2 Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market circumstances, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services seems therefore *prima facie* likely to have only limited direct trade effects. However, it cannot be excluded that the aid, which is involved in the HFF system, threatens to distort competition between banks in the European Economic Area, by making it more difficult for them to enter the Icelandic housing mortgage loan market. Such a potential effect on trade is sufficient for State aid to be caught by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3 Conclusion

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. To enable the Authority to calculate the amount of potential State aid involved, it is necessary, in the course of this formal investigation procedure, to obtain up-dated figures concerning the HFF's financing mechanisms.

2. NOTIFICATION REQUIREMENT AND STANDSTILL OBLIGATION

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, "*the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision*".

The above notification requirement and standstill obligation concern "new aid". On the other hand, "existing aid" can be granted until the Authority finds the aid in question to be incompatible with the functioning of the EEA Agreement.

The HFF system was not notified to the Authority. The HFF was established and entered into force on 1 January 1999, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement, taking over all assets and obligations of its predecessor, the State Housing Agency. In this context, the Icelandic Government argued that the HFF system had to be classified as existing aid.

The Authority does not share this point of view. In deciding whether or not an aid scheme is to be regarded as "new aid" or "existing aid", the Authority examines the relevant legal provisions providing for the aid in question and in particular the entry into force of these provisions.

⁽²⁴⁾ Case C-379/98 *PreussenElektra AG v Schleswag* [2002] ECR I-2099.

In such cases the Authority is not obliged to carry out an economic analysis of the measure in question as compared to aid schemes which were in place prior to the introduction of the new legal provisions. This view is confirmed by the ruling of the Court of Justice in *Namur-Les Assurances*. In that ruling the Court held that “[...] *the emergence of new aid or the alteration of existing aid cannot be assessed according to the scale of the aid or, in particular, its amount in financial terms at any moment in the life of the undertaking if the aid is provided under earlier statutory provisions which remain unaltered. Whether aid may be classified as new aid or as alteration of existing aid must be determined by reference to the provisions providing for it*”⁽²⁵⁾ (emphasis added).

The fact that the HFF system is the result of alterations to an old system, by merging different legal entities, and that a complete new law was adopted, which repealed the previous State Housing system, and which forms the legal basis of the HFF and the loan system, are sufficient grounds to classify the entire HFF system as “new aid” within the meaning of Article 1(3) in Part I and Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement⁽²⁶⁾.

Therefore, it is the Authority’s preliminary conclusion that the HFF system, established in 1999, constitutes “new aid”, which, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement, should have been notified to the Authority in advance⁽²⁷⁾. Since the HFF system was not notified to the Authority, it is considered to constitute “aid unlawful on procedural grounds”, in accordance with Articles 1(f) and 10 *et seq.* in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement⁽²⁸⁾. It should be recalled that any unlawful aid, which is finally not declared compatible with the functioning of the EEA Agreement, is subject to recovery, in accordance with Article 14 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This issue will be further addressed below in section II.4. of this Decision.

3. COMPATIBILITY OF THE AID

The Authority cannot declare State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if that aid would infringe other provisions of the EEA Agreement. SBV submitted in its initial complaint that the “*Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on state aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment*”.

In relation to the competition rules, the free movement of services, capital and the freedom of establishment, the Authority assessed these allegations and restated in its annulled Decision that they were unfounded.

With regard to the alleged infringement of some of “the four freedoms”, the Authority found that it was the State aid which created the possible hindrances to the free movement of services, capital and establishment. The effect of these possible hindrances was indissolubly linked to the objective of the State aid. Therefore, the Authority concluded that the case should be assessed under the *lex specialis* of the State aid rules and that the rules on the “four freedoms” should not be applicable⁽²⁹⁾.

⁽²⁵⁾ Case C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA* [1994] ECR I-3829, paragraph 28.

⁽²⁶⁾ Furthermore, Article 4(1), first sentence, of the Authority’s Decision No. 195/04/COL of 14 July 2004 states that “[f]or the purposes of Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an alteration to existing aid is any change, other than modifications of a purely formal or administrative nature which cannot affect the evaluation of the compatibility of the aid measure with the common market”.

⁽²⁷⁾ The European Commission Decision No. 2005/842/EC of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) EC (which corresponds to Article 59(2) of the EEA Agreement) to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (OJ L 312, 29.11.2005, page 67) lays down the conditions under which certain types of public service compensation constitutes State aid compatible with Article 86(2) EC and exempts compensation satisfying those conditions from the prior notification requirement. The Decision has not yet been incorporated into the EEA Agreement. Public service compensation which constitutes State aid and does not fall within the scope of Decision No. 2005/842/EC will still be subject to the prior notification requirement, also after that Decision has been incorporated into the EEA Agreement. In any event, it should be noted that, with regard to house financing, Article 2(1)(b) of Commission Decision No. 2005/842/EC only exempts public service compensation granted to social housing undertakings. Recital 16 of Commission Decision No. 2005/842/EC further specifies that social housing undertakings should be understood as meaning “... *undertakings in charge of social housing providing housing for disadvantaged citizens or socially less advantaged groups, which due to solvability constraints are unable to obtain housing at market conditions...*”.

⁽²⁸⁾ Since the Authority’s Decision No. 213/04/COL was annulled by the EFTA Court’s judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid.

⁽²⁹⁾ With regard to the relationship between the State aid rules and the provisions of the “four freedoms”, see for example Case 74/76 *Ianelli & Volpi v Meroni* [1977] ECR 557.

This view was confirmed by the EFTA Court in this judgment of 7 April 2006, when it held that:

“With regard to the effects that the HFF general loans scheme may have on the free movement of services and capital and the right of establishment, the Court holds that any such effects would indeed seem inherent in the State-supportive elements of the HFF system and therefore are so indissolubly linked to the object of the aid that it is impossible to evaluate them separately (see to this effect Case 74/76 Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni [1977] ECR 557, at paragraph 14).” ⁽³⁰⁾

With regard to the alleged infringement of the competition rules (the complainant alleged in particular an infringement of Articles 59(1) and 54 of the EEA Agreement), the Authority stated in the annulled Decision that SBV’s complaint did not warrant the initiation of formal proceedings, since SBV did not substantiate that the HFF abused or will abuse its position as a consequence of the legislative framework by which it was governed.

In light of the above, it is the Authority’s preliminary view that it sees no reasons why it should deviate from its original assessment on these points.

3.1 Article 61 paragraphs (2) or (3) of the EEA Agreement

The Icelandic Government argued, in the initial notification, that the derogation under Article 61(2)(a) of the EEA Agreement applies to the case at hand. The intervention of the State in the housing market through the HFF is, according to the Icelandic Government, based on particular social objectives and is limited in scope. The Icelandic Government submitted that the privilege accorded to the HFF, through the implicit State guarantee on the Bonds, does not in any way benefit the HFF, but only the recipients of funding from the HFF.

Article 61(2)(a) of the EEA Agreement declares State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if the aid has a social character and is granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned.

In the Authority’s preliminary view, this derogation is not applicable to the case at hand. The aid is granted to the HFF, which is considered to be an undertaking in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement (see above in section II.1), and not directly to individual consumers. Furthermore, consumers are bound to finance their housing by the HFF, in order to enjoy favourable conditions. Consumers are not free to benefit from State aid by their own choice of financial institution. Hence, the State aid is not granted without discrimination related to the origin, in this case, of the service concerned. Therefore, the aid is not neutral with respect to the operators in the market for house financing ⁽³¹⁾.

With regard to the other derogations mentioned in Article 61, paragraphs (2) and (3), of the EEA Agreement, the Authority takes the preliminary view that none of them are relevant to the case at hand. For example, although it is one of the objectives of the HFF to ensure territorial cohesion, it is not its primary goal to serve as an instrument for regional development. The HFF system is based on the universality objective and grants housing finance under the same conditions throughout Iceland, regardless of the region.

3.2 Article 59(2) of the EEA Agreement

State aid may be declared compatible with the EEA Agreement under Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽³²⁾ if it is necessary to the operation of the services of general economic interest and does not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

⁽³⁰⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 82.

⁽³¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 30.

⁽³²⁾ Which corresponds to Article 86(2) EC.

The following conditions must be satisfied in the present case, in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply:

- The service in question must be a service of general economic interest and must be accurately defined by the State (see below in point 3.2.1).
- The undertaking in question must be entrusted by the State with the provision of such service (see below in point 3.2.1).
- The application of the rules of the EEA Agreement must obstruct the performance, in law and fact, of the particular tasks assigned to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (see below in point 3.2.2).
- The derogation must not affect the development of trade within the EEA to an extent that would be contrary to the interest of the Contracting Parties (see below in point 3.2.3).

In the context of assessing the HFF system under Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority will also apply Chapter 18C of the State Aid Guidelines. The purpose of Chapter 18C is to spell out the conditions under which State aid can be found compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement.

As stated in point 24 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines, Chapter 18C will apply as of the day of adoption by the Authority. The Authority adopted Chapter 18C on 20 December 2005. Furthermore, point 25 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines states:

“The Authority will apply the provisions of these guidelines to all aid projects notified to it and will take a decision on those projects after adoption of the guidelines, even if the projects were notified prior to adoption. In case of non-notified aid, the Authority will apply:

- *The provisions of these guidelines if the aid was granted after the adoption of these guidelines;*
- *The provisions in force at the time the aid was granted, in all other cases”.*

Thus, the Authority will take Chapter 18C of the State Aid Guidelines into account in its future assessment ⁽³³⁾.

3.2.1 Definition of service of general economic interest and entrustment

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns “particular tasks” to an undertaking ⁽³⁴⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service provided can not be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽³⁵⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement ⁽³⁶⁾, the concept of “services of general economic interest” must be interpreted restrictively ⁽³⁷⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down

⁽³³⁾ Since the Authority’s Decision No. 213/04/COL was annulled by the EFTA Court’s judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid (see above section II.2).

⁽³⁴⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT v SABAM* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽³⁵⁾ Communication from the Commission – Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14 (hereinafter referred to as “Services of General Interest”).

⁽³⁶⁾ The main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement states that in the case of public undertakings and undertakings to which EC Member States or EFTA States grant special or exclusive rights, the Contracting Parties shall ensure that there is neither enacted nor maintained in force any measure contrary to the rules contained in the EEA Agreement, in particular to those rules provided for in Articles 4 and 53 to 63.

⁽³⁷⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S v De Danske Statsbaner* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽³⁸⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁹⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis.

In this assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁴⁰⁾. In conducting such analysis the Authority has to consider the nature of the service, as well as the extent to which the same service is provided by the market on the same conditions, and in the case of a universal service, particularly, the State's legitimate objective to ensure continuity of service on acceptable conditions throughout its territory ⁽⁴¹⁾.

The annulled Decision

As mentioned above (in section I.3.2), the HFF granted, at the time the annulled Decision was adopted, loans in the form of general loans, additional loans and loans for rental housing. The annulled Decision accepted all three lending activities as services of general economic interest.

The relevant part of the annulled Decision reads as follows:

“In this respect, the so-called ‘Husbanken case’ is of importance, as it also concerned the relationship between Article 59(2) of the EEA Agreement and State aid to a public undertaking with a view to provide cheap housing loans [...]. In that case, the EFTA Court found that the services concerned were covered by Article 59(2) of the EEA Agreement, since the services concerned were specifically defined by Norway, limited to certain categories of houses and available to everyone on an equal basis. That the loans in the ‘Husbanken case’ were not restricted to people in weak financial situations could not, as had been argued by the applicant, lead to another result.

The Icelandic housing policy dates back more than 50 years and is based on the political goal to encourage private home ownership. To this end, public intervention in the Icelandic housing market has been aimed at making private housing affordable to a bigger proportion of the public. The HFF is the financing instrument whereby the Icelandic State pursues its public housing policy objectives. The Housing Act [...] entrusts the HFF with the management and implementation of the housing affairs and lays down in detail the tasks of the HFF, the objectives and the HFF's financing mechanisms. The Icelandic State uses the HFF to channel capital to the housing sector and to provide house financing on more advantageous terms than are available on the open Icelandic capital market. The HFF is obliged to provide house financing at affordable tariffs and on equal conditions, irrespective of the profitability of individual operations [...].

The loan system is available to everyone on equal terms and applies to the entire territory of Iceland, including sparsely populated areas, where asset evaluations differ compared to more densely populated areas. Thus, the HFF provides a universal service

⁽³⁸⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Åklagaren v Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: “...it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment”.

⁽³⁹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁰⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 47.

⁽⁴¹⁾ See in this context: Report of the European Commission to the Council of Ministers: Service of general economic interest in the banking sector (adopted by the Commission on 17.6.1998 and presented to the ECOFIN Council on 23.11.1998). Services of General Interest, cited above, paragraph 10.

throughout Iceland on equal conditions. No private credit institution would be in the position to offer mortgage secured loans on equal conditions throughout the entire territory of Iceland. Asset evaluations differ between the Reykjavik area and sparsely populated areas. Prices and securities in real estate differ depending on where the dwelling is located in Iceland. In the Authority's opinion, this aim to correct regional imbalances must be considered as a task of general economic interest in the sense of Article 59(2) of the EEA Agreement both for the so-called additional loans and for the general loans.

The HFF's loan system contains also certain social dimensions. This is of course especially so for the additional loans. However, as the HFF loans will continue to be subject to a lending cap in the form of a maximum amount available, also the general loans entail a social element. These loans aim at financing housing that corresponds to the price of average apartments in Iceland. The HFF's loans alone will not be sufficient to finance high priced property. The relative advantage to house owners, due to the cheap loans that the HFF can offer, is accordingly inversely proportionate to the amounts they wish to loan and thereby, also to the price of the house. In this respect, the Authority has no reason to contest the notified increase in lending terms, since this increase is necessary to, inter alia, take account of inflation in housing prices in recent years.

Additionally, the Icelandic Government has introduced a new provision to the effect that HFF's loans will be limited to two dwellings for each applicant. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise rules for such an exception.

In light of the above, the Authority concludes that the HFF is entrusted with services of general economic interest, given their social and universal dimension, distinguishable from the economic interest of other economic activities, within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement."

The EFTA Court's ruling

SBV's application to the EFTA Court, concerning doubts as to whether HFF loans could qualify as a service of general economic interest, was limited to the general loans scheme. The EFTA Court consequently limited its review on the general loans and did not address the other two loan schemes.

With regard to the question, whether the HFF general loans scheme could qualify as a service of general economic interest, the EFTA Court held:

"The tasks of the HFF are defined in the Housing Act and further laid down by Regulations and ministerial decisions. The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA. In that respect, the presumptions or conditions under which the HFF system operates (cf. Case E-4/97 Husbanken II, at paragraph 48) will be addressed below." (42)

When the EFTA Court later turned in its judgment to the presumptions or conditions under which the HFF system operates, it held:

(42) Case E-9/04, cited above, paragraph 68.

“[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on ‘manageable terms’. A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments build or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms. Whether the above-mentioned features of the aid system at stake go beyond this is not clear. That warrants an in-depth assessment, with the opportunity for interested parties to comment. [...]”⁽⁴³⁾

Consequences for the Authority's assessment

In its initial assessment, the Authority placed emphasis on three elements, in order to qualify HFF general loans as services of general economic interest:

- First, the element of affordable house financing. In other words, the fact that the Icelandic State has used its more favourable credit rating to raise money at lower cost than the banks could have done, thereby fulfilling the obligation to provide residents in Iceland with affordable house financing on “manageable terms”.
- Second, the element of territorial cohesion. The HFF general loans ensured territorial cohesion, because they provided affordable house financing on equal terms throughout the entire Icelandic territory. Commercial banks were not granting loans at affordable rates outside the Reykjavik area.
- Third, a social element. The Authority endorsed an underlying social motivation of HFF's general loans to support only “average housing”.

⁽⁴³⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 76 to 79.

With regard to the first element of affordable house financing, the Authority understands that the EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on “manageable terms” may be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, it is also important to note that the EFTA Court clarified in its judgment that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what “manageable terms” should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁴⁴⁾. In this respect, it is the Authority’s preliminary view that until August 2004 commercial banks in Iceland have not offered house financing on “manageable terms”. As confirmed in the judgment of 7 April 2006, SBV stated that its members were only from August 2004 onwards able to match the interest rate of HFF general loans ⁽⁴⁵⁾. Concerning the element of affordable house financing, the Authority needs up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, in order to assess to what extent commercial banks have offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable.

With regard to the second element of territorial cohesion, it is the Authority’s preliminary conclusion that this element is an important factor to assess whether the HFF general loans system can qualify as a service of general economic interest. It is the Authority’s opinion that SBV has not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks have offered and actually granted loans on “manageable terms” outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. Furthermore, in the Authority’s view, SBV has submitted so far no evidence which showed that commercial banks have offered and granted loans on “manageable terms” outside the Reykjavik area after August 2004.

Finally, with regard to the social element, the EFTA Court raised concerns whether the current conditions ensure that the general loans are formally limited to assisting the “average citizen in financing his or her own dwelling”. The EFTA Court criticized that the current features imply that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. In light of the EFTA Court’s conclusions on this point, doubts are raised whether the conditions for the lending services through general loans pursue a sufficiently restricted social objective.

Additional Loans and Loans for rental housing

With regard to additional loans, the Authority takes the preliminary view that these loans could be declared as services of general economic interests. Additional loans were granted to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. Finally, concerning loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out, the Authority takes the preliminary view that these loans might be qualified as services of general economic interests, if they pursue a sufficiently restricted social objective, in line with the concerns raised above, or if the private market is not providing for such kind of loans. To arrive at a final conclusion on these points the Authority would need up-dated information.

Section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 11 in section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines requires that the responsibility for operation of the service of general economic interest must be

⁽⁴⁴⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 71. See in this context also below section II.3.2.2 of this decision.

⁽⁴⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 74.

entrusted to the undertaking concerned by way of one or more official acts, the form of which may be determined by each EFTA State. The act or acts must specify, in particular:

- the precise nature and the duration of the public service obligations;
- the undertaking(s) and territory concerned;
- the nature of any exclusive or special rights assigned to the undertaking;
- the parameters for calculating, controlling and reviewing the compensation;
- the arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

In the Authority's preliminary view, it is doubtful whether the HFF system complies with all of the above mentioned conditions, in particular with regard to the duration of the public service obligation and arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

3.2.2 *Obstruction of the performance of the particular tasks*

Article 59(2) of the EEA Agreement states that the rules of the EEA Agreement (here the State aid rules) apply as long as this does not obstruct, in law and fact, the fulfilment of the task of general economic interest entrusted to the given undertaking. In other words, the derogation contained in Article 59(2) of the EEA Agreement is only applicable to the extent that it is necessary so that the undertaking in question can fulfil the task of general interest which has been conferred on it ⁽⁴⁶⁾. This requirement of necessity is simply an expression of the principle of proportionality.

It is incumbent upon the State, which invokes Article 59(2) of the EEA Agreement, to demonstrate that this condition is met. Thus, the State must set out in detail the reasons for which, in the event of elimination of the measures, the performance of the tasks of general economic interest under economically acceptable conditions would, in its view, be jeopardized ⁽⁴⁷⁾. However, that burden of proof cannot be so extensive as to require the EEA State to go even further and prove, positively, that no other conceivable measure could enable those tasks to be performed under the same conditions ⁽⁴⁸⁾.

The annulled Decision

On these points, the annulled Decision stated:

“In the Authority's view, the HFF would not be able to perform the same level of services of general economic interest, described above, without any State support. However, the above mentioned proportionality test also requires that the State support for the obligation to render a service of general economic interest must be based on the costs of such specific service. Therefore, in the following it will be assessed whether the HFF's costs to render the service of general economic interest are overcompensated and whether the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question.

As stated above, the implicit State guarantee, the exemptions from taxes, the abstention from paying any dividends and the interest support imply that the HFF receives State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. On the other hand, the costs for the HFF can be said to be the interest support the final consumers get as a result of the HFF's lending activities. To the extent the HFF is able to be funded at lower costs than competing financial institutions, a benefit may be said to accrue to the HFF. Correspondingly, to the extent it is obliged to lend at lower rates than competing institutions, costs may be said to be incurred. In other words, as long as the HFF is forced to lend at rates lower than market rates, it is forced to abstain from revenue.

⁽⁴⁶⁾ See Case C-41/90, cited above, paragraph 24; and Case C-242/95, cited above, paragraph 54.

⁽⁴⁷⁾ It is not necessary that the survival of the undertaking itself be threatened. See Case C-157/94 *Commission v The Netherlands* [1997] ECR I-5699, paragraph 43.

⁽⁴⁸⁾ See Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraphs 94 to 107.

While the HFF can raise money cheaply because of the State guarantee, it is not free to set interest rates to the public. Until the end of June 2004 it could only charge an interest rate on its loans that was 0.35 percentage points higher than its funding rate. As tables 2 and 3 above show, this margin was clearly lower than margins charged by other financial institutions. This means that low funding costs obtained by the HFF due to the State guarantee were transferred to the final consumers.

The charge of 0.35 percentage points was supposed to cover current operational costs of the HFF, provisions for losses on loans and to provide for a certain return on equity such that the HFF sustains its activity without drawing on direct State grants. Back in 1993 the margin was fixed at 0.25 percentage points. However, it turned out that this margin was a too small to cover losses on loans. Therefore, the margin was increased to 0.35 percentage points in 1994. A new review was undertaken in 1997. It was then concluded that the 0.35% margin would be sufficient. Looking at developments for the years from 1999 to 2002, as shown in table 1 above, it also appears that this mark-up was appropriate to cover just operating expenditures, loss provisions and to yield a certain rather modest net profit, such that equity was kept rather stable in relation to total assets. Against this background the Authority concludes that the mark-up of 0.35 percentage points was and still is appropriate to just cover these different provisions.

The changes in the lending system as of 1 July 2004 have, introduced a new cost element that needs to be assessed. As of that date, the interest margin has been increased by 25 basis points. This increase stems from the fact that the previous bond swap system has been abolished and that direct cash lending has been introduced. As the Icelandic Government has pointed out, this implies that the HFF takes on new risks related to interest rate developments. Mortgage holders will, as before, have the possibility of prepayment of loans at par while the HFF cannot redeem its obligations in the same manner. Before 1 July 2004 HFF had the possibility to prepay its funding at par. The new situation creates new risks for HFF as developments in interest rates are uncertain. A fall in interest rates will normally increase prepayments while HFF does not have an identical means of adjusting its funding.

The value, or the cost, related to this new risk is naturally uncertain. The financial consultant estimated it to be in the range of 15 to 35 basis points. The Financial Supervisory Authority and the State Guarantee Fund have called for caution when fixing the additional mark-up to cover the risk. Under these circumstances, and also taking into account the new provisions on solvency ratio according to the Rules of the Financial Supervisory Authority, the Authority can accept that the increase in the interest rate margin for HFF with 0.25 percentage points is what is necessary to cover the costs of the new risks HFF is facing.

The Authority also takes note of the statement from the Icelandic Government that HFF's interest margin shall be reviewed regularly on the basis of HFF's performance and the risks it is facing at any given time. The Icelandic Government has also stated that building up funds inside HFF beyond what is required to maintain the solvency rate of 5% is not the policy of the Government and would run counter to the expressed policy of enabling the borrowers to gain directly from the operation of the housing lending system.

According to the Icelandic Government, a common dividend requirement for Icelandic banks is some 15% on equity. If the HFF were to be subject to a similar dividend policy and also subject to normal taxation, the interest mark-up would need to be increased correspondingly as the current margin would not provide for any means to cover such obligations. The Icelandic Government has estimated what the necessary interest mark-up would be in such a case, taking into account an 8% capital adequacy ratio – instead of the current 5% – and concluded that the mark-up would increase by 65 to 80 basis points above the current level. To the extent that the HFF were subject to the same taxation and dividend requirements as commercial banks, borrowing costs would

increase for the ultimate borrowers, corresponding to what the State would charge in the form of taxes and dividends. When the Icelandic Government abstains from taxes and dividends in relation to the HFF, it is just to keep interest rates for house buyers low such that the Government is able to offer the service of general economic interest, namely to provide the Icelandic population with affordable housing.

As far as direct interest support is concerned, the HFF is obliged in certain conditions to grant interest support to low income families. To some extent such support has been granted by drawing on the Fund's own equity. In other instances the HFF has received direct contributions from the State. These contributions have been transferred directly to the beneficiaries and have not left the HFF with any extra financial means.

In light of the above and as demonstrated by the Icelandic Government, the mark-up of 0.35 percentage points applicable until 30 June 2004 and the mark-up of 0.60 percentage points thereafter can be justified as an appropriate margin to cover the expenses of running the HFF. In other words, it is reasonable to assume that the benefit of the HFF's low borrowing rate is fully transferred to the final consumers. The Authority has not detected any overcompensation to the HFF. The benefits it receives are passed on to the final consumers.

In conclusion, the Authority is of the view that the HFF's costs to render the service of general economic interest are not overcompensated and that the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question".

The EFTA Court ruling

With regard to possible doubts as to the proportionality assessment of HFF's general loans, the EFTA Court held:

"[...] This must include an assessment of whether the subsidised HFF general loans scheme is a suitable means of attaining its objective. There is no reason why a service which is not suitable to meet its aim should benefit from a derogation from the EEA rules. Furthermore, this also calls for an analysis of whether the HFF, or a different provider, could have provided loans at the same 'manageable terms' as the HFF provided at the relevant time without, or with less State aid.

Firstly, with regard to suitability, the Applicant has claimed that the low interest rate on HFF general loans has led to a general increase in prices for houses and apartments which neutralises the effects of the low interest rates, since purchasers need to borrow more money in order to buy a certain house or apartment than they would have had to with lower prices.

The Court does not find it doubtful that the low interest rate on HFF general loans did not lead to price increases which completely neutralised the effect of the low interest rate. With respect to any lesser effect on housing prices, regard must be had to the margin of discretion which the Contracting Parties must enjoy in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest. As a consequence, the Contracting Parties must also enjoy a margin of discretion in deciding what constitutes a sufficient effect of the low interest rates on the real burden on borrowers' economy. In the end, it is this burden that borrowers have to be able to manage. For that reason, as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.

Secondly, as to the question of whether there were doubts that neither the HFF, nor a different provider, could have provided loans at the same 'manageable terms' at the relevant time without, or with less, State aid, the Court recalls that the interest rates

charged by the HFF for its general loans are calculated on the basis of its funding costs, with an added margin set by the Minister of Social Affairs. This margin was set at 0.6 percentage points from 1 July 2004, up from 0.35 percentage points. The funding costs consist mainly in the interest paid on bonds issued by the HFF. In this context, the HFF benefits from the State guarantee which follows from the State's unlimited liability for the HFF's debts as its owner.

The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what was necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions (see, for comparison, Case C-157/94, Commission v Netherlands [1997] ECR I-5699, at paragraphs 52 and 53). This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.

With regard to the ability of any other provider to supply the same service as the HFF, but without state support, the Court recalls that Contracting Parties must be allowed a margin of discretion with regard to what exactly should be considered affordable terms in relation to such schemes. In this regard, a Contracting Party cannot be bound to what other Contracting Parties, in leaving this kind of housing financing completely to the market, implicitly consider acceptable. The Court does not find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether the regular banks did match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. Indeed, the Applicant has stated that it was only from August 2004 onwards that the banks were able to match the interest rate of HFF general loans.

Neither does the Court find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether an alternative model for State-supported housing financing through the banks, the so-called 'whole-sale alternative', would enable the banks to provide the same loans as the HFF were providing at the relevant time without this support constituting State aid, or with less State aid and without the risk of cross-subsidisation.”⁽⁴⁹⁾

Consequences for the Authority's assessment

The Court endorsed the Authority's initial assessment that there were no doubts that the commercial banks did not match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. SBV itself stated that it was only from August 2004 onwards that commercial banks were able to match the interest rate of HFF general loans. With regard to the developments on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, the Authority would require up-dated information, in order to assess to what extent commercial banks have offered loans on terms that the Icelandic State would consider "manageable".

Should the Authority's assessment reveal that commercial banks have offered loans in the Reykjavik area since August 2004 on terms that the Icelandic State would consider "manageable", concerns could be raised as to what extent the HFF needs to offer general loans within the Reykjavik area, in order to enable the HFF to grant general loans outside the Reykjavik area.

With regard to alternative models to the HFF system, it is the Authority's preliminary view that the presented models do not seem to be less distortive to competition.

Sections 18C.2.4 and 18C.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 18 in section 18C.2.4 of the State Aid Guidelines states that "[w]hen

⁽⁴⁹⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

a company carries out activities falling both inside and outside the scope of the service of general economic interest, the internal accounts must show separately the costs and receipts associated with the service of general economic interest and those associated with other services, as well as the parameters for allocating costs and revenues”.

Furthermore, point 19 in section 18C.3 of the State Aid Guidelines states that “... *EFTA States must check regularly, or arrange for checks to be made, to ensure that there has been no over-compensation”.*

Without prejudice to the Authority’s final Decision in the present case, for any HFF services which might fall outside the scope of services of general interest, the HFF would be required to comply with the above mentioned accounting requirements.

3.2.3 *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further involves an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties⁽⁵⁰⁾. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the “four freedoms”⁽⁵¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not affect competition and unity of the market established by the EEA Agreement in a disproportionate manner. It is, however, not required that the measures adopted be the least restrictive possible⁽⁵²⁾. Rather, the test is of a negative nature: it examines whether the measure adopted is not disproportionate⁽⁵³⁾. This “negative test” has once more been confirmed by the EFTA Court in its ruling of 7 April 2006⁽⁵⁴⁾. A reasonable relationship between the aim and the means employed is satisfactory⁽⁵⁵⁾. Thus, the Authority does not have competence to strike down a measure that otherwise fulfils Article 59(2) of the EEA Agreement simply because the measure might, in some minor aspects and details, go further than what is strictly necessary to fulfil the aims behind it. It is for the States to define their policies and organize general interest services, leaving the Authority no power to take a position on the organization and scale of the service or the expediency of the political choice made. Even if it were successfully shown that the scheme in question were not an optimally efficient one, this alone would not lead to the conclusion that the distortive effects are necessarily disproportionate to the goals assigned.

The Authority’s annulled Decision

On this point, the Authority concluded in its annulled Decision:

“The EEA Agreement establishes inter alia the general principles, both applicable to financial services, of the right of establishment for nationals of the EEA States and their freedom to provide services within the territory of the Contracting Parties. However, the secondary legislation which, under the EC Treaty and the EEA Agreement, has been adopted to make these basic provisions effective, does not extend to specialised housing finance institutions like the HFF⁽⁵⁶⁾. Consequently, such institutions are at present not able to benefit from the principles of mutual recognition and home country control contained in the banking legislation of the EEA Agreement. Therefore, due to different

⁽⁵⁰⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 69 to 75.

⁽⁵¹⁾ In this context, it is interesting to note the opinion of Advocate General Léger in Case C-438/02, cited above, paragraph 143: “Finally, the last condition in Article 86(2) EC requires that ‘[i]f the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interest of the Community’. Even though the Court has not yet ruled on the meaning of that requirement, certain Advocates General have already adopted a position on the issue. In their view, effect on the development of intra-Community trade within the meaning of Article 86(2) EC, unlike the classic definition of the concept of ‘measures having an effect equivalent to a quantitative restriction’, calls for proof that the measure in issue has in fact had a substantial effect on intra-Community trade. That assessment does seem to me to be supported by the wording of Article 86(2) EC”.

⁽⁵²⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 70.

⁽⁵³⁾ See for example: Case C-159/94, cited above; Case C-158/94 *Commission v Italy* [1997] ECR I-5789; Case C-157/94, cited above; Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁵⁴⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

⁽⁵⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁵⁶⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

national credit rules and practices and the absence of effective harmonisation or mutual recognition at EEA level for such institutions, there continue to be considerable obstacles to effective cross-border operations in this area.

In most developed countries, including most parties to the EEA Agreement, Governments, both at central and local level, intervene in housing and housing finance markets. This intervention takes different forms from one State to another; depending, inter alia, on certain realities in the housing markets, in particular the pattern of housing tenure, and the objectives of the housing policy of the Governments concerned. There is, for instance, likely to be a relationship between the extent to which private individuals' home ownership is an objective of public housing policy and the scope of intervention by the Government concerned in housing finance; a Government that sees it as an important objective to its housing policy that as many households as possible own their own dwelling, like in Iceland, is likely to want to support the financing of such investments on a broad scale.

As already stated above, the Authority considers long-term house financing for residential accommodation to be the relevant market for the assessment in the present case.

As submitted by the Icelandic Government, the Icelandic market for mortgage loans is largely divided between three main actors. These are the HFF, the pension funds and other private credit institutions. The HFF had, in 2002, a market share of approximately 78% of that market. The market share of pension funds was, in 2002, approximately 17%. The remaining 5% was taken by private credit institutions. The Icelandic Government submitted figures showing that the HFF had, in 2002, a total amount of ISK 382 billion in mortgage loans, compared to ISK 84 billion of the pension funds and ISK 27 billion of private banks ⁽⁵⁷⁾.

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market conditions, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services are therefore prima facie likely to have only limited direct trade effects.

The HFF is not entitled to grant any loans for the financing of dwellings outside Iceland. The HFF's activities are, as laid down in the Housing Act, targeted exclusively towards promoting Icelandic housing policy.

Today no foreign banks are granting cross-border mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, there are currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. The Icelandic economy is very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK warrants only limited interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside the Reykjavik area further reduces the foreign interest for lending to the Icelandic housing market. That foreign banks do not even operate representative offices in Iceland underpins the lack of interest in the Icelandic financial market. In the absence of any "flourishing" financial activities of foreign banks on the Icelandic market outside the particular market for long term housing loans, it can therefore hardly be argued that it is the State aid to the HFF which prevents foreign banks from entering the Icelandic financial market.

In the light of the above, given the limited size of the Icelandic housing market, with its special geographic and demographic features, the Authority is of the opinion that the HFF's financing mechanism does not affect the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties."

⁽⁵⁷⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 63.

The EFTA Court's ruling

With regard to the assessment of whether HFF general loans did not affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties, the EFTA Court held:

“As part of the assessment of whether the scheme did not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interest of the Contracting Parties, the relevant market must be defined. ESA considered ‘long-term house financing for residential accommodation’ to be the relevant product market (see section II point 3.2.3 of the annulled Decision). It is not obvious to the Court that the assessment should be limited in scope in this way, excluding the possible effects of the aid granted to the HFF on other parts of the EEA internal market, in particular the financial markets. For that reason, the definition of the relevant market in this particular case is also an issue which interested parties ought to be able to comment upon in a formal investigation procedure. The further assessment of the consequences of the HFF general loan system on the development of trade will depend to a considerable extent on the definition of the relevant market which the formal investigation procedure will lead to.”⁽⁵⁸⁾

Consequences for the Authority's assessment

In light of the EFTA Court's conclusions on this point, the Authority would require for its further assessment information as to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market.

3.3 Conclusion

Doubts are raised, in light of the EFTA Court's ruling of 7 April 2006, whether the HFF system, partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement.

4. RECOVERY

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, “[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a ‘recovery decision’). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law”.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

According to settled case-law, “[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed”⁽⁵⁹⁾.

However, a recipient of illegally granted aid is not precluded from relying on exceptional circumstances on the basis of which it had legitimately assumed the aid to be lawful and thus declining to refund that aid⁽⁶⁰⁾. Because the aid at stake was not notified in advance, it is necessary to examine whether the Authority's favourable Decision No 213/04/COL, which approved the HFF system, is to be regarded as an “exceptional circumstance” within the meaning of the case-law referred to. Such an assessment must be made in the light of the purpose of the protection of legitimate expectations.

⁽⁵⁸⁾ Sources: The Central Bank of Iceland and the HFF.

⁽⁵⁹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 81.

⁽⁶⁰⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

In the Authority's view, the judicial review by the Community Courts or the EFTA Court of decisions concerning State aid cannot be regarded as an exceptional and unforeseeable event, forming as it does an integral and essential part of the system established by the EC Treaty and the corresponding provisions in the EEA Agreement and the Surveillance and Court Agreement for that purpose. A diligent businessman should be well aware of the fact that a decision, to the effect that a State measure is declared compatible, is, within the time-limit of two months referred to in Article 230 EC and Article 36 of the Surveillance and Court Agreement, liable to be challenged before the Community Courts or the EFTA Court.

The Court of Justice itself has, moreover, and indeed recently, stated that “[...] *in view of the mandatory nature of the supervision of State aid by the Commission under Article 88 EC, undertakings to which aid has been granted cannot, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted by the procedure laid down in that article [...]* It follows that so long as the Commission has not taken a decision approving aid and so long as the period for bringing an action against such a decision has not expired, the recipient cannot be sure as to the lawfulness of the proposed aid which alone is capable of giving rise to a legitimate expectation on his part”⁽⁶¹⁾.

Subsequently, to the same effect, in *Spain v Commission*, the Court made it clear that “[t]he fact that the Commission initially decided not to raise any objections to the aid in issue cannot be regarded as capable of having caused the recipient undertaking to entertain any legitimate expectation since that decision was challenged in due time before the Court, which annulled it. However regrettable it may be, the Commission's error cannot erase the consequences of the unlawful conduct of the Kingdom of Spain”⁽⁶²⁾.

Any argument to the contrary would render ineffective the review conducted by the Community judicature and the EFTA Court of the legality of a positive State aid decisions. If it were to be concluded that such a decision automatically gives rise to legitimate expectations on the part of the recipients, competitors of those recipients or other third parties harmed by the decision would have no interest in attacking the vitiated measure. That is because any annulment of a positive State aid decision would ultimately become a “pyrrhic victory”, since the negative effects of the decision could never be eliminated⁽⁶³⁾.

The Authority, therefore, preliminarily considers that the adoption of a favourable decision by the Authority regarding aid cannot in itself be regarded as an event which causes the recipient of that aid to entertain legitimate expectations as to its lawfulness.

5. CONCLUSION

It is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system constitutes unlawful aid on procedural grounds. Doubts are raised whether the HFF system, either partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

⁽⁶¹⁾ Case C-5/89, cited above, paragraph 16.

⁽⁶²⁾ Case C-91/01 *Italy v Commission* [2004] ECR I-4355, paragraphs 65 and 66.

⁽⁶³⁾ Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 53.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund.
2. The Icelandic Government is requested, pursuant to Article 6 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two month from the notification of this Decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the Official Journal of the European Union and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This Decision is addressed to the Republic of Iceland.
5. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 21 June 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. Grydeland

President

Kurt Jaeger

College Member

**Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens
protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 med hensyn til støtte gitt til "Hurtigruten-selskapene"
som vederlag for økt arbeidsgiveravgift (sak 56343)**

EFTAs overvåkningsorgan har ved vedtak 215/06/COL av 5. juli 2006, gjengitt på det opprinnelige språket etter dette sammendraget, innledet behandling i henhold til protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (overvåknings- og domstolsavtalen). Den norske regjering er underrettet ved en kopi av vedtaket.

EFTAs overvåkningsorgan innbyr herved EFTA-statene, EU-medlemsstatene og interesserte parter til å sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort, til:

EFTA Surveillance Authority
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Bruxelles/Brussels

Merknadene vil bli oversendt til den norske regjering. En part som ønsker å få sine merknader behandlet fortrolig, kan sende inn en skriftlig, begrunnet anmodning om dette.

SAMMENDRAG

EFTAs overvåkningsorgan (heretter kalt "Overvåkningsorganet") anmodet 2. august 2004 norske myndigheter om nærmere opplysninger i forbindelse med en mulig utbetaling til Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA og Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA (heretter kalt "Hurtigruten-selskapene").

Etter omfattende korrespondanse mellom Overvåkningsorganet og norske myndigheter, besluttet Overvåkningsorganet 5. juli 2006 å innlede formell undersøkelse i forbindelse med utbetalingen til Hurtigruten-selskapene.

Hurtigruten-selskapene driver maritime transporttjenester som består av kombinert person- og godstransport langs kystlinjen fra Bergen til Kirkenes. Fra 1. januar 2002 til 31. desember 2004 var disse tjenestene omfattet av en avtale mellom norske myndigheter og Hurtigruten-selskapene om drift av maritime tjenester langs norskekysten. Norske myndigheter underrettet Overvåkningsorganet om "Hurtigruten-avtalen" i juli 2000, og avtalen ble godkjent av Overvåkningsorganet 19. desember 2001. Hurtigrutens tjeneste i seg selv er delvis økonomisk bærekraftig, særlig i sommersesongen, men er generelt ikke økonomisk bærekraftig i vintersesongen. I sitt vedtak i 2001 kom Overvåkningsorganet til at vederlag i henhold til Hurtigruten-avtalen kunne godkjennes i henhold til EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2, ettersom tjenestene omfattet av avtalen måtte oppfattes som tjenester av allmenn økonomisk betydning.

Hurtigruten-avtalens paragraf 10 inneholder en bestemmelse der begge avtalepartene kan kreve avtalen reforhandlet ved betydelige endringer i forutsetningene for Hurtigruten-avtalen. Hurtigruten-avtalen utløp som forutsett 31. desember 2004. Etter en anbudsinnbydelse i juni 2004 ble det inngått en ny avtale med selskapene med virkning fra 1. januar 2005.

Inneværende sak vedrører en utbetaling til Hurtigruten-selskapene fastsatt i posisjon 70, kapittel 1330 (*Særskilte transporttiltak*) på det norske statsbudsjettet for 2004, som åpnet for å gi Hurtigruten-selskapene et vederlag på opptil NOK 8,5 millioner (ca. EUR 1,1 million) som følge av endringer i den norske ordningen for geografisk differensiert arbeidsgiveravgift. Støtten ble ikke meldt til Overvåkningsorganet. Vederlaget til Hurtigruten-selskapene ble gitt for å kompensere for økt arbeidsgiveravgift. Det ble imidlertid ikke skilt mellom den del av arbeidsgiveravgiften som gjelder selskapenes kommersielle aktiviteter, og de aktiviteter som kan oppfattes som tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2.

I henhold til rettspraksis må fire kriterier være møtt for at EØS-artikkelens artikkel 59 nr. 2 skal få anvendelse. For det første må det foreligge en offisiell tildeling der staten tildeler et foretak oppdraget med å utføre en bestemt oppgave. For det andre må tildelingen gjelde en tjeneste av allmenn økonomisk interesse. For det tredje må unntaket være nødvendig for gjennomføringen av det tildelte oppdraget, og forholdsmessig til dette (heretter kalt "nødvendighetskriteriet"). For det fjerde må unntaket ikke påvirke utviklingen av handelen i et slikt omfang at det ville være i strid med avtalepartenes interesser.

På grunnlag av de tilgjengelige opplysninger er Overvåkningsorganet i tvil om støtten til Hurtigruten-selskapene er i samsvar med EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2. Særlig er det tvil om støtten er i tråd med nødvendighetskriteriet som beskrevet ovenfor, ettersom den økte støtten til Hurtigruten-selskapene i 2004 også ble gitt til fordel for Hurtigruten-selskapenes kommersielle aktivitet. Ved støtten ble det ikke skilt mellom den del av arbeidsgiveravgiften som gjaldt selskapenes kommersielle aktivitet, og den aktivitet som kan oppfattes som tjenester i allmennhetens interesse innenfor betydningen av EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2.

Videre er Overvåkningsorganet i tvil om støtten til Hurtigruten-selskapene skal oppfattes som eksisterende støtte på grunnlag av Hurtigruten-avtalens paragraf 10. Avtalens paragraf 10 åpner bare for *muligheten* for å endre avtalen som følge av uforutsette betydelige endringer av omstendighetene. Den medfører ikke noen automatisk økning i vederlaget til Hurtigruten-selskapene i tilfelle økte kostnader, men åpner bare for at begge partene i Hurtigruten-avtalen kan kreve den reforhandlet, uten å foregripe resultatene av en slik reforhandling. Følgelig er det Overvåkningsorganets foreløpige oppfatning at støtte gitt til Hurtigruten-selskapene ikke kan oppfattes som eksisterende støtte.

Overvåkningsorganet er i tvil om støtten gitt til Hurtigruten-selskapene er i samsvar med EØS-avtalens bestemmelser om statsstøtte, i særdeleshet EØS-avtalens artikkel 59 nr. 2. Overvåkningsorganet må derfor innlede den formelle behandlingen fastsatt i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 3 del I artikkel 1 nr. 2.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 215/06/COL****of 5 July 2006****on compensation to the “Hurtigruten companies” for increased social security contributions
(NORWAY)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59(2) and 61 to 63, and to Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority’s decision 417/01/COL of 19 December 2001 on compensation for maritime transport services under the “Hurtigruten Agreement” ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority’s decision 172/02/COL of 25 September 2002 to propose appropriate measures to Norway with regard to state aid in the form of regionally differentiated social security taxation,

Having regard to the Authority’s decision 218/03/COL of 12 November 2003 on a three-year transition period in Zones 3 and 4 for the regionally differentiated social security contributions,

Having regard to the decision of the Standing Committee of the EFTA States No 2/2003/SC of 1 July 2003 whereby it was decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone,

Whereas:

I. FACTS**1. PROCEDURE**

On 2 August 2004, the Authority sent an information request to the Norwegian authorities regarding a prospective payment to Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA and Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA ⁽⁵⁾ as a possible compensation due to the changes in the Norwegian differentiated social security system (Event No 289240).

The Norwegian authorities replied by letter from the Ministry of Trade and Industry dated 1 September 2004, forwarding a letter from the Ministry of Transport and Communications of the same date, received and registered by the Authority on 1 September 2004 (Event No 291435).

By letter dated 12 October 2004, the Authority asked for further information (Event No 294990). In this letter, the Authority’s Competition and State Aid Directorate stated its view that as the payment was not notified to the Authority and was apparently already put into effect it would have to be considered as unlawful aid in the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 18 November 2004, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 17 November 2004 and the Ministry of Transport and Communications dated 16 November 2004. The letter was received and registered by the Authority on 22 November 2004 (Event No 300326).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the “Authority”.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the “EEA Agreement”.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the “Surveillance and Court Agreement”.

⁽⁴⁾ The Authority’s decisions are available on <http://www.eftasurv.int>.

⁽⁵⁾ Hereinafter referred to as the “Hurtigruten companies”.

By letter dated 26 October 2005, the Authority's Competition and State Aid Directorate informed the Norwegian authorities that it had doubts concerning the compatibility of the payment to the Hurtigruten companies with the functioning of the EEA Agreement (Event No 329347).

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 22 December 2005, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 15 December 2005 and the Ministry of Transport and Communications dated 15 December 2005, received and registered by the Authority on 3 January 2006 (Event No 355950).

By letter dated 9 March 2006 the Authority commented on the Norwegian reply (Event No 364024). The Norwegian authorities responded by letter from the Norwegian Mission dated 29 March 2006, forwarding letters from the Ministry of Government Administration and Reform dated 27 March 2006 and the Ministry of Transport and Communications dated 24 March 2006. The letter was received and registered by the Authority on 30 March 2006 (Event No 368446).

2. BACKGROUND

The Hurtigruten companies operate maritime transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the coastal line from Bergen to Kirkenes. From 1 January 2002 until 31 December 2004, these services were covered by the agreement between the Norwegian authorities and the Hurtigruten companies concerning operation of maritime services along the Norwegian coast ⁽⁶⁾. The "Hurtigruten Agreement" was notified by the Norwegian authorities to the Authority in July 2000 and subsequently approved by the Authority on 19 December 2001 ⁽⁷⁾. The Hurtigruten companies are also engaged in commercial business activities which are not part of the Hurtigruten service, such as operating high-speed ferries. The Hurtigruten service itself is partly commercially viable, notably during the summer season, whereas it is, in general, not commercially viable during the winter season. The Authority in its 2001 Decision considered that compensation under the Hurtigruten Agreement could be authorised under Article 59(2) of the EEA Agreement as the services covered by it were considered to be services of general economic interest.

On 25 September 2002, the Authority decided to propose appropriate measures to Norway with regard to the Norwegian system concerning regionally differentiated social security contributions ⁽⁸⁾. In the appropriate measures the Authority proposed that Norway should take any legislative, administrative and other measures necessary to eliminate state aid resulting from the system of regionally differentiated social security contributions or render such aid compatible with the EEA Agreement with effect from 1 January 2004. However, the appropriate measures also stated that the Authority might agree to a later date should that be considered objectively necessary and justified by the Authority in order to allow an appropriate transition for the undertakings in question to the adjusted situation. The appropriate measures were accepted by Norway on 31 October 2002.

On 12 November 2003, the Authority accepted a three-year transitional period for the differentiated social security contributions in Zones 3 and 4 in order to achieve a smooth facing-out of the system ⁽⁹⁾.

On this basis, the Norwegian Parliament, during the autumn of 2003, adopted changes to the differentiated social security system, which entered into force on 1 January 2004. The changes led to higher social security costs for the Hurtigruten companies.

Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Agreement could demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Hurtigruten Agreement ended as foreseen on 31 December 2004, and a new agreement with the companies entered into force on 1 January 2005, following a tender in June 2004.

⁽⁶⁾ Hereinafter referred to as the "Hurtigruten Agreement".

⁽⁷⁾ Decision 417/01/COL, hereinafter referred to as the "2001 Decision".

⁽⁸⁾ Decision 172/02/COL.

⁽⁹⁾ Decision 218/03/COL. The transitional period did not apply to Zone 5, as the EFTA States by decision No 2/2003/SC of 1 July 2003 decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone.

3. DESCRIPTION OF THE MEASURE

The current case concerns a payment to the Hurtigruten companies contained in Position 70, Chapter 1330 (*Særskilte transporttiltak*) of the Norwegian 2004 State budget, whereby the Hurtigruten companies would be granted up to NOK 8.5 million (approximately EUR 1.1 million) as compensation due to the changes in the differentiated social security system ⁽¹⁰⁾.

The compensation payment granted to the Hurtigruten companies was paid out to fully compensate the increased social security costs without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

In addition to the compensation granted to the Hurtigruten companies, the companies also received aid as a consequence of the Authority's decision of 12 November 2003. However, the present case only concerns the aid granted as compensation for higher social security contributions. In this respect, an amount of NOK 7.352 million (approximately EUR 900 000) was paid out to the companies.

4. COMMENTS BY THE NORWEGIAN AUTHORITIES

The Norwegian authorities are of the opinion that the compensation was within the limits of the compensation authorised by the Authority in its 2001 Decision, and should therefore be classified as "existing aid" in line with the definition of Article 1(b)(ii) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities consider the payment to be covered by the Hurtigruten Agreement in force at the time when the payment was granted. They rely, in this respect, on Section 10 of the Hurtigruten Agreement, a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Norwegian authorities state that they regard the changes in the differentiated social security system to fulfil this criterion. They could not have been foreseen by the Hurtigruten companies. As a result of the negotiations with the companies, the compensation for these costs was set to NOK 7.352 million for 2004. The purpose of compensating for the amendments in the social security scheme was, according to the Norwegian authorities, to ensure status quo with regard to the agreed level of transport along the Norwegian coastline, by enabling the Hurtigruten companies to continue to carry out the public service obligation entrusted on them in the Agreement.

The Norwegian authorities take the position that Section 10 of the Hurtigruten Agreement constitutes a legal basis for the re-negotiation of the Agreement and that the clause was recognised by the Authority in its 2001 Decision. On this basis, the compensation for increased social security contributions would, according to the Norwegian authorities, not constitute new aid provided that the compensation was within the scope of the state aid provisions of the EEA Agreement.

Concerning the compatibility of the aid, the Norwegian authorities claim that the compensation for the changes in the social security scheme was granted to the Hurtigruten companies, in order to maintain the transport standard fixed by the Norwegian Parliament. Without the compensation, the standard of the public service obligations entrusted to the companies would have declined; either by the application of higher fares or by reduced frequency of the services. On this background, the Norwegian authorities consider the compensation to be necessary.

The Norwegian authorities declare that, on the basis of § 1 of the Hurtigruten Agreement, the Hurtigruten companies had been compensated without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities

⁽¹⁰⁾ The comments to Position 70 read as follows: *Av budsjettforslaget på 200,8 mill. kr for 2004, er 192,3 mill. kr direkte relatert til den gjeldende avtalen med hurtigruterederiene. Restbeløpet på 8,5 mill. kr er knyttet til ev. kompensasjon som følge av endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Endelig kompensasjonsbeløp vil bli bestemt når forhandlingene mellom hurtigruteselskapene og departementet er avsluttet.* [Unofficial translation by the Authority: Of the budget proposal of NOK 200.8 million for 2004, NOK 192.3 million are directly related to the current agreement with the Hurtigruten companies. The remainder of NOK 8.5 million is related to possible compensation as a consequence of amendments to the system concerning differentiated social security contributions. The final compensation will be determined when the negotiations between the Hurtigruten companies and the Ministry are finished.]

which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This provision states that a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. The Norwegian authorities are of the opinion that the Authority, by accepting the principle laid down in this provision, has accepted that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies is made. On this basis, the Norwegian authorities argue that it is “difficult to separate the PSO activity from other commercial activities” of the companies and thus to grant compensation only to the public service part of the activities. The Norwegian authorities furthermore take the view that the separation between commercial and non-commercial services is not decisive in this connection, and claim that the cross subsidy in this case is clearly in support of the non-commercial services. Moreover, the Norwegian authorities stress that the compensation granted for 2004 does not alter the fact that the commercial services covered by the Hurtigruten Agreement support the activities linked to the public service obligation of the Hurtigruten companies.

Finally, the Norwegian authorities point out that the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than expected ⁽¹⁾, and maintain that this shows that no over-compensation takes place.

II. APPRECIATION

1. THE PRESENCE OF STATE AID WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 61(1) EEA

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

According to the Authority’s 2001 Decision, the compensation granted to the Hurtigruten companies under the Hurtigruten Agreement constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority’s assessment of the grants to the Hurtigruten companies in the 2001 Decision is relevant when assessing the additional aid granted to the companies for the year 2004. The following assessment will therefore, to a large extent, be based on the appreciation made in the 2001 Decision.

The increased compensation to the Hurtigruten companies is financed directly through a budgetary allocation and is thus granted directly by the State. Furthermore, the compensation relieves the companies of social security charges which they normally would have to bear in the ordinary course of business, and thus strengthens the position of these undertakings compared with other undertakings competing in intra-EEA trade. Moreover, the Hurtigruten companies are active on the markets for passenger and cargo transport and on the tourism market, in particular by offering cruises/round trips along the Norwegian coast. The Hurtigruten service to a large extent attracts foreign tourists, and the Hurtigruten companies thus compete with other undertakings offering similar services in attracting these customers. The compensation granted to the Hurtigruten companies can therefore have an effect on the competition on these markets, and is liable to affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. The Authority thus considers the payment to the Hurtigruten companies to constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2. NEW OR EXISTING AID

The Norwegian authorities argue that the compensation was in line with the Authority’s 2001 Decision, since Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. According to the Norwegian authorities, the compensation should thus be regarded as existing aid. The Norwegian authorities have stated that they regard the changes in the differentiated social security system to constitute a substantial change, and thus consider the compensation to be reasonable.

⁽¹⁾ In this regard, the Norwegian authorities refer to a report prepared by Arthur Andersen in 2000 called *Behov for statlige tjenestekjøp etter 2001*, which analysed the Hurtigruten activities.

The Authority would like to point out that annual compensation of NOK 170 million, expressed in 1999 prices, under the Hurtigruten Agreement had been approved by the Authority. In contrast, the Authority's decision did not deal with Section 10 of the Hurtigruten Agreement as such, and nothing in the Authority's decision suggested that any future amendments of the Hurtigruten Agreement based on this clause would automatically be considered to be in compliance with the state aid provisions of the EEA Agreement.

Section 10 of the Agreement merely allows for the *possibility* of amending the contract due to unforeseen substantial changes of circumstances. It does not prescribe an automatic increase in the compensation to the Hurtigruten companies in the event of raised costs, but merely opens up for the possibility for both parties to the Hurtigruten Agreement to request a re-negotiation procedure without prescribing the result of such re-negotiation. Furthermore, the provision does not explicitly mention augmentation of the costs as a result of a tax increase as a reason for renegotiation, let alone as a fact that would require an automatic adjustment of the agreement with the exact amount flowing from the tax increase. A change in the tax situation of one contracting party is normally not a factor that the other party is obliged to bear. Hence, even if the Hurtigruten Agreement in its entirety was sent to the Authority, the Authority could not reasonably have been expected to foresee all the possible effects of the provision, and the Authority's silence about the provision in its decision cannot be held to imply that all uses of the provision was hereinafter automatically acceptable from a state aid point of view.

It is the view of the Authority that the contractual provision needs to be distinguished from the separate question of whether the chosen re-adaptation complies with the EEA Agreement, and in particular with the state aid provisions. This question needs to be assessed on its own merits for each case of re-adaptation.

In this case, the Norwegian argumentation can only be considered valid, if at all, for the part of the Hurtigruten activities which are covered by public service obligations within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement, as it was the public service obligation compensation which the Authority authorised. Any compensation under Section 10 of the Hurtigruten Agreement cannot be deemed to be in compliance with the state aid provisions of the EEA Agreement. In the case at hand, compensation was granted for the full increase in social security costs, also for those costs that were related to commercial activities not being services of general economic interest. As stated by the Norwegian authorities themselves, it cannot be excluded that the compensation also benefits the commercial parts of the Hurtigruten activities.

The Authority thus considers the aid to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

3. PROCEDURAL REQUIREMENTS

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, "*the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision*".

The Authority considers the aid to the Hurtigruten companies to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1(3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, and should not have been put into effect until the Authority approved the compensation. The Norwegian authorities, however, decided to grant the compensation and not to notify it to the Authority. The compensation is therefore considered as "unlawful aid" within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and, thus, possibly subject to recovery.

4. COMPATIBILITY OF THE STATE AID

Direct aid aimed at covering operating losses is, in general, not compatible with the functioning of the EEA Agreement. Since the increased compensation granted to the Hurtigruten companies covers costs concerning the day-to-day operation of the Hurtigruten service, this payment is to be regarded as operating aid. Such operating aid may be approved, exceptionally, if the conditions set out in derogation provisions of the EEA Agreement are fulfilled.

As in the 2001 Decision, the Authority takes the view that the aid under examination does not qualify for an exemption from the general prohibition of state aid in Article 61(1) of the EEA Agreement on the basis of Article 61(2) or (3) of the EEA Agreement.

Aid granted to undertakings performing a service in the general economic interest may, however, be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement, provided that the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement are respected.

Pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement “*undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest...shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary of the interests of the Contracting Parties.*”

According to case law, four criteria must be met in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply. Firstly, there must be an act of entrustment whereby the State confers responsibility for the execution of a certain task to an undertaking. Secondly, the entrustment must relate to a service of general economic interest. Thirdly, the measure has to be necessary for the performance of the tasks assigned and proportional to that end (hereinafter “the necessity requirement”). Finally, the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

In its 2001 Decision, the Authority assessed the compatibility of the compensation to the Hurtigruten companies, as defined in the Hurtigruten Agreement, with Article 59(2) of the EEA Agreement. When carrying out that assessment, the Authority took into account sector specific rules, as laid down in the Maritime Cabotage Regulation ⁽¹²⁾ and Chapter 24A of the Authority’s State Aid Guidelines: Aid to maritime transport. The Authority will base its assessment of the increased compensation for 2004 on the appreciation of the Hurtigruten Agreement in the 2001 Decision.

In the 2001 Decision, the Authority regarded parts of the Hurtigruten service as covered by the concept of a service of general economic interest. It furthermore concluded that the Hurtigruten Agreement constituted a public act through which the Hurtigruten companies were entrusted with the operation of services in the general economic interest. Moreover, the agreed payment to Hurtigruten under the Hurtigruten Agreement was, in the Authority’s opinion, necessary in order to compensate for the public service obligations imposed on the Hurtigruten companies. Finally, the Authority concluded that the Hurtigruten Agreement would not affect trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties to the EEA Agreement.

As the Norwegian authorities have paid an increased compensation to the Hurtigruten companies for 2004, the question arises whether the compensation can still be considered to meet the criteria of Article 59(2) of the EEA Agreement, and in particular whether the necessity requirement is still met.

The necessity requirement implies that the amount of compensation shall not exceed what is necessary to cover the costs incurred in discharging the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit on own capital necessary for discharging those

⁽¹²⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage).

obligations. This compensation must be used for the functioning of the service of general economic interest concerned. It furthermore follows that where the undertaking also carries out activities falling outside the scope of the service of general economic interest, only the costs associated with the service of general economic interest shall be taken into consideration.

However, the increased aid to the Hurtigruten companies in 2004, paid out in order to compensate them for changes in the differentiated social security scheme, has been granted – as stated by the Norwegian authorities – also in favour of commercial activities, as the compensation did not make a distinction between the part of the social security costs related to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The Norwegian authorities have argued that it follows from the Hurtigruten Agreement that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies has to be made, as a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. However, the fact that Norwegian authorities have chosen this solution in order to minimize the need for public service compensation does not imply that an increased new aid partially in favour of commercial activity can be considered as necessary for the provision of the public service.

Furthermore, the Authority would like to point out that the 2001 Decision clearly stated that the compensation granted to the Hurtigruten companies may only cover activities in relation with the public service obligation of the companies. The Authority did not accept state aid for the commercially viable part of the service. Moreover, the 2001 Decision was based on a report prepared by Arthur Andersen which analysed the Hurtigruten activities and the need for public service compensation in order to uphold the level of the public service. The public service cost, and thus the allowed state aid set out in the 2001 Decision, was established based on this report.

In addition, the Authority underlines that in order to increase the level of state aid granted to the Hurtigruten companies in line with the 2001 Decision, the Norwegian authorities would have to document that the increased aid is granted only to the public service part of the activity. However, the Norwegian authorities have not denied that the increased state aid to the Hurtigruten companies does partially finance the commercial part of the activity. Neither have the Norwegian authorities made any attempt to calculate the split between the public service part and the commercial part of the Hurtigruten activity in order to grant compensation only to the public service related part of the activity.

Concerning the argument made by the Norwegian authorities that the compensation has been paid without distinction because it was difficult to separate the public service obligations from the commercial activities of the Hurtigruten companies, this is not sufficient to accept an aid which is not in line with the necessity requirement. The concept of public service compensation presupposes that a separation of the costs relating to the public service activities and costs relating to commercial activities has been performed.

Furthermore, the Norwegian authorities argue that even if the grant to the Hurtigruten companies has been increased, this does not involve overcompensation, as the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than was expected when the amount of compensation for public services activities carried out by the companies was calculated. However, even if the companies' profits should indeed be lower than expected, this does not give the Norwegian authorities the right to give a higher compensation than that approved by the Authority in the 2001 Decision, unless it is established that this compensation is necessary to cover the public service costs. In any event, it cannot justify the granting of aid for commercial activities, which are not covered by the application of Article 59(2) of the EEA Agreement.

In the view of the Authority, it follows from the above that the increased aid paid to the Hurtigruten companies seems to exceed the amount of compensation necessary in order for the companies to fulfil their public service obligations. Such over-compensation would not be compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, and would thus constitute state aid which is incompatible with the EEA Agreement.

It follows from the above that, according to the preliminary appreciation of the Authority, the part of the compensation granted to the commercial activities of the Hurtigruten companies is to be regarded as state aid incompatible with the EEA Agreement and, thus, possibly subject to recovery. Only the part of compensation directly relating to the performance of the public service obligation would be compatible and, hence, not subject to recovery. Should it, as argued by the Norwegian authorities, prove impossible to make a separation between the increased costs incurred in relation with the public service activities and with the commercial activities of the Hurtigruten companies, the Authority might be forced to regard the compensation in its entirety as state aid incompatible with the EEA Agreement. The compensation would in this case also be subject to recovery in its entirety.

5. CONCLUSION

Based on the information submitted by the Norwegian Government, the Authority cannot exclude that the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contributions constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority cannot see that any exceptions under Article 61(2) or (3) to the general prohibition of state aid under Article 61(1) of the EEA Agreement applies to the aid. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 59(2) of the EEA Agreement. Consequently, the Authority has doubts that the above measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Furthermore, it is the Authority's preliminary view that the aid is to be considered as new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1(3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The compensation is therefore considered as "unlawful aid" within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and subject to possible recovery.

Consequently, and in accordance with Articles 13(1) and 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In the light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests Norway to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contribution, within **two months** from receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the compensation granted to the Hurtigruten companies for increased social security contributions.
2. The Norwegian Government is invited; pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the notification of this decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. The Norwegian Government shall be informed by means of a letter containing a copy of this decision.
4. The EC Commission shall be informed in accordance with Protocol 27(d) to the EEA Agreement, by means of a copy of this decision.
5. Other EFTA States, EC Member States and interested parties shall be informed by the publishing of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of and the EEA Supplement to the Official Journal of the European Communities, inviting them to submit comments within one month from the date of the publication.
6. This Decision is addressed to Norway.
7. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 5 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. Grydeland

President

Kristján A. Stefánsson

College Member

KUNNGJØRING FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2006/EØS/63/03

Retningslinjer om metoden for fastsettelse av bøter ilagt i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel ii artikkel 23 nr. 2 bokstav a)

- A. Denne kunngjøring er utferdiget i henhold til reglene i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (heretter kalt "EØS-avtalen") og avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (heretter kalt "overvåknings- og domstolsavtalen").
- B. Kommisjonen for De europeiske fellesskap (heretter kalt "Kommisjonen") har utferdiget en kunngjøring om retningslinjer om metoden for fastsettelse av bøter ilagt i henhold til forordning 1/2003 artikkel 23 nr. 2 bokstav a)⁽¹⁾. Disse retningslinjene omhandler prinsippene Kommisjonen følger ved fastsettelse av bøter ved overtredelse av EU-konkurransereglerne⁽²⁾.
- C. EFTAs overvåkningsorgan anser nevnte rettsakt som relevant for EØS. For å opprettholde like konkurransevilkår og sikre ensartet anvendelse av EØS-avtalens konkurranseregler i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, vedtar Overvåkningsorganet denne kunngjøring med hjemmel i overvåknings- og domstolsavtalens artikkel 5 nr. 2 bokstav b). Ved anvendelse av de relevante EØS-regler i en bestemt sak, vil Overvåkningsorganet følge de prinsipper og regler som er fastsatt i denne kunngjøring.

INNLEDNING

1. I henhold til artikkel 23 nr. 2 bokstav a) i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel II (heretter kalt "kapittel II")⁽³⁾ kan EFTAs overvåkningsorgan ved vedtak ilegge foretak og sammenslutninger av foretak bøter dersom de forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i EØS-avtalens artikkel 53 eller 54.
2. Ved ileggelsen av slike bøter har EFTAs overvåkningsorgan en vid skjønnsmyndighet⁽⁴⁾ innenfor grensene fastsatt i kapittel II. For det første må Overvåkningsorganet ta hensyn både til overtredelsens grovhet og varighet. For det andre må boten som ilegges ikke overstige grensene fastsatt i kapittel II artikkel 23 nr. 2, annet og tredje avsnitt.
3. For å sikre åpenhet og objektivitet i sine avgjørelser kunngjorde EFTAs overvåkningsorgan 16. januar 2003 retningslinjer om metoden for fastsettelse av bøter⁽⁵⁾. Disse retningslinjene tilsvarte Kommisjonens retningslinjer fra 1998 om metoden for fastsettelse av bøter⁽⁶⁾. I lys av erfaringen fra anvendelsen av de beskrevne retningslinjene, ser EFTAs overvåkningsorgan det hensiktsmessig å videreutvikle og presisere sin politikk i forbindelse med bøter.
4. EFTAs overvåkningsorgans myndighet til å ilegge foretak eller sammenslutninger av foretak bøter dersom de forsettlig eller uaktsomt overtrer EØS-avtalens artikkel 53 eller 54, er et av virkemidlene Overvåkningsorganet har fått til rådighet for å kunne utføre den tilsynsoppgave det er gitt i henhold til EØS-avtalen⁽⁷⁾. Denne oppgaven omfatter ikke bare plikten til å etterforske og ilegge sanksjoner mot individuelle overtredelser, men omfatter også en plikt til å følge en generell politikk med sikte på å anvende de prinsipper som er fastsatt i EØS-avtalen på konkurranseområdet, og på denne måten styre foretakenes opptreden⁽⁸⁾. I denne forbindelse må Overvåkningsorganet påse at dets tiltak har den nødvendige avskrekkende virkning⁽⁹⁾. Når Overvåkningsorganet

⁽¹⁾ EUT C 210 av 19.2006, s. 2.

⁽²⁾ Kompetansen til å behandle enkeltsaker som faller inn under EØS-avtalens artikkel 53 og 54 er delt mellom EFTAs overvåkningsorgan og Kommisjonen i henhold til bestemmelsene i EØS-avtalens artikkel 56. Kun ett av overvåkningsorganene vil ha kompetanse i enhver gitt sak.

⁽³⁾ Etter ikrafttredelsen av avtale av 24. september 2004 om endring av protokoll 4 til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, som trådte i kraft 20. mai 2005, gjenspeiler overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel II i EFTA-pilaren i stor grad rådsforordning (EF) nr. 1 av 16. desember 2002 om gjennomføringen av konkurransereglerne i traktatens artikkel 81 og 82 (EFT L 1 av 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Jf. i denne sammenheng f.eks. sak C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P til C-208/02 P og C-213/02 P, *Dansk Rørdindustri A/S m.fl. mot Kommisjonen* [2005] saml. I-5425, nr. 172.

⁽⁵⁾ Retningslinjer fra EFTAs overvåkningsorgan om metoden for fastsettelse av bøter, EFT C 10 av 16.1.2003, s. 16, og EØS-tillegget til EFT nr. 3 av 16.1.2003, s. 6.

⁽⁶⁾ Retningslinjer om metoden for fastsettelse av bøter ilagt i henhold til forordning nr. 17 artikkel 15 nr. 2 samt EKSF-traktatens artikkel 65 nr. 5 (EFT C 9 av 14.1.1998, s. 3).

⁽⁷⁾ Denne oppgaven er delt med Kommisjonen i henhold til EØS-avtalens artikkel 55 samt kompetansereglerne i EØS-avtalens artikkel 56, se fotnote 2 ovenfor.

⁽⁸⁾ Jf. i denne sammenheng f.eks. *Dansk Rørdindustri A/S m.fl. mot Kommisjonen*, som angitt ovenfor, nr. 170.

⁽⁹⁾ Jf. i denne sammenheng sammenslåtte saker 100/80–103/80 *Musique Diffusion française m.fl. mot Kommisjonen* [1983] saml. 1825, nr. 106.

konstaterer overtredelse av EØS-avtalens artikkel 53 eller 54, kan det følgelig være nødvendig å ilegge foretak som har overtrådt reglene bøter. Bøtene bør ha tilstrekkelig avskrekkende virkning ikke bare som sanksjon overfor de aktuelle foretakene (spesifikk avskrekkende virkning), men også for å avskrekke andre foretak fra å opptre eller fortsette å opptre i strid med EØS-avtalens artikkel 53 og 54 (generelt avskrekkende virkning).

5. For å oppnå disse målene vil EFTAs overvåkningsorgan ta verdien av omsetningen av de varer eller tjenester som overtredelsen omfatter, som utgangspunkt for fastsettelsen av boten. Varigheten av overtredelsen bør også spille en viktig rolle ved fastsettelsen av botens størrelse. Varigheten har nødvendigvis betydning for overtredelsens potensielle virkninger på markedet. Det anses derfor som viktig at boten også gjenspeiler det antall år et foretak har deltatt i overtredelsen.
6. Kombinasjonen av verdien av den omsetningen overtredelsen omfatter, og varigheten av overtredelsen, anses for i tilstrekkelig grad å gjenspeile den økonomiske betydningen av overtredelsen, samt den relative betydningen av hvert foretak som deltar i overtredelsen. Disse faktorene gir en god indikasjon på hva som bør være botens størrelse, men bør ikke oppfattes som grunnlag for en automatisk og matematisk beregningsmetode.
7. Det er også hensiktsmessig at boten omfatter et spesifikt beløp uavhengig av overtredelsens varighet, for å avskrekke foretak fra overhodet å innlate seg på ulovlig opptreden.
8. I det følgende redegjøres for prinsippene EFTAs overvåkningsorgan vil legge til grunn ved fastsettelsen av bøter som ilegges i henhold til kapittel II artikkel 23 nr. 2 bokstav a).

METODEN FOR FASTSETTELSE AV BØTER

9. Med forbehold for nr. 37 nedenfor vil EFTAs overvåkningsorgan benytte følgende to-trinnsmetode ved fastsettelse av bøter som ilegges foretak eller sammenslutninger av foretak.
10. Først fastsetter EFTAs overvåkningsorgan et grunnbeløp for hvert foretak eller hver sammenslutning av foretak (se avsnitt 1 nedenfor).
11. Deretter kan det justere dette grunnbeløpet oppover eller nedover (se avsnitt 2 nedenfor).

1. GRUNNBELØP

12. Grunnbeløpet vil bli fastsatt ut fra omsetningsverdien, etter følgende metode.
 - A. BEREGNING AV OMSETNINGSVERDIEN
13. Ved fastsettelsen av botens grunnbeløp, vil EFTAs overvåkningsorgan anvende verdien av foretakets omsetning av de varer eller tjenester som overtredelsen direkte eller indirekte omfatter⁽¹⁰⁾, i det relevante geografiske området innenfor EØS. Overvåkningsorganet vil normalt anvende verdien av foretakets omsetning i det siste hele regnskapsåret foretaket deltok i overtredelsen (heretter kalt "omsetningsverdien").
14. Når en overtredelse begått av en sammenslutning av foretak er knyttet til medlemmenes virksomhet, svarer omsetningsverdien vanligvis til den samlede verdi av medlemmenes omsetning.
15. Ved fastsettelsen av verdien av et foretaks omsetning, vil EFTAs overvåkningsorgan benytte de beste opplysningene som er tilgjengelige for foretaket.
16. Dersom opplysningene et foretak har gitt er ufullstendige eller upålitelige, kan EFTAs overvåkningsorgan fastsette verdien av foretakets omsetning på grunnlag av de ufullstendige tall som er mottatt og/eller eventuell annen informasjon som Overvåkningsorganet anser som relevant og passende.

⁽¹⁰⁾ Dette vil eksempelvis være tilfelle ved horisontale avtaler om fastsettelse av prisen for et bestemt produkt, der prisen på dette produktet da fungerer som grunnlag for prisen på produkter av lavere eller høyere kvalitet.

17. Omsetningsverdien fastsettes før merverdiavgift og andre avgifter direkte knyttet til omsetningen.
18. Når en overtredelse geografisk sett strekker seg utover EØS (for eksempel ved verdensomspennende karteller), vil foretakenes aktuelle omsetning innenfor EØS ikke nødvendigvis gjenspeile betydningen av hvert foretak som deltar i overtredelsen. Dette kan særlig være tilfelle ved verdensomspennende markedsdelingsordninger.

EFTAs overvåkningsorgan kan i slike tilfeller vurdere den samlede verdien av omsetningen av de varer eller tjenester som overtredelsen omfatter i det aktuelle geografiske området (større enn EØS), vurdere hvilken andel hver av partene i overtredelsen har av omsetningen på dette markedet, og fastsette andelen av den samlede omsetningen innenfor EØS i forhold til dette for å gjenspeile både det samlede omfanget av den relevante omsetningen innenfor EØS og den relative betydning hvert av foretakene har for overtredelsen. Resultatet vil bli anvendt som omsetningsverdien ved fastsettelse av botens grunnbeløp.

B. FASTSETTELSE AV BOTENS GRUNNBELØP

19. Botens grunnbeløp vil bli fastsatt til en andel av omsetningsverdien, avhengig av hvor grov overtredelsen er, og multiplisert med det antall år overtredelsen har vart.
20. Overtredelsens grovhet vil bli vurdert fra sak til sak for alle typer overtredelser, idet det tas hensyn til alle relevante omstendigheter i saken.
21. Som en alminnelig regel vil den andel av omsetningsverdien som tas i betraktning, fastsettes på et nivå som kan utgjøre opptil 30 % av omsetningsverdien.
22. For å kunne avgjøre om den andel av omsetningsverdien som skal tas i betraktning i et gitt tilfelle, bør ligge i nedre eller øvre del av denne skalaen, vil EFTAs overvåkningsorgan ta hensyn til en rekke faktorer, slik som overtredelsens art, den kombinerte markedsandelen til alle de berørte foretakene, overtredelsens geografiske utstrekning, og hvorvidt overtredelsen er blitt gjennomført eller ikke.
23. Horisontale avtaler om prisfastsettelse, markedsdeling og begrensning av produksjonen⁽¹⁾, som vanligvis er hemmelige, er på grunn av sin art blant de mest skadelige konkurransebegrensningene. I henhold til konkurransepolitikken vil disse bøtelegges hardt. Følgelig vil andelen av omsetningsverdien som tas i betraktning ved slike overtredelser, i alminnelighet befinne seg i den øvre del av skalaen.
24. For å kunne ta fullt hensyn til varigheten av hvert foretaks deltakelse i overtredelsen, vil beløpet som fastsettes på bakgrunn av omsetningsverdien (se ovenstående nr. 20–23) bli multiplisert med antall år foretaket har deltatt i overtredelsen. Perioder på under seks måneder vil bli regnet som et halvt år, perioder på mer enn seks måneder men under ett år vil bli regnet som et helt år.
25. I tillegg vil EFTAs overvåkningsorgan, uavhengig av hvor lenge foretaket har deltatt i overtredelsen, inkludere i grunnbeløpet et beløp på mellom 15 % og 25 % av omsetningsverdien som definert i avsnitt A ovenfor, for å avskrekke foretak fra i det hele tatt å delta i horisontale avtaler om prisfastsettelse, markedsdeling og begrensning av produksjonen. Overvåkningsorganet kan også legge til et slikt beløp ved andre overtredelser. Ved fastsettelsen av den andel av omsetningsverdien som skal benyttes i en gitt sak, vil Overvåkningsorganet ta hensyn til en rekke faktorer, særlig de som er angitt i nr. 22.
26. Når foretak som deltar i overtredelsen har en omsetningsverdi som er omtrent lik, men ikke identisk, kan EFTAs overvåkningsorgan fastsette det samme grunnbeløp for hvert av disse foretakene. Overvåkningsorganet vil dessuten benytte avrundete tall ved fastsettelse av botens grunnbeløp.

⁽¹⁾ Dette omfatter avtaler, samordnet opptreden og beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak som omhandlet i EØS-avtalens artikkel 53.

2. JUSTERING AV BOTENS GRUNNBELØP

27. Ved fastsettelsen av boten kan EFTAs overvåkningsorgan ta hensyn til omstendigheter som tilsier en økning eller reduksjon av grunnbeløpet som fastsatt i avsnitt 1 ovenfor. Dette vil bli gjort på grunnlag av en helhetsvurdering der det tas hensyn til alle relevante omstendigheter.

A SKJERPENDE OMSTENDIGHETER

28. Grunnbeløpet kan bli forhøyet når EFTAs overvåkningsorgan finner at det foreligger skjerpene omstendigheter, for eksempel når:
- et foretak fortsetter med eller gjentar samme eller tilsvarende overtredelse etter at Overvåkningsorganet eller en nasjonal konkurransemyndighet har gjort vedtak om at foretaket har overtrådt artikkel 53 eller 54: grunnbeløpet forhøyes med opptil 100 % for hver slik overtredelse,
 - et foretak nekter å samarbeide med eller forsøker å hindre Overvåkningsorganet i å utføre undersøkelser,
 - et foretak har hatt en lederrolle i eller tatt initiativ til overtredelsen; Overvåkningsorganet vil også være særlig oppmerksom på eventuelle skritt som er blitt tatt for å tvinge andre foretak til å delta i overtredelsen og/eller eventuelle gjengjeldelsestiltak overfor andre foretak for å få dem til å holde seg til den opptreden som utgjør overtredelsen.

B FORMILDENDE OMSTENDIGHETER

29. Grunnbeløpet kan bli redusert når EFTAs overvåkningsorgan finner at det foreligger formildende omstendigheter, for eksempel når:
- det aktuelle foretaket framlegger bevis for at foretaket brakte overtredelsen til opphør så snart Overvåkningsorganet grep inn, dette gjelder ikke ved hemmelige avtaler eller hemmelig opptreden (særlig karteller),
 - foretaket framlegger bevis for at overtredelsen skyldes uaktsomhet,
 - foretaket framlegger bevis for at dets deltakelse i overtredelsen har vært sterkt begrenset og derfor viser at foretaket, i den perioden det var part i den ulovlige avtalen, i praksis unnlot å etterleve den ved å utøve en konkurransemessig atferd på markedet; det faktum at et foretak deltok i en overtredelse i kortere tid enn andre foretak vil ikke i seg selv bli oppfattet som en formildende omstendighet, ettersom dette allerede vil være gjenspeilet i grunnbeløpet,
 - det aktuelle foretaket har samarbeidet effektivt med Overvåkningsorganet utenfor anvendelsesområdet til kunngjøringen om fritak for eller nedsettelse av bøter i kartellsaker, og ut over foretakets lovbestemte plikt å samarbeide,
 - når foretakets konkurransebegrensende atferd er blitt godkjent eller oppmuntret av offentlige myndigheter eller ved lovgivning⁽¹²⁾.

C SÆRSKILT FORHØYELSE I PREVENTIVT ØYEMED

30. EFTAs overvåkningsorgan vil være særlig oppmerksom på behovet for å sikre at bøkene har tilstrekkelig avskrekkende virkning. Overvåkningsorganet kan derfor øke boten for foretak som har en særlig høy omsetning, ut over verdien av omsetningen av de varer eller tjenester som omfattes av overtredelsen.
31. EFTAs overvåkningsorgan vil også ta hensyn til behovet for å gjøre boten høyere enn den vinningen som urettmessig er oppnådd som følge av overtredelsen, når det er mulig å beregne dette beløpet.

⁽¹²⁾ Dette påvirker ikke muligheten for at det kan treffes tiltak mot den aktuelle EFTA-staten.

D HØYESTE TILLATTE BELØP

32. I samsvar med kapittel II artikkel 23 nr. 2 kan den endelige boten ikke i noe tilfelle overstige 10 % av den samlede omsetning i foregående regnskapsår for foretaket eller sammenslutningen av foretak som deltar i overtredelsen.
33. I saker der en overtredelse begått av en sammenslutning av foretak er knyttet til medlemmenes virksomhet, skal boten ikke overstige 10 % av summen av den samlede omsetning for hvert av medlemmene som er aktive på det marked som er berørt av den aktuelle overtredelsen.

E KUNNGJØRINGEN OM FRITAK FOR ELLER NEDSETTELSE AV BØTER

34. EFTAs overvåkningsorgan vil anvende reglene om fritak for eller nedsettelse av bøter i tråd med bestemmelsene i den til enhver tid gjeldende kunngjøring.

F BETALINGSEVNE

35. I unntakstilfeller kan EFTAs overvåkningsorgan på anmodning ta hensyn til et foretaks manglende betalingsevne i en gitt sosial og økonomisk sammenheng. Overvåkningsorganet vil ikke redusere boten alene fordi foretaket er i en negativ eller tapsbringende økonomisk situasjon. En reduksjon vil bare bli innvilget på grunnlag av objektive bevis for at ilegging av boten som beskrevet i disse retningslinjer ugjenkallelig ville sette foretakets økonomiske bærekraft i fare og føre til at foretakets aktiva mistet all verdi.

AVSLUTTENDE BETRAKTNINGER

36. EFTAs overvåkningsorgan kan i visse tilfeller ilegge en symbolsk bot. Begrunnelsen for å ilegge en slik bot skal gis i vedtaket.
37. Selv om disse retningslinjer fastsetter den generelle metode for fastsettelse av bøter, kan det være berettiget at denne metoden eller de grenser som er fastsatt i nr. 21 fravikes om omstendighetene i en bestemt sak krever det eller det er nødvendig for å oppnå en tilstrekkelig avskrekkende virkning.
38. Disse retningslinjer vil bli anvendt i alle saker der en meddelelse om innsigelser har blitt sendt etter at retningslinjene er offentliggjort i *De europeiske fellesskaps tidende* og EØS-tillegget til dette, uansett om boten ilegges i henhold til kapittel II artikkel 23 nr. 2, eller i henhold til artikkel 15 nr. 2 i den tidligere teksten til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel II⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Teksten i overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 4 kapittel II (som tilsvarte forordning 17/62 av 6. februar 1962: Første forordning om gjennomføring av EF-traktatens artikkel 85 og 86 [nå 81 og 82] (EFT 13 av 21.2.1962, s. 204), ble erstattet 20. mars 2005, se fotnote 3 ovenfor.

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2006/EØS/63/04

av 11. mai 2006

om et kontrollprogram for 2006 for å sikre overholdelse av maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler på eller i korn og visse andre produkter av vegetabilsk opprinnelse, og om nasjonale kontrollprogrammer for 2007

(143/06/COL)

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN –

som henviser til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), særlig artikkel 109 og protokoll 1,

som henviser til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

som henviser til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 38 (*rådsdirektiv 86/362/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn*)⁽¹⁾, endret og tilpasset EØS-avtalen ved avtalens protokoll 1, særlig direktivets artikkel 7 nr. 2 bokstav b),

som henviser til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54 (*rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker*)⁽²⁾, endret og tilpasset EØS-avtalen ved avtalens protokoll 1, særlig direktivets artikkel 4 nr. 2 bokstav b), og

som tar følgende i betraktning:

- 1) EFTAs overvåkningsorgan bør arbeide jevnt for å utvikle et system som gjør det mulig å vurdere faktisk eksponering for plantevernmidler gjennom kostholdet. For å gjøre det mulig å foreta realistiske beregninger, bør det framskaffes data om kontroll av rester av plantevernmidler i en rekke næringsmidler som er viktige deler av det europeiske kosthold. Generelt går man ut fra at omkring 20-30 næringsmidler utgjør hoveddelene i det europeiske kosthold. Med de ressurser som finnes på nasjonalt plan til kontroll av rester av plantevernmidler, kan EFTA-statene bare analysere prøver av åtte produkter hvert år som et ledd i et samordnet kontrollprogram. Bruken av plantevernmidler endrer seg i løpet av en treårsperiode. Hvert plantevernmiddel bør derfor generelt kontrolleres i 20-30 næringsmidler i en serie treårige sykluser.
- 2) Rester av alle plantevernmidler som omfattes av denne rekommandasjon bør kontrolleres i 2006, noe som vil gjøre det mulig å bruke disse opplysningene for å vurdere faktisk eksponering gjennom kostholdet.
- 3) Det kreves en systematisk statistisk metode for å fastsette hvor mange prøver som skal tas i forbindelse med hvert kontrolltiltak. En slik metode er fastsatt av Codex Alimentarius-kommisjonen⁽³⁾. På grunnlag av en binomial sannsynlighetsfordeling kan det beregnes at analyse av et samlet antall på 613 prøver gir mer enn 99 % sannsynlighet for å påvise én prøve som inneholder rester av plantevernmidler over bestemmelsesgrensen (LOD), dersom mindre enn 1 % av produktene av vegetabilsk opprinnelse inneholder restmengder over LOD. Disse prøvene bør tas fordelt på hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde på grunnlag av befolkningens størrelse og antallet forbrukere, med minst tolv prøver per produkt og per år.
- 4) Kommisjonen har på sine nettsider offentliggjort retningslinjer for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler⁽⁴⁾. Disse retningslinjene bør så langt mulig følges av analyselaboratoriene i EFTA-statene, og bør revideres løpende i lys av de erfaringer som gjøres innenfor rammen av kontrollprogrammene.

⁽¹⁾ EFT L 221 av 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 350 av 14.12.1990, s. 71.

⁽³⁾ Codex Alimentarius, Pesticide Residues in Foodstuffs (Rester av plantevernmidler i næringsmidler), Roma 1994, ISBN 92-5-203271-1, bind 2, s. 372.

⁽⁴⁾ Dok nr. SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf.

- 5) Prøvemethodene og framgangsmåtene beskrevet i rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zz (*kommisjonsdirektiv 2002/63/EF av 11. juli 2002 om fastsettelse av fellesskapsmetoder for prøvetaking ved offisiell kontroll av rester av plantevernmidler i og på produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og om oppheving av direktiv 79/700/EØF*)⁽⁵⁾ omfatter de som anbefales av Codex Alimentarius-kommisjonen.
- 6) I henhold til artikkel 4 nr. 2 bokstav a) i direktiv 90/642/EØF og artikkel 7 nr. 2 bokstav a) i direktiv 86/362/EØF, skal EFTA-statene angi hvilke kriterier de har lagt til grunn for utarbeidelsen av sine nasjonale kontrollprogrammer. Opplysningene bør omfatte de kriterier som er lagt til grunn for fastsettelsen av hvor mange prøver som skal tas og hvilke analyser som skal utføres samt de rapporteringsnivåer som anvendes og på hvilket grunnlag de er fastsatt; samt nærmere opplysninger om akkrediteringen av laboratoriene i henhold til rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54n (*rådsdirektiv 93/99/EØF av 29. oktober 1993 om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler*)⁽⁶⁾ med senere endringer. Antall og type overtredelser, samt iverksatte tiltak, bør også angis.
- 7) Maksimale restnivåer for barnemat er fastsatt i samsvar med artikkel 6 i rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54a (*kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn*)⁽⁷⁾, med senere endringer, og artikkel 6 i rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zl (*kommisjonsdirektiv 96/5/EF av 16. februar 1996 om bearbejdede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn*)⁽⁸⁾, med senere endringer.
- 8) Opplysninger om resultatene fra kontrollprogrammene er særlig egnet til elektronisk behandling, lagring og overføring. Det er utarbeidet formater for innsending av data via e-post fra EUs medlemsstater til Kommisjonen. De samme formater kan benyttes av EFTA-statene, som dermed bør kunne sende sine rapporter til EFTAs overvåkningsorgan i standardformat. Dette standardformatet kan mest effektivt videreutvikles ved at det utarbeides retningslinjer.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne rekommandasjon er i samsvar med uttalelsen fra EFTAs komité for næringsmidler som bistår EFTAs overvåkningsorgan –

RETTER DENNE REKOMMANDASJON TIL EFTA-STATENE:

1. EFTA-statene bør ta prøver av og analysere kombinasjonene av produkter/rester av plantevernmidler som er oppført i vedlegg I til denne rekommandasjon, i et antall som er relevant med hensyn til den andel EFTA-staten selv, EØS og tredjestater har av EFTA-statens nasjonale marked.

Prøvemethodene, herunder antall enheter, bør være i samsvar med rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zz (*kommisjonsdirektiv 2002/63/EF av 11. juli 2002 om fastsettelse av fellesskapsmetoder for prøvetaking ved offisiell kontroll av rester av plantevernmidler i og på produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og om oppheving av direktiv 79/700/EØF*).

2. For plantevernmidler som kan representere en akutt fare, dvs. der det er fastsatt en akutt referansedose (ArFD) (slik som OP-estere, endosulfan og N-metylkarbamater), skal prøvene tas på en slik måte at de kan deles i to laboratorieprøver. Dersom den første laboratorieprøven inneholder en påvisbar mengde av et av de aktuelle plantevernmidlene, skal bestanddelene i den andre prøven analyseres for seg. Dette gjelder følgende produkter:

- Eggfrukt
- Drue⁽⁹⁾
- Banan
- Paprika.

⁽⁵⁾ EFT L 187 av 16.7.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ EFT L 290 av 24.11.1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 175 av 4.7.1991, s. 35

⁽⁸⁾ EFT L 49 av 28.2.1996, s. 1

⁽⁹⁾ For druer regnes en enhet (dvs. standardklase) for å veie omkring 555 g.

Et rimelig antall prøver av disse produktene skal også underkastes en individuell analyse av de enkelte bestanddeler i 2. laboratorieprøve dersom det oppdages slike plantevernmidler i den første prøven, og særlig dersom produktet kommer fra én enkelt produsent.

3. Av det totale antall prøver fastsatt i vedlegg I, bør hver EFTA-stat gjøre og analysere:
 - a) minst ti prøver av barnemat basert hovedsakelig på grønnsaker, frukt eller korn,
 - b) et antall prøver (med minst én prøve der dette er tilgjengelig) av produkter fra organisk landbruk, i et omfang som gjenspeiler markedsandelen for organisk landbruk i hver EFTA-stat.
4. EFTA-statene bør innen 31. august 2007 innberette resultatene fra analysen av kombinasjonene av produkter/rester av plantevernmidler som oppført i vedlegg I til denne rekommandasjon, og angi:
 - a) hvilke analysemetoder som er benyttet og hvilke rapporteringsnivåer som er oppnådd, i samsvar med rutiner for kvalitetskontroll fastsatt i retningslinjene for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler,
 - b) antall og type overtredelser, samt iverksatte tiltak.
5. Rapporten bør legges fram i det format, herunder det elektroniske format, som er fastsatt i veiledningen⁽¹⁰⁾ til EØS-statene med hensyn til gjennomføringen av rekommandasjoner om samordnede kontrollprogrammer. Resultatet fra prøver av produkter fra organisk landbruk bør rapporteres på et eget dataark.
6. EFTA-statene bør innen 31. august 2006 sende EFTAs overvåkningsorgan og de øvrige EFTA-stater alle opplysninger fastsatt i artikkel 7 nr. 3 i direktiv 86/362/EØF og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 90/642/EØF med hensyn til kontrollen utført i 2005 for å sikre, som et minimum ved stikkprøvekontroll, at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler blir overholdt. Dette omfatter:
 - a) resultatene fra de nasjonale programmer for plantevernmidler,
 - b) opplysninger om rutinene for kvalitetskontroll ved deres laboratorier, særlig når det gjelder punkter i retningslinjene for kvalitetskontroll ved analyse av rester av plantevernmidler som de ikke har kunnet anvende eller som de har hatt vanskeligheter med å anvende,
 - c) opplysninger om akkreditering i samsvar med bestemmelsene i artikkel 3 i direktiv 93/99/EØF av de laboratorier som utfører analysene (herunder akkrediteringstype, akkrediteringsorgan og en kopi av akkrediteringsbeviset),
 - d) opplysninger om de egnethetsprøvinger og interkalibreringsforsøk laboratoriene har deltatt i.
7. EFTA-statene bør innen 30. september 2006 sende EFTAs overvåkningsorgan sine forslag til nasjonale programmer for kontroll av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler fastsatt i direktiv 90/642/EØF og 86/362/EØF for året 2007, herunder opplysninger om:
 - a) hvilke kriterier som er lagt til grunn ved fastsettelse av hvor mange prøver som er tatt og hvor mange analyser som er utført,
 - b) hvilket rapporteringsnivå som er benyttet og kriteriene for fastsettelse av rapporteringsnivåer,
 - c) akkreditering i henhold til direktiv 93/99/EØF av laboratoriene som foretar analysene.

Denne rekommandasjon er rettet til Island, Liechtenstein og Norge.

Utferdiget i Brussel, 11. mai 2006

For EFTAs overvåkningsorgan

Kristján Andri Stefánsson

Medlem av kollegiet

Niels Fenger

Direktør

⁽¹⁰⁾ Framlegges for og tas til etterretning av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (SCFAH) hvert år.

VEDLEGG I

Kombinasjoner av plantevernmidler/produkter som skal kontrolleres

Rester av plantevernmidler som det skal analyseres for	2006	2007*	2008*
Acefat	(b)	(c)	(a)
Acetamiprid		(c)	(a)
Aldikarb	(b)	(c)	(a)
Azinfosmetyl	(b)	(c)	(a)
Azoksystrobin	(b)	(c)	(a)
Benomyl-gruppen	(b)	(c)	(a)
Bifentrin	(b)	(c)	(a)
Bromopropylat	(b)	(c)	(a)
Bupirimat	(b)	(c)	(a)
Buprofezin		(c)	(a)
Kaptan + Folpet Kaptan Folpet	(b)	(c)	(a)
Karbaryl	(b)	(c)	(a)
Klormekvat **	(b)	(c)	(a)
Klortalonil	(b)	(c)	(a)
Klorprofam	(b)	(c)	(a)
Klorpyrifos	(b)	(c)	(a)
Klorpyrifosmetyl	(b)	(c)	(a)
Cypermethrin	(b)	(c)	(a)
Cyprodinil	(b)	(c)	(a)
Deltamethrin	(b)	(c)	(a)
Diazinon	(b)	(c)	(a)
Diklofluamid	(b)	(c)	(a)
Diklorvos		(c)	(a)
Dicofol	(b)	(c)	(a)
Dimetoat + Ometoat Dimetoat Ometoat	(b)	(c)	(a)
Difenylamin	(b)	(c)	(a)
Endosulfan	(b)	(c)	(a)
Fenheksamid	(b)	(c)	(a)
Fenitrothion		(c)	(a)
Fludioksinil	(b)	(c)	(a)
Imazalil	(b)	(c)	(a)
Imidakloprid	(b)	(c)	(a)
Indoksakarb		(c)	(a)
Iprodion	(b)	(c)	(a)
Iprovalikarb		(c)	(a)

Kresoksimetyl	(b)	(c)	(a)
Lambdasyhalotrin	(b)	(c)	(a)
Malation	(b)	(c)	(a)
Maneb-gruppen	(b)	(c)	(a)
Mepanipirim		(c)	(a)
Metamidofos	(b)	(c)	(a)
Metalaksyl	(b)	(c)	(a)
Metidation	(b)	(c)	(a)
Metiokarb	(b)	(c)	(a)
Metomyl	(b)	(c)	(a)
Myclobutanil	(b)	(c)	(a)
Oksydemetonmetyl	(b)	(c)	(a)
Paration	(b)	(c)	(a)
Penkonazol		(c)	(a)
Fosalon	(b)	(c)	(a)
Pirimikarb	(b)	(c)	(a)
Pirimifosmetyl	(b)	(c)	(a)
Prokloraz		(c)	(a)
Procymidon	(b)	(c)	(a)
Profenofos		(c)	(a)
Propargitt	(b)	(c)	(a)
Pyretrins	(b)	(c)	(a)
Pyrimetanil	(b)	(c)	(a)
Pyriproksyfen		(c)	(a)
Quenoksifen		(c)	(a)
Spiroksamin	(b)	(c)	(a)
Tebukonazol		(c)	(a)
Tebufenozoid		(c)	(a)
Tiabendazol	(b)	(c)	(a)
Tolkloflosmetyl	(b)	(c)	(a)
Tolyfluanid	(b)	(c)	(a)
Triadimefon + Triadimenol	(b)	(c)	(a)
Triadimefon			
Triadimenol			
Vinklozolin	(b)	(c)	(a)

(a) Pære, banan, bønne (fersk eller fryst), potet, gulrot, appelsin/mandarin, spinat (fersk eller fryst), ris og agurk.

(b) Blomkål, paprika, hvete, eggfrukt, drue, agurk, ert (fersk/fryst, uten belg), banan og appelsinjus⁽¹⁾.

(c) Eple, tomat, salat, jordbær, purre, hodekål, havre/rug, fersken/nectarin og tilsvarende hybrider.

(*) Veiledende for 2007 og 2008, med forbehold for de programmer som vil bli anbefalt for disse årene.

(**) Bare pære og korn skal analyseres for klormekvat.

⁽¹⁾ Ved appelsinjus bør EFTA-staten angi kilde (konsentrat eller fersk frukt).

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2006/EØS/63/05

av 11. mai 2006

om reduksjon av forekomsten av dioksiner, furaner og PCB i fôrvarer og næringsmidler

(144/06/COL)

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN –

som henviser til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), særlig artikkel 109 og protokoll 1,

som henviser til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

som henviser til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*)⁽¹⁾, med endringer, tilpasset EØS-avtalen ved avtalens protokoll 1,

som henviser til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zn (*kommisjonsforordning (EF) nr. 466/2001 av 8. mars 2001 om fastsettelse av øvre grenser for innhold av visse forurensende stoffer i næringsmidler*)⁽²⁾, med endringer, tilpasset EØS-avtalen ved avtalens protokoll 1,

som henviser til EFTAs overvåkningsorgans vedtak 84/06/COL av 6. april 2006, som fastsetter at det kompetente medlem av kollegiet skal vedta rekommendasjonen dersom utkastet til rekommendasjon er i samsvar med uttalelse fra EFTAs komité for planter og fôrvarer og EFTAs komité for næringsmidler, og

som tar følgende i betraktning:

- 1) Denne rekommendasjonen er del av en overordnet strategi for å redusere forekomsten av dioksiner, furaner og PCB i miljøet, fôrvarer og næringsmidler. Formålet med rekommendasjonen er å anbefale tiltaksnivåer i forbindelse med fôrvarer og næringsmidler.
- 2) Selv om grenseverdiene fra et toksikologisk synspunkt bør omfatte både dioksiner og dioksinlignende PCB, hadde man i 2001 bare svært begrensede data om forekomsten av dioksinlignende PCB, og derfor ble grenseverdiene på dette tidspunktet bare fastsatt for dioksiner og ikke for dioksinlignende PCB. På samme måte ble det i 2001 fastsatt maksimumsinnhold i næringsmidler bare for dioksiner og ikke for dioksinlignende PCB i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*)⁽³⁾.
- 3) I henhold til forordning (EF) nr. 466/2001 skulle EF-kommisjonen gjennomgå bestemmelsene med henblikk på dioksin i næringsmidler for første gang ved utgangen av 2004, i lys av nye opplysninger om forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB, særlig med tanke på å innlemme dioksinlignende PCB blant nivåene som skal måles. Rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*) inneholder en tilsvarende klausul om gjennomgåelse i forbindelse med dioksiner i fôrvarer.
- 4) I mellomtiden er flere opplysninger blitt tilgjengelige om forekomsten av dioksinlignende PCB i fôrvarer og næringsmidler. Følgelig er det fastsatt maksimumsnivåer for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB, uttrykt i toksisitetsekvivalenter i følge Verdens helseorganisasjon (WHO) ved anvendelse av WHO-TEF, ettersom dette er det mest hensiktsmessige sett fra et toksikologisk synspunkt. For å sikre en myk overgang, bør de eksisterende maksimumsnivåene for dioksiner fortsette å gjelde i en overgangsperiode i tillegg til de nye nivåene for summen av dioksiner og dioksinlignende PCB.

⁽¹⁾ EFT L 140 av 30.5.2002, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 77 av 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 140 av 30.5.2002, s. 10. Direktiv sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/100/EF (EUT L 27 av 29.1.2005, s. 44).

- 5) Det anerkjennes generelt at for aktivt å redusere forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB i næringsmidler og fôrvarer, bør maksimumsnivåer følges opp med tiltak for å stimulere til en proaktiv tilnærming. Dette omfatter å fastsette tiltaksnivåer for næringsmidler og fôrvarer. Disse tiltaksnivåene bør være et verktøy for kompetente myndigheter og operatører til å sette søkelys på tilfeller der det er nødvendig å identifisere en kilde til forurensning, og treffe tiltak for å redusere eller eliminere denne. Ettersom kildene til dioksiner og dioksinlignende PCB er forskjellige, er det hensiktsmessig å fastsette forskjellige tiltaksnivåer for henholdsvis dioksiner og dioksinlignende PCB.
- 6) Videre må tiltaksnivåene justeres periodisk med tanke på nedgangen i forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB, og den aktive tilnærmingen for gradvis å redusere forekomsten av disse i fôrvarer og næringsmidler.
- 7) EFTA-statenes deltakelse i programmer innenfor rammen av vedlegg I til denne rekommandasjon vil måtte vurderes i forhold til deres fritak fra EØS-avtalens vedlegg I kapittel II.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne rekommandasjon er i samsvar med uttalelsen fra EFTAs komité for næringsmidler og EFTAs komité for planter og fôrvarer som bistår EFTAs overvåkningsorgan –

RETTER DENNE REKOMMANDASJON TIL EFTA-STATENE:

- 1) EFTA-statene skal, proporsjonalt med sin produksjon, sitt bruk og forbruk av fôrmaterialer, fôrvarer og næringsmidler, foreta randomisert overvåking av forekomsten av dioksiner og dioksinlignende PCB samt om mulig ikke-dioksinlignende PCB i fôrmaterialer, fôrvarer og næringsmidler. Overvåkingen skal skje i henhold til rekommandasjon fra EFTAs overvåkningsorgan nr. 3/05/COL av 19. januar 2005 om overvåking av bakgrunnsnivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i fôrvarer, og kommisjonsrekommandasjon 2004/705/EF av 11. oktober 2004 om overvåking av bakgrunnsnivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i fôrvarer⁽⁴⁾.
- 2) EFTA-statene skal i tilfelle manglende overholdelse av bestemmelsene i rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*) og forordning (EF) nr. 466/2001, og (med forbehold for pkt. 3) i tilfeller der nivået av dioksiner og/eller dioksinlignende PCB overstiger tiltaksnivåene angitt i vedlegg I til denne rekommandasjon med henblikk på næringsmidler og i vedlegg II rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*) med henblikk på fôrvarer, og i samarbeid med operatørene,
 - a) iverksette undersøkelser for å identifisere kilden til forurensningen,
 - b) treffe tiltak for å redusere eller eliminere kilden til forurensningen,
 - c) kontrollere forekomsten av ikke-dioksinlignende PCB.
- 3) EFTA-stater der bakgrunnsnivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB er særlig høye, skal fastsette nasjonale tiltaksnivåer for sin innenlandske produksjon av fôrmaterialer, fôrvarer og næringsmidler, slik at det ved ca. 5 % av resultatene av overvåkingen som nevnt i pkt. 1, blir foretatt undersøkelser for å identifisere forurensningskilden.
- 4) EFTA-statene skal underrette EFTAs overvåkningsorgan og de andre EFTA-statene om resultatene av sine undersøkelser og om de tiltak som er truffet for å redusere eller eliminere forurensningskilden.
- 5) EFTA-statene skal oversende opplysningene nevnt i pkt. 4 innen 31. mars hvert år når det gjelder næringsmidler, og som del av den årlige rapporten til Overvåkningsorganet i samsvar med artikkel 22 nr. 2 i rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 31a (*rådsdirektiv 95/53/EF av 25. oktober 1995 om fastsettelse av prinsippene for organisering av offentlige kontroller på fôrvareområdet*)⁽⁵⁾ når det gjelder fôrvarer, med det forbehold at opplysningene bør oversendes

⁽⁴⁾ EUT L 321 av 22.10.2004, s. 45.

⁽⁵⁾ EFT L 265 av 8.11.1995, s. 17.

straks dersom de er umiddelbart relevante for de andre EØS-statene. EFTAs overvåkningsorgan skal videregående opplysningene til Kommisjonen i henhold til overvåknings- og domstolsavtalens protokoll 1 artikkel 2 nr. 1.

Utfærdiget i Brussel, 11. mai 2006

For EFTAs overvåkningsorgan

Kristján Andri Stefánsson

Medlem av kollegiet

Niels Fenger

Direktør

VEDEGG

Dioksiner (sum av polyklorerte dibenzo-p-dioksiner (PKDD) samt polyklorerte dibenzofuraner (PKDF) uttrykt i toksisitetsekvivalenter i følge Verdens helseorganisasjon (WHO) ved anvendelse av WHO-TEF (toksitetsekvivalentfaktor, 1997) og dioksinlignende PCB (sum av polyklorerte bifenyler uttrykt i toksisitetsekvivalenter i følge Verdens helseorganisasjon (WHO) ved anvendelse av WHO-TEF (toksitetsekvivalentfaktor, 1997)).

Næringsmidler	Tiltaksnivå for dioksiner og furaner (WHO-TEQ)(¹)	Tiltaksnivå for dioksinlignende PCB (WHO-TEQ) (¹)
Kjøtt og kjøttprodukter		
– fra drøvtyggere (kveg, sau)	1,5 pg/g fett (²)	1,0 pg/g fett (²)
– fra fjørfe og oppdrettet vilt	1,5 pg/g fett (²)	1,5 pg/g fett (²)
– fra svin	0,6 pg/g fett (²)	0,5 pg/g fett (²)
Lever og leverprodukter fra landdyr	4,0 pg/g fett (²)	4,0 pg/g fett (²)
Fiskekjøtt og fiskevarer og produkter av dette, unntatt ål(³)(⁴)	3,0 pg/g fersk vekt	3,0 pg/g fersk vekt
Kjøtt fra ål (<i>Anguilla anguilla</i>) og produkter av dette(³)(⁴)	3,0 pg/g fersk vekt	6,0 pg/g fersk vekt
Melk og melkeprodukter, herunder smørfett	2,0 pg/g fett (²)	2,0 pg/g fett (²)
Høns egg og eggprodukter	2,0 pg/g fett (²)	2,0 pg/g fett (²)
Olje og fett		
– Animalsk fett	1,5 pg/g fett	1,0 pg/g fett
– fra drøvtyggere	1,5 pg/g fett	1,5 pg/g fett
– fra fjørfe og oppdrettet vilt	0,6 pg/g fett	0,5 pg/g fett
– fra svin	1,5 pg/g fett	0,75 pg/g fett
– blandet animalsk fett	0,5 pg/g fett	0,5 pg/g fett
– Vegetabiliske oljer og fett	1,5 pg/g fett	6,0 pg/g fett
– Marine oljer (fiskeolje, fiskelevertran og olje fra andre marine organismer beregnet til menneskeføde)		
Frukt, grønnsaker og korn	0,4 ng/kg produkt	0,2 ng/kg produkt

(¹) Øvre konsentrasjoner: øvre konsentrasjoner beregnes ut fra den antakelse at alle verdier av de forskjellige kongenere som ligger under bestemmelsesgrensen, er lik bestemmelsesgrensen.

(²) Tiltaksnivåene gjelder ikke for næringsmidler som inneholder mindre enn 1 % fett.

(³) Dersom fisk er beregnet på å spises hel, skal tiltaksnivået gjelde for hele fisken.

(⁴) Når tiltaksnivået overskrides, vil det i enkelte tilfeller ikke være nødvendig å gjennomføre en undersøkelse av forureningskilden, ettersom bakgrunnsverdien i noen områder for enkelte fiskearter ligger nær eller overskrider tiltaksnivået. I slike tilfeller der tiltaksnivået overskrides, bør imidlertid alle opplysninger som for eksempel prøvetakingsperiode, geografisk opprinnelse og fiskeart imidlertid registreres med tanke på framtidige tiltak i forbindelse med forekomsten av dioksiner og dioksinlignende forbindelser i fisk og fiskeprodukter.

REKOMMANDASJON FRA EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

2006/EØS/63/06

av 17. mai 2006

om et samordnet program for kontroll av fôrvarer for 2006

(150/06/COL)

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN –

som henviser til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, særlig artikkel 109 og protokoll 1,

som henviser til avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, særlig artikkel 5 nr. 2 bokstav b) og protokoll 1,

som henviser til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 31a (*rådsdirektiv 95/53/EF av 25. oktober 1995 om fastsettelse av prinsippene for organisering av offentlige kontroller på fôrveiområdet*)⁽¹⁾, med endringer, tilpasset EØS-avtalen ved avtalens protokoll 1, særlig direktivets artikkel 22 nr. 3, og

som tar følgende i betraktning:

- 1) I 2005 fastsatte EFTA-statene visse områder som skulle gjøres til gjenstand for et samordnet program for kontroll i 2006.
- 2) Selv om rettsakten nevnt i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 33 (*europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer*)⁽²⁾, med endringer, fastsetter høyeste innhold av aflatoxin B₁ i fôrvarer, finnes det ingen gjeldende regler i henhold til EØS-avtalen for andre mykotoksiner som okratoksin A, zearalenon, deoksynivalenol, fumonisiner, T-2- og HT-2-toksiner. Innhentning av opplysninger om forekomsten av slike mykotoksiner gjennom stikkprøver kunne gi nyttige data for en vurdering av situasjonen med henblikk på å utvikle regelverket. Videre er visse fôrmidler som korn og oljeholdige frø særlig utsatt for mykotoksinkontaminering på grunn av forhold under høsting, lagring og transport. Da mykotoksinkonsentrasjoner varierer fra år til år, bør det innhentes opplysninger fra flere år på rad for alle de nevnte mykotoksinene.
- 3) Tidligere kontroller av forekomst av antibiotika og koksidiostatika i visse fôrvarer der slike stoffer ikke er tillatt, viser at denne typen overtredelser fremdeles forekommer. I henhold til artikkel 11 nr. 2 i rettsaken omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 1a (*europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer*)⁽³⁾ er det viktig å påse at forbudet mot tilsetningsstoffer som inneholder antibiotika håndheves effektivt.
- 4) Norges og Islands deltakelse i programmene innenfor området til vedlegg II til denne rekommendasjon når det gjelder stoffer som ikke er godkjente som tilsetningsstoffer i fôrvarer, må vurderes med hensyn til disse landenes unntak fra EØS-avtalens vedlegg I kapittel II, og særlig fra rettsaken omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 1a, *europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer*.
- 5) Det er viktig å påse at begrensningene i bruk av fôrmidler av animalsk opprinnelse i fôrvarer, som fastsatt i det relevante EØS-regelverket, blir håndhevet på en effektiv måte.
- 6) Islands deltakelse i programmene innenfor området til vedlegg III til denne rekommendasjon når det gjelder begrensninger i produksjon og bruk av fôrmidler av animalsk opprinnelse, vil måtte vurderes i forhold til Islands fritak fra EØS-avtalens vedlegg I kapittel I.

⁽¹⁾ EFT L 265 av 8.11.1995, s. 17. Direktiv sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/46/EF (EFT L 234 av 1.9.2001, s. 55).

⁽²⁾ EFT L 140 av 30.5.2002, s. 10. Direktiv sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/100/EF (EUT L 27 av 29.1.2005, s. 44).

⁽³⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Direktiv sist endret ved kommisjonsforordning (EF) 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

- 7) Det er siktemessig å sikre at nivåene av sporstoffene kobber og sink i fôrblandinger til griser ikke overstiger maksimumsnivået fastsatt i rettsakten som omhandles i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 1zq (*kommisjonsforordning (EF) nr. 1334/2003 om endring av vilkårene for godkjenning av flere tilsetningsstoffer som tilhører gruppen mikronæringsstoffer i fôrvarer*)⁽⁴⁾, med endringer. Norges deltakelse i programmer innenfor området til vedlegg IV til denne rekommendasjon vil måtte vurderes i forhold til Norges fritak fra EØS-avtalens vedlegg I kapittel II.

Tiltakene fastsatt i denne rekommendasjon er i samsvar med uttalelsen fra EFTAs komité for planter og fôrvarer som bistår EFTAs overvåkningsorgan –

RETTER HERVED FØLGENDE REKOMMANDASJON TIL EFTA-STATENE:

1. EFTA-statene bør i 2006 gjennomføre et samordnet kontrollprogram med sikte på å undersøke følgende:
 - a) Konsentrasjonen av mykotoksiner (aflatoksin B₁, okratoksin A, zearalenon, deoksynivalenol, fumonisiner, T-2- og HT-2-toksiner) i fôrvarer, med angivelse av analysemetode. Prøvetakingen bør omfatte både et tilfeldig utvalg og et målrettet utvalg. Ved analyse av et målrettet utvalg bør prøvene være fôrvarer som mistenkes å inneholde høyere konsentrasjoner av mykotoksiner, slik som korn, oljeholdige frø, oljeholdig frukt, produkter og biprodukter av slike samt fôrmidler lagret over lang tid eller transportert over lange strekninger til sjøs. Ved aflatoksin B₁ bør det også rettes særlig oppmerksomhet mot fôrblandinger for andre melkedyr enn storfe. Resultatene av kontrollene bør innrapporteres i formatet gjengitt i vedlegg I.
 - b) Koksidiostatika og/eller histomonostater, godkjent eller ikke som tilsetningsstoffer i fôrvarer for visse dyrearter og -grupper, som forekommer hyppig i premikser uten legemiddelvirkning og i fôrblandinger der innhold av legemidler er forbudt. Kontrollene bør rettes mot stoffer med legemiddelvirkning i premikser og fôrblandinger dersom vedkommende myndighet anser sannsynligheten for å finne uregelmessigheter for å være større der. Resultatene bør innrapporteres i formatet gjengitt i vedlegg II.
 - c) Gjennomføringen av nedtrappingen i bruk av antibiotika som tilsetningsstoffer som beskrevet i vedlegg II.
 - d) Gjennomføringen av utfasingen av produksjon og bruk av fôrmidler av animalsk opprinnelse, som beskrevet i vedlegg III.
 - e) Nivåene av kobber og sink i fôrblandinger for griser, som beskrevet i vedlegg IV.
2. EFTA-statene bør innen 1. april 2007 oversende resultatene av det samordnede kontrollprogrammet omtalt i nr. 1 i et eget kapittel i årsrapporten om kontrollvirksomhet som skal sendes EFTAs overvåkningsorgan i henhold til artikkel 22 nr. 2 i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 31a (rådsdirektiv 95/53/EF av 25. oktober 1995 om fastsettelse av prinsippene for organisering av offentlige kontroller på fôrvareområdet), sammen med den nyeste versjonen av det harmoniserte rapporteringsformatet.

Utfærdiget i Brussel, 17. mai 2006

For EFTAs overvåkningsorgan

Kristján Andri Stefánsson

Medlem av kollegiet

Niels Fenger

Direktør

⁽⁴⁾ EUT L 187 av 26.7.2003, s. 11. Direktiv sist endret ved kommisjonsforordning (EF) 2112/2003 (EUT L 317 av 2.12.2003, s. 22).

VEDLEGG I

Konsentrasjon av visse mykotoksiner (aflatoksin B₁, okratoksin A, zearalenon, deoksynivalenol, fumonisiner, T-2 og HT-2-toksiner) i fôrvarer

Individuelle resultater av alle analyserte prøver; format for rapporter som nevnt i nr. 1 bokstav a)

Fôrvarer			Prøvetaking (tilfeldig eller målrettet utvalg)	Type og konsentrasjon av mykotoksiner (µg/kg for fôrvarer med et fuktighetsinnhold på 12 %)					
Klasse (^a)	Type (^b)	Opprinnelses- land		Aflatoksin B ₁	Okratoksin A	Zearalenon	Deoksy- nivalenol	Fumonisiner (^c)	T-2- og HT-2- toksiner (^d)

(^a) Velg én av følgende klasser: fôrmiddel, tilsetningsstoff, premiks, tilleggsfôr, fullfôr, fôrblanding.

(^b) Velg én av følgende typer: a) for fôrmidler, betegnelsen på fôrmeddelet i henhold til del B av vedlegget til rettsakten det vises til i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 14a (rådsdirektiv 96/25/EF av 29. april 1996 om markedsføring av fôrmidler, om endring av direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 82/471/EØF og 93/74/EØF og om oppheving av direktiv 77/101/EØF); b) for andre fôrvarer, hvilken dyreart de er beregnet på.

(^c) Konsentrasjonen av fumonisin B1 og B2 kan rapporteres som den samlede mengden av begge.

(^d) Konsentrasjonen av T-2- og HT-2-toksiner kan rapporteres som den samlede mengden av begge.

Vedkommende myndighet bør også angi:

- hvilke tiltak som er truffet når grenseverdien for aflatoksin B1 er overskredet,
- hvilke analysemetoder som er benyttet,
- deteksjonsgrensene.

VEDLEGG II

Forekomst av visse ulovlige stoffer med legemiddelvirkning som tilsetningsstoffer i fôrvarer

Visse stoffer med legemiddelvirkning kan lovlig forekomme som tilsetningsstoffer i premikser og fôrblandinger for visse dyrearter og -grupper, forutsatt at de er tillatt i henhold til artikkel 10 i rettsaken omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 1a (*europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer*).

Forekomst av ulovlige stoffer med legemiddelvirkning i fôrvarer utgjør en overtredelse.

De stoffer som skal kontrolleres, bør velges blant følgende:

1. Stoffer med legemiddelvirkning som er tillatt som tilsetningsstoffer i fôrvarer utelukkende for visse dyrearter og -grupper:
 - dekokinat (Deccox)
 - diclazuril (Clinacox 0,2 %)
 - halofuginon-hydrobromid (Stenorol)
 - lasalocid-A-natrium (Avatec 15 %)
 - alfa-maduramicinammonium (Cygro 1 %)
 - monensinnatrium (Elancoban G100, 100, G200, 200)
 - narasin
 - narasin – nikarbazin (Maxiban G160)
 - robenidinhydroklorid (Cycostat 66G)
 - salinomycinnatrium (Sacox 120G, 120)
 - senduramicinnatrium (Aviax 5 %)
2. Stoffer med legemiddelvirkning som ikke lenger er tillatt som tilsetningsstoffer i fôrvarer:
 - amprolium
 - amprolium/etopabat
 - arprinocid
 - avilamycin
 - avoparcin
 - karbadoks
 - dimetridazol
 - dinitolmid
 - flavofosfolipol
 - ipronidazol
 - metiklorpindol
 - metiklorpindol/metylbenzokat
 - nikarbazin
 - nifursol
 - olakindoks
 - ronidazol
 - spiramycin
 - tetrasykliner
 - tylosinfosfat
 - virginiamycin
 - sinkbacitracin
 - andre antimikrobielle stoffer

3. Stoffer med legemiddelvirkning som aldri har vært tillatt som tilsetningsstoffer i fôrvarer:

andre stoffer

Individuelle resultater av alle prøver som ikke er i samsvar med regelverket; format for rapporter som nevnt i nr. 1 bokstav b)

Type fôrvarer (dyreart og -gruppe)	Påvist stoff	Påvist innhold	Årsak til overtredelsen (^a)	Iverksatt tiltak

(^a) Årsaken til at det ulovlige stoffet forekommer i fôrvarer, som fastslått etter en kontroll foretatt av vedkommende myndighet.

Vedkommende myndighet bør også angi:

- samlet antall prøver som er kontrollert,
- navn på stoffene det er undersøkt for,
- hvilke analysemetoder som er benyttet,
- deteksjonsgrensene.

VEDLEGG III

Begrensninger i produksjon og bruk av fôrmidler av animalsk opprinnelse

Med forbehold for artikkel 3 til 13 og artikkel 15 i direktiv 95/53/EF, bør EFTA-statene i løpet av 2006 gjennomføre samordnede kontrollprogrammer for å fastslå om begrensningene i produksjon og bruk av fôrmidler av animalsk opprinnelse er overholdt.

EFTA-statene bør særlig, for å sikre at forbudet mot å føre visse dyr med foredlet animalsk protein som fastsatt i vedlegg IV til rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 12 (*europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopater*)⁽⁵⁾ håndheves effektivt, gjennomføre et eget kontrollprogram med målrettede kontroller. I samsvar med artikkel 4 i direktiv 95/53/EF bør dette kontrollprogrammet bygge på en risikobasert strategi som omfatter alle trinn i produksjonen og alle typer anlegg der fôrvarer produseres, behandles og distribueres. EFTA-statene bør legge særlig vekt på å definere kriterier som kan knyttes til risiko. Hvert enkelt kriterium bør tillegges vekt i forhold til risikoen. Kontrollenes hyppighet og antall prøver som analyseres i anleggene bør stå i forhold til den samlede vekt de gjeldende anleggene tillegges.

Ved utarbeidelsen av et kontrollprogram bør det tas hensyn til følgende veiledende lister over anlegg og kriterier:

Anlegg	Kriterier	Vekt
Fôrvaremøller	<ul style="list-style-type: none"> – Fôrvaremøller med to produksjonskjeder, som produserer både fôrblandinger til drøvtyggere og fôrblandinger til andre husdyr enn drøvtyggere, som inneholder foredlet animalsk protein – Fôrvaremøller der det tidligere er konstatert eller som har vært under mistanke for overtredelse av reglene – Fôrvaremøller med en stor mengde importerte fôrvarer med høyt proteininnhold som fiskemel, soyamel, maisglutenmel og proteinkonsentrater – Fôrvaremøller med stor produksjon av fôrblandinger – Faren for krysskontaminering fra interne driftsrutiner (siloeer med bestemt innhold, kontroll av at produksjonskjedene faktisk er atskilt, kontroll av ingredienser, internt laboratorium, prøvetakingsmetoder, osv.) 	
Grensekontrollstasjoner og andre steder der det foregår innførsel til EØS	<ul style="list-style-type: none"> – Import av store/små mengder fôrvarer – Fôrvarer med høyt proteininnhold 	
Jordbruksbedrifter	<ul style="list-style-type: none"> – Hjemmeblandere som bruker foredlede animalske proteiner som omfattes av et unntak – Jordbruksbedrifter som holder drøvtyggere og andre arter (fare for kryssføring) – Jordbruksbedrifter som kjøper fôrvarer i bulk 	
Forhandlere	<ul style="list-style-type: none"> – Lagre, herunder midlertidige lagre, for fôrvarer med høyt proteininnhold – Handel med store mengder fôrvarer i bulk – Forhandlere av utenlandsproduserte fôrblandinger 	
Mobile blandere	<ul style="list-style-type: none"> – Blandere som behandler fôrvarer både for drøvtyggere og andre husdyr enn drøvtyggere – Blandere der det tidligere er konstatert eller som har vært under mistanke for overtredelse av reglene – Blandere som blander inn fôrvarer med høyt proteininnhold – Blandere som behandler store mengder fôrvarer – Blandere som betjener et stort antall jordbruksbedrifter som holder drøvtyggere 	
Transportmiddel	<ul style="list-style-type: none"> – Kjøretøyer som brukes til transport av foredlede animalske proteiner og fôrvarer – Kjøretøyer der det er konstatert eller som har vært under mistanke for overtredelse av reglene 	

EFTA-statene kan, som et alternativ til disse veiledende anleggene og kriteriene, oversende EFTAs overvåkningsorgan sin egen risikovurdering innen 31. mai 2006.

Prøvetaking bør foregå i partier eller i forbindelse med hendelser der det er størst sannsynlighet for krysskontaminering med forbudte foredlede proteiner (første parti etter transport av fôrvarer som inneholder animalske proteiner som er forbudt i dette partiet, tekniske problemer eller endringer i produksjonskjeder, lagre eller siloeer for bulkprodukter).

⁽⁵⁾ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1. Direktiv sist endret ved kommisjonsforordning (EF) 1993/2004 (EUT L 344 av 20.11.2004, s. 12).

Kontrollen kan også utvides til å analysere støv i kjøretøy, produksjonsutstyr og lagringsområder.

Minste antall årlige kontroller i en EFTA-stat bør være 10 per 100 000 tonn produsert fôrblanding. Minste antall årlige offisielle prøver i en EFTA-stat bør være 20 per 100 000 tonn produsert fôrblanding. I påvente av at alternative metoder skal godkjennes, bør mikroskopundersøkelse og -anslag som beskrevet i rettsakten som omhandles i EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 31 i (*kommisjonsdirektiv 2003/126/EF om analysemetoden for bestemmelse av bestanddeler av animalsk opprinnelse i forbindelse med offentlig kontroll av fôrvarer*)⁽⁶⁾, benyttes ved analyse av prøver. Forekomst av forbudte bestanddeler av animalsk opprinnelse i fôrvarer bør anses som et brudd på fôringsforbudet.

Resultatene av kontrollprogrammene bør oversendes EFTAs overvåkningsorgan i følgende formater:

Oversikt over kontroll av restriksjoner på fôring med fôr av animalsk opprinnelse (fôring med forbudte foredlede animalske proteiner)

A. Dokumenterte kontroller

Trinn	Antall kontroller, herunder kontroll av forekomst av foredlede animalske proteiner	Antall overtredelser som er konstatert ved dokumentkontroll o.l. og ikke ved laboratorieprøver
Import av fôrmidler		
Lagring av fôrmidler		
Fôrvaremøller		
Hjemmeblandere/mobile blandere		
Mellomforhandlere av fôrvarer		
Transportmiddel		
Jordbruksbedrifter som holder andre husdyr enn drøvtyggere		
Jordbruksbedrifter som holder drøvtyggere		
Annet:		

B. Prøvetaking og prøving av fôrmidler og fôrblandinger med hensyn til foredlede animalske proteiner

Anlegg	Antall offisielle prøver undersøkt for foredlede animalske proteiner		Antall prøver som ikke er i samsvar med regelverket						
			Forekomst av foredlet animalsk protein fra landdyr			Forekomst av foredlet animalsk protein fra fisk			
	Fôrmidler	Fôrblandinger		Fôrmidler	Fôrblandinger		Fôrmidler	Fôrblandinger	
til drøvtyggere		til andre husdyr enn drøvtyggere	til drøvtyggere		til andre husdyr enn drøvtyggere	til drøvtyggere		til andre husdyr enn drøvtyggere	
Ved import									
Fôrvaremøller									
Lagre									
Transportmiddel									
Hjemmeblandere/mobile blandere									
Jordbruksbedriften									
Annet:									

⁽⁶⁾ EUT L 339 av 24.12.2003, s. 78.

C. Sammendrag for forbudte foredlede animalske proteiner funnet i prøver av fôrvarer beregnet på drøvtyggere

	Prøvetakingsmåned	Kontamineringens art, omfang og opprinnelse	Sanksjoner (eller andre tiltak)
1			
2			
3			
4			
5			

VEDLEGG IV

Individuelle resultater av alle prøver (enten de er godtatt eller ikke) angående innhold av kobber og sink i fôrblandinger for griser

Type fôrblanding (dyrekategori)	Sporstoff (kobber eller sink)	Registrert nivå (mg/kg av komplette fôrblandinger)	Årsak til at grenseverdien er overskredet ^(a)	Iverksatt tiltak

^(a) Konklusjon etter undersøkelse foretatt av vedkommende myndighet.

Vedtak i EFTAs overvåkningsorgan nr. 267/06/COL av 20. september 2006 om ikke å reise innsigelser mot foreslåtte tiltak i utkastet til Lov om mediestøtte i Liechtenstein 2006/EØS/63/07

Støttenr.: Sak 60540

EFTA-stat: Liechtenstein

Navnet på støtteordningen: Lov om mediestøtte (*Medienförderungsgesetz*)

Juridisk grunnlag: Lov om mediestøtte, regjeringens forslag nr. 36/2006 til den liechtensteinske landdagen

Planlagte årlige utgifter i henhold til ordningen: CHF 1,5 millioner (ca. EUR 966 000)
Totalbeløp over fem år: CHF 7,5 millioner (ca. EUR 4 829 000)

Varighet: Ikrafttredelse: 1. januar 2007

Loven om mediestøtte er ikke tidsbegrenset. Det søkes imidlertid om unntak for en periode på fem år, dvs. inntil 31.12.2011. Etter dette vil det bli meldt Overvåkningsorganet på nytt.

Høyeste støtteintensitet: 30 % av standard lønnskostnader for ansatte sysselsatt med å skape journalistisk/redaksjonelt innhold i et medium innenfor rammene av avsnitt 4 i Lov om mediestøtte.

25 % av faktisk påløpte formidlingskostnader for et medium innenfor rammene av avsnitt 4 i Lov om mediestøtte.

40 % av opplærings- og utdanningskostnader for ansatte sysselsatt med å skape journalistisk/redaksjonelt innhold i et medium innenfor rammene av avsnitt 4 i Lov om mediestøtte.

Økonomiske sektorer: Mediebedrifter

Navn og adresse til myndigheten som gir støtten: Medienkommission
Regierungsgebäude
FL-9490 Vaduz
Liechtenstein

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning

2006/EØS/63/08

(Sak COMP/M.4495 – ALFA Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group)

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 8. desember 2006 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der foretakene ALFA Acciai s.p.a. ("ALFA Acciai", Italia), Cronimet Holding GmbH ("Cronimet", Tyskland) og Remondis AG & Co. KG ("Remondis", Tyskland) ved kjøp av aksjer i fellesskap overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det tyske foretaket TSR Group ("TSR").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - ALFA Acciai: framstilling av armeringsstål,
 - Cronimet: handel med råmaterialer til framstilling av stål,
 - Remondis: vannrensing og resirkulering,
 - TSR: handel med og bearbeiding av sekundære råmaterialer til stålindustrien.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonskunngjøringen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽²⁾.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 308 av 16.12.2006. Merknadene sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01 eller +32 (0)2 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4495 – ALFA Acciai/Cronimet/Remondis/TSR Group, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 av 5.3.2005, s. 32.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning**2006/EØS/63/09****(Sak COMP/M.4509 – Philips/PLI)**

1. Kommisjonen mottok 13. desember 2006 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der det nederlandske foretaket Koninklijke Philips Electronics NV ("Philips") ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele det belgiske foretaket Lighting Group PLI Holding NV ("PLI").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Philips: utvikling, framstilling og salg av elektronikkprodukter, herunder belysningsprodukter, forbrukerelektronikk og medisinske systemer,
 - PLI: utvikling, framstilling og salg av belysningsprodukter.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 316 av 22.12.2006. Merknadene sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01 eller +32 (0)2 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4509 – Philips/PLI, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck)**

2006/EØS/63/10

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommissjonen mottok 11. desember 2006 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der flere fond som forvaltes av Advent International Corporation ("Advent", USA) og Carlyle Europe Partners II, L.P., del av Carlyle-konsernet ("Carlyle", USA), ved kjøp av aksjer i fellesskap overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det tyske H.C. Starck-konsernet ("H.C. Starck").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Advent: aksjeinvesteringer,
 - Carlyle: aksjeinvesteringer,
 - H.C. Starck: varmebestandige metaller og andre forbindelser, høyteknologiske kjemiske produkter, ledende polymerer og andre elektrokjemiske materialer til industrien, inkludert elektronisk og optisk industri, medisinsk utstyr, fly og romfart, hard- og tungmetaller, energi, bilindustri og kjemikalier.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommissjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonskunngjøringen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽²⁾.
4. Kommissjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommissjonen.

Merknadene må være Kommissjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 311 av 19.12.2006. Merknadene sendes til Kommissjonen per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01 eller +32 (0)2 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4514 – Advent/Carlyle/H.C. Starck, til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 av 5.3.2005, s. 32.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo)

2006/EØS/63/11

Sak som kan bli behandlet etter forenklet framgangsmåte

1. Kommisjonen mottok 8. desember 2006 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning der det nederlandske foretaket Industri Kapital ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over det svenske foretaket Attendo Group AB ("Attendo").
2. De berørte foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Industri Kapital: privat investeringsforetak,
 - Attendo: pleie- og tilsynstjenester til eldre og funksjonshemmede, barn og unge.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt. Det gjøres oppmerksom på at denne saken kan bli behandlet etter framgangsmåten fastsatt i kommisjonskunngjøringen om forenklet framgangsmåte for behandling av visse foretakssammenslutninger etter rådsforordning (EF) nr. 139/2004⁽²⁾.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 311 av 19.12.2006. Merknadene sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 (0)2 296 43 01 eller +32 (0)2 296 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4520 – Industri Kapital/Attendo), til følgende adresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUT L 24 av 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 av 5.3.2005, s. 32.

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)

2006/EØS/63/12

Kommisjonen vedtok 27. oktober 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4239. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4242 – Thermo Electron/Fisher Scientific)

2006/EØS/63/13

Kommisjonen vedtok 9. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 2 i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4242. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4271 – Daikin/OYL)

2006/EØS/63/14

Kommisjonen vedtok 2. oktober 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4271. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4335 – Diehl/Thales/JV)

2006/EØS/63/15

Kommisjonen vedtok 3. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4335. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4348 – PKN/Mazeikiu)**

2006/EØS/63/16

Kommisjonen vedtok 7. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4348. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4370 – EBN/Cogas Energy)**

2006/EØS/63/17

Kommisjonen vedtok 28. september 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4370. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4390 – PHL/IBFF)**

2006/EØS/63/18

Kommisjonen vedtok 20. oktober 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4390. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4393 – Istithmar/Mubadala/DAE/SR Technics)**

2006/EØS/63/19

Kommisjonen vedtok 21. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4393. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4398 – Veolia Cargo/Rail Link/JV)**

2006/EØS/63/20

Kommisjonen vedtok 9. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på fransk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4398. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4402 – UCB/Schwarz Pharma)**

2006/EØS/63/21

Kommisjonen vedtok 21. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4402. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4421 – OJSC Novolipetsk Steel/Duferco/JV)**

2006/EØS/63/22

Kommisjonen vedtok 20. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4421. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4422 – Bertelsmann/Vodafone/Moconta)**

2006/EØS/63/23

Kommisjonen vedtok 30. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4422. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4425 – Merrill Lynch/Irish Life & Permanent)

2006/EØS/63/24

Kommisjonen vedtok 30. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4425. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4428 – AXA/Gerflor)

2006/EØS/63/25

Kommisjonen vedtok 15. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4428. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4433 – RREEF/Peel Ports Holdings/Peel Ports)**

2006/EØS/63/26

Kommisjonen vedtok 11. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4433. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4436 – Cinven/Gondola)**

2006/EØS/63/27

Kommisjonen vedtok 4. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4436. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4438 – Macquarie/Thames Water)

2006/EØS/63/28

Kommisjonen vedtok 28. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4438. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))

2006/EØS/63/29

Kommisjonen vedtok 7. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4449. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4451 – Alcatel/Nortel Networks)**

2006/EØS/63/30

Kommisjonen vedtok 7. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4451. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4452 – Swiss Re/GE Life)**

2006/EØS/63/31

Kommisjonen vedtok 6. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4452. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4454 – TPG/Télédiffusion de France)

2006/EØS/63/32

Kommisjonen vedtok 4. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4454. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

2006/EØS/63/33

Kommisjonen vedtok 29. november 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4455. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

**Vedtak om å ikke gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak COMP/M.4467 – Blackstone/PAI/United Biscuits)**

2006/EØS/63/34

Kommisjonen vedtok 12. desember 2006 å ikke gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning, og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Det foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- på Europa-nettstedet for konkurransesaker, på <http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>. Dette nettstedet inneholder ulike funksjoner som gjør det lettere å finne et bestemt vedtak, med mulighet for å søke på blant annet foretaksnavn, saksnummer, dato og saksområde,
- i elektronisk form på nettstedet EUR-Lex, under dokumentnummer 32006M4467. EUR-Lex gir tilgang til Det europeiske fellesskaps regelverk på Internett (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>).

Innledning av behandling

2006/EØS/63/35

(Sak COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM)

Kommisjonen vedtok 4. desember 2006 å innlede behandling i ovennevnte sak, etter at den hadde fastslått at den meldte foretakssammenslutningen reiser alvorlig tvil med hensyn til dens forenlighet med det felles marked. Innledningen av behandling markerer åpningen av annen fase av undersøkelsen av den meldte foretakssammenslutningen. Vedtaket er hjemlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) i rådsforordning (EØF) nr. 139/2004.

Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge sine merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

For at de skal kunne tas i betraktning under saksbehandlingen, må merknadene være Kommisjonen i hende senest 15 dager etter at dette ble offentliggjort i [EUT C 300 av 9.12.2006](#). Merknadene sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 10 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4381 – JCI/VB/FIAMM, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Competition DG
Merger Registry
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel

**Melding fra den franske regjering i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/EØS/63/36
94/22/EF av 30. mai 1994 om vilkårene for tildeling og bruk av tillatelser til å drive
leting etter og utvinning av hydrokarboner⁽¹⁾**

(Kunngjøring i forbindelse med søknad om enerett til leting etter olje og gass, kalt "Permis de Plivot")

Den 14. juni 2006 søkte foretaket Lundin International, som har forretningskontor i Maclanay, 51210 Montmirail (Frankrike), om enerett til leting etter flytende og gassholdige hydrokarboner, kalt "Permis de Plivot", i en periode på fem år i et ca. 396 km² stort område i departementet Marne.

Området som dekkes av denne tillatelsen ligger innenfor en perimenter avgrenset av lengde- og breddegrader som møtes i punktene definert under ved deres geografiske koordinater, der basiseridianen går gjennom Paris.

Punkt	Lengdegrad	Breddegrad
A	1,80° Ø	54,50° N
B	2,20° Ø	54,50° N
C	2,20° Ø	54,30° N
D	2,00° Ø	54,30° N
E	2,00° Ø	54,40° N
F	1,80° Ø	54,40° N

Innsending av søknader

De opprinnelige søkerne og eventuelle andre søkere må dokumentere at de oppfyller kravene for tillatelse som fastsatt i dekret nr. 95-427 av 19. april 1995 om utvinningstillatelser, med senere endringer, artikkel 3, 4 og 5.

Foretak som ønsker det kan sende inn en konkurrerende søknad innen 90 dager etter at denne melding ble kunngjort, etter framgangsmåten beskrevet i en kunngjøring om tildeling av tillatelser til utvinning av hydrokarboner i Frankrike, offentliggjort i *De europeiske fellesskaps tidende* C 374 av 30.12.1994, s. 11, og fastsatt ved dekret 95-427 av 19. april 1995 om utvinningstillatelser, med senere endringer (fransk retts Tidende av 22. april 1995).

Eventuelle konkurrerende søknader må sendes til den ansvarlige ministeren for gruvedrift på adressen som er oppgitt nedenfor. Beslutninger om den innledende søknaden og eventuelle konkurrerende søknader vil bli truffet innen to år fra datoen der de franske myndigheter mottok den opprinnelige søknaden, dvs. senest 14. april 2008.

Krav og vilkår i forbindelse med drift og opphør av drift

Søkere henvises til gruvelovens artikkel 79 og 79.1 og til dekret nr. 2006-649 av 2. juni 2006 om gruvedrift, underjordisk lagring og regler i den forbindelse (fransk retts Tidende av 3. juni 2006).

Ytterligere opplysninger kan fås ved henvendelse til Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie (Direction générale de l'énergie et des matières premières, direction des ressources énergétiques et minérales, bureau de la législation minière), 61 Boulevard Vincent Auriol, Télédocus 133, F-75703 Paris Cedex 13, Frankrike (tlf: +33 144 97 23 02, faks: +33 144 97 05 70).

De ovennevnte lover og forskrifter er tilgjengelige på

<http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ EFT L 164 av 30.6.1994.

Statsstøtte – Frankrike**2006/EØS/63/37****Statsstøtte C 58/2002 (tidl. N 118/2002) – Omstruktureringsstøtte til
Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)****Innbydelse til å sende inn merknader i henhold til EF-traktatens artikkel 88 nr. 2**

Kommisjonen har besluttet å innlede formell undersøkelse etter EF-traktatens artikkel 88 nr. 2 med hensyn til omstruktureringsstøtte til Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), se [EUT C 303 av 13.12.2006](#).

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter slik at de kan sende sine merknader til det aktuelle tiltaket innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EU-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A: General Affairs
B-1049 Brussel/Bruxelles

Faks: +32 2 296 41 04

Merknadene vil bli oversendt til Frankrike. En part som ønsker å få sine merknader behandlet fortrolig, kan sende inn en skriftlig, begrunnet anmodning om dette.

Kommisjonsmelding i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 **2006/EØS/63/38****Innføring av forpliktelse til å yte offentlig tjeneste med hensyn til ruteflyginger
i Italia**

I henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 av 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskapers adgang til flyruter innenfor Fellesskapet har den italienske regjeringen, i samsvar med vedtak truffet på den interdepartementale konferansen ledet av regionen Sicilia, besluttet å innføre forpliktelse til å yte offentlig tjeneste for ruteflyginger mellom:

Pantelleria–Palermo og omvendt
Lampedusa–Palermo og omvendt
Lampedusa–Catania og omvendt
Lampedusa–Roma og omvendt
Pantelleria–Roma og omvendt

I henhold til vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2408/92 skal destinasjonen Roma forstås som lufthavnsystemet i Roma, som omfatter Roma-Fiumicino og Roma-Ciampino.

Se [EUT C 305 av 14.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

I-Roma: ruteflyging**2006/EØS/63/39****Anbudsinnydelse kunngjort av Italia i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav d) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 med hensyn til ruteflyging på strekningene Pantelleria–Palermo, Lampedusa–Palermo, Lampedusa–Catania, Lampedusa–Roma og Pantelleria–Roma**

I henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 2408/92 av 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskapers adgang til flyruter innenfor Fellesskapet har Italia, i samsvar med vedtak truffet på den interdepartementale konferansen ledet av regionen Sicilia, besluttet å innføre forpliktelse til å yte offentlig tjeneste for ruteflyginger på følgende strekninger:

Pantelleria–Palermo og omvendt

Lampedusa–Palermo og omvendt

Lampedusa–Catania og omvendt

Lampedusa–Roma og omvendt

Pantelleria–Roma og omvendt

Vilkårene knyttet til den aktuelle forpliktelse til å yte offentlig tjeneste ble offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* C 305 av 14.12.2006.

Under forutsetning av at ikke noe luftfartsselskap innen 30 dager etter offentliggjøringen av disse vilkårene har startet eller er i ferd med å starte ruteflyging på de ovennevnte rutene i samsvar med vilkårene for forpliktelsen til å yte offentlig tjeneste og uten å anmode om økonomisk kompensasjon, har regjeringen i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav d) i nevnte forordning besluttet at adgangen til rutene skal begrenses til bare ett luftfartsselskap, på grunnlag av anbudsinnydelse i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 2408/92.

Den fullstendige anbudsinnydelsen inneholder de spesifikke reglene for anbudet, anbudenes gyldighetstid og andre relevante opplysninger. Disse dokumentene utgjør en integrert del av denne anbudsinnydelsen, og kan fås tilsendt gratis fra følgende adresse:

ENAC, Direzione Trasporto Aereo, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Roma, Italia.

Anbudene må for å være gyldige være utarbeidet i samsvar med anbudsinnydelsen, og sendes i en lukket og forseglet konvolutt som rekommandert brev med mottakskvittering, eller leveres personlig mot kvittering, senest 60 dager etter at denne anbudsinnydelsen ble kunngjort i *Den europeiske unions tidende* C 306 av 15.12.2006 til følgende adresse:

ENAC, Direzione Generale, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Roma, Italia.

Se [EUT C 306 av 15.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Innbydelse til å sende inn forslag – Tjenester til støtte for næringsliv og nyskaping 2006/EØS/63/40**Sammendrag**

Kommisjonen har offentliggjort en innbydelse til å sende inn forslag innenfor rammeprogrammet for konkurransedyktighet og nyskaping (Competitiveness and Innovation Framework Programme, CIP). Programmet er opprettet med henblikk på å bidra til konkurransedyktigheten og nyskapingen i Fellesskapet, med særlig vekt på behovene til små og mellomstore bedrifter (SMB). Det kombinerer flere eksisterende EU-aktiviteter som støtter næringsliv og nyskaping.

Som en viktig del av programmet for entreprenørskap og innovasjon (EIP), ett av de tre underprogrammene i CIP, gjennomfører Kommisjonen tiltak for å gi SMB integrerte tjenester til støtte for næringsliv og nyskaping.

De viktigste elementene i denne innbydelsen er:

- Opprettelsen av et integrert og fungerende nett av støttetjenester for næringslivet, som bygger på erfaringene med det nåværende nettverket med 270 europeiske informasjonsentre (EIC) og 250 sentre for formidling av nyskaping (IRC),
- Bedre synergi mellom alle partnerne i nettverket, med henblikk på å sikre integrerte tjenester,
- Enklere tilgang til tjenester for SMB ("ingen gal dør"-konseptet),
- Forenklet administrasjon,
- Profesjonalitet og kvalitet på tjenestene som tilbys.

I denne sammenheng vil alle forslag som direkte eller indirekte er i strid med EUs politikk eller som er negative i forhold til folkehelsen, menneskerettighetene, borgernes sikkerhet og ytringsfriheten, bli avvist.

Det anslåtte budsjettet i forbindelse med denne innbydelsen er **EUR 320 millioner for perioden 2008–2013**. Kommisjonen vil yte samfinansiering av **opptil 60 %** av de støtteberettigede kostnadene. Den endelige prosentsatsen vil være avhengig av budsjettene til de godkjente søknadene, det samlede tilgjengelige budsjettet og kvaliteten på forslagene.

Forslag kan framsettes av enkeltorganisasjoner som er i stand til å yte tjenestene som beskrives ovenfor, eller av konsortier som består av en gruppe organisasjoner. Med tanke på forslagenes sannsynlige omfang, ventes de fleste forslagene å komme fra konsortier.

Søkerne må være juridiske personer etablert i de 25 nåværende EU-landene, Bulgaria, Romania, kandidatlandene, EØS-landene, landene på Vest-Balkan og andre tredjeland som definert i konkurransedyktighets- og nyskappingsprogrammets artikkel 4, og forklart i anbudsdokumentenes seksjon V.1. Eventuelle organisasjoner som søker må være rettmessig stiftet og juridisk registrert. Søknader må være undertegnet, daterte og fullstendige, i henhold til kravene som er fastsatt i avsnitt 11 i innbydelsen som er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* C 306 av 15.12.2006. Søknadene må være mottatt innen utløpet av fristen. Bare prosjekter som klart ikke har et profittmotiv og/eller som har et umiddelbart ikke-kommersielt formål vil komme i betraktning.

Forslaget må utarbeides i samsvar med kravspesifikasjonen for denne innbydelsen.

Kravspesifikasjonen er tilgjengelig fra CIP-nettsiden: <http://ec.europa.eu/enterprise/funding/cip/index.htm>

Forslag må sendes inn elektronisk. En brukerveiledning er tilgjengelig i programdokumentene på nettsiden.

Det elektroniske verktøyet for innsending av forslag (EPSS) er tilgjengelig på den ovennevnte nettsiden.

Siste frist for innsending av forslag er 2. april 2007 kl. 14.00 (Brussel-tid).

Se [EUT C 306 av 15.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Retningslinjer for sluttbruk "til industriell framstilling" ved anvendelsen av visse tollkvoter for fiskeriprodukter med opphav i Norge og Island **2006/EØS/63/41**

Både i rådsforordning (EF) nr. 1920/2004 om endring av forordning (EF) nr. 992/95 om etablering og forvaltning av Fellesskapets tollkvoter for visse landbruks- og fiskeriprodukter med opphav i Norge, og rådsforordning (EF) nr. 1921/2004 om endring av forordning (EF) nr. 499/96 om etablering og forvaltning av Fellesskapets tollkvoter for visse fiskeriprodukter og levende hester med opphav i Island, omfatter tollkvotene med løpenummer 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792 visse fiskeriprodukter "til industriell framstilling". Begrepet "til industriell framstilling" er ikke definert nærmere i forordningene.

For å sikre enhetlig anvendelse av disse tollkvotene i Fellesskapet, har Kommisjonen, etter å ha rådført seg med tollkodekomiteens seksjon for økonomiske tollspørsmål, besluttet å gi følgende retningslinjer:

- 1) Ved anvendelsen av tollkvotene **med løpenummer 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 og 09.0792** skal begrepet "til industriell framstilling" forstås som følger:

"Tollkvotene skal gjelde for produkter som skal gjennomgå enhver bearbeiding, bortsett fra hvor de bare skal gjennomgå en eller flere av følgende prosesser: rensing, sløying, halekapping, hodekapping, kapping, prøvetaking, sortering, merking, pakking, kjøling, frysing, dypfrysing, tining og separering.

Tollkvotene skal imidlertid gjelde for produkter som skal gjennomgå følgende skjæreprosesser: terningskjæring, filetering, framstilling av lapper, skjæring av frosne blokker eller oppdeling av frosne filetblokker.

Tollkvotene gjelder ikke for produkter som skal gjennomgå prosesser som ville gjøre at de inngikk i tollkvotene, når slike prosesser utføres på detaljist- eller cateringnivå.

Innrømmelsen i forbindelse med toll innenfor kvotene skal bare gjelde for fisk beregnet til menneskeføde."

- 2) Ved anvendelsen av tollkvotene **med løpenummer 09.0756**, skal begrepet "til industriell framstilling" forstås som følger:

"Tollkvoten skal gjelde for produkter som skal gjennomgå enhver bearbeiding, bortsett fra hvor de bare skal gjennomgå en eller flere av følgende prosesser: rensing, sløying, halekapping, hodekapping, kapping, prøvetaking, sortering, merking, pakking, kjøling, frysing, dypfrysing, tining og separering.

Tollkvoten skal imidlertid gjelde for produkter som skal gjennomgå følgende skjæreprosesser: terningskjæring, filetering, skjæring av frosne blokker eller oppdeling av frosne filetblokker.

Tollkvoten gjelder ikke for produkter som skal gjennomgå prosesser som ville gjøre at de inngikk i tollkvoten, når slike prosesser utføres på detaljist- eller cateringnivå.

Innrømmelsen i forbindelse med toll innenfor kvoten skal bare gjelde for fisk beregnet til menneskeføde."

**Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/37.956 – Armeringsjern (i henhold til 2006/EØS/63/42
artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens
mandat i visse konkurransesaker)**

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/37.956 – Armeringsjern.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

**Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C-3/37.980 – Souris/Topps (i henhold til 2006/EØS/63/43
artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens
mandat i visse konkurransesaker)**

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/C-3/37.980 – Souris/
Topps.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

**Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/M.3436 – Continental/Phoenix 2006/EØS/63/44
(i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om
høringslederens mandat i visse konkurransesaker)**

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/M.3436 – Continental/
Phoenix.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

**Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.37.773 – Monokloreddiksyre (MCAA) 2006/EØS/63/45
(i henhold til artikkel 15 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om
høringslederens mandat i visse konkurransesaker)**

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/C.37.773 –
Monokloreddiksyre (MCAA).

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

**Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech (i henhold 2006/EØS/63/46
til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om
høringslederens mandat i visse konkurransesaker)**

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA
Tech.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia 2006/EØS/63/47
(i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker)

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier 2006/EØS/63/48
(i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker)

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Sluttrapport fra høringslederen i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat 2006/EØS/63/49
(i henhold til artikkel 15 og 16 i kommisjonsvedtak 2001/462/EF, EKSF av 23. mai 2001 om høringslederens mandat i visse konkurransesaker)

Kommisjonen har offentliggjort sluttrapporten fra høringslederen i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 373. møte 11. mai 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps 2006/EØS/63/50

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C-3/37.980 – Souris bleue/Topps.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker avgitt på komiteens 129. møte 19. oktober 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3436 – Continental/Phoenix 2006/EØS/63/51

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3436 – Continental/Phoenix.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 386. møte 6. desember 2004 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.37.773 – MCAA 2006/EØS/63/52

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.37.773 – MCAA.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker avgitt på komiteens 133. møte 29. juni 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech 2006/EØS/63/53

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransesaker med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 396. møte 10. oktober 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia 2006/EØS/63/54

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/38.281/B.2 – Råtobakk – Italia.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 400. møte 12. desember 2005 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier 2006/EØS/63/55

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.443 – Gummikjemikalier.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling avgitt på komiteens 407. møte 18. april 2006 med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat 2006/EØS/63/56

Kommisjonen har offentliggjort en uttalelse fra Den rådgivende komité for konkurransebegrensende avtaler og dominerende stilling med hensyn til et foreløpig utkast til vedtak i sak COMP/C.38.620 – Hydrogenperoksid og perborat.

Se [EUT C 303 av 13.12.2006](#) for nærmere opplysninger.

Informasjonsprosedyre – Tekniske forskrifter

2006/EØS/63/57

Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester (EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37, og EFT L 217 av 5.8.1998, s. 18).

Meldinger om forslag til tekniske forskrifter mottatt av Kommisjonen

Referanse ⁽¹⁾	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper ⁽²⁾
2006/0580/S	Sjøfartsverkets forskrifter om sjøtransport av kondenserte gasser i bulk (GC-koden)	1.2.2007
2006/0581/F	Dekret om gjennomføring av forbrukerlovens bestemmelser om fett og matolje	1.2.2007
2006/0582/D	Supplerende tekniske kontraktbetingelser og retningslinjer for ingeniørkonstruksjoner [<i>ZIV-ING</i>], del 5 Tunnelbygging, kapittel 5 Tetting av veitunneler med syntetiske tetningsbaner	1.2.2007
2006/0583/D	Tekniske leveringsbetingelser og tekniske prøvingsforskrifter for ingeniørkonstruksjoner [<i>TL/TP-ING</i>], del 5 Tunnelbygging, kapittel 5 Tetting av veitunneler med syntetiske tetningsbaner; tekniske leveringsbetingelser og tekniske prøvingsforskrifter for syntetiske tetningsbaner og tilhørende profilbånd [<i>TL/TP KDB</i>]	1.2.2007
2006/0584/D	Tekniske leveringsbetingelser og tekniske prøvingsforskrifter for ingeniørkonstruksjoner [<i>TL/TP-ING</i>], del 5 Tunnelbygging, kapittel 5 Tetting av veitunneler med syntetiske tetningsbaner; tekniske leveringsbetingelser og tekniske prøvingsforskrifter for beskyttelses- og dreneringslag av geoplast [<i>TL/TP SD</i>]	1.2.2007
2006/0585/PL	Kunngjøring fra økonomiministeren om krav til vektorer og de nærmere prøver som skal utføres i forbindelse med lovbestemt metrologisk kontroll av slike måleinstrumenter	1.2.2007
2006/0586/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 003 for stasjonære, sendeklare satellitt-bakkestasjoner i frekvensområdet 5850–7075 MHz	2.2.2007
2006/0587/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 004 for mobile, sendeklare satellitt-bakkestasjoner i frekvensområdene 1610–1660,5 MHz og 1670–1675 MHz	2.2.2007
2006/0588/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 005 for mobile, sendeklare satellitt-bakkestasjoner i frekvensområdet 1980–2010 MHz	2.2.2007
2006/0589/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 006 for mobile, sendeklare satellitt-bakkestasjoner i frekvensområder under 1 GHz med lav dataoverføringsgrad	2.2.2007
2006/0590/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 007 for transportable, sendeklare satellitt-bakkestasjoner i frekvensområdet 14,0–14,5 GHz	2.2.2007
2006/0591/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 008 for mobile bakkestasjoner i frekvensområdet 14,00–14,25 GHz	2.2.2007
2006/0592/D	Grensesnittspesifikasjon SSB FES 009 for Satellite Interactive Terminals (SIT) og Satellite User Terminals (SUT) i frekvensområdet 29,5–30,0 GHz	2.2.2007
2006/0593/NL	Forskrift om støtte til bærekraftig framstilling av elektrisitet i gjæringsanlegg	(⁴)
2006/0594/D	Sjuende kunngjøring om endring av forskrifter om plantevern	5.2.2007
2006/0595/D	Trettiende kunngjøring om endring av forskrift om godkjenning av kjøretøyer (<i>SVZO</i>)	5.2.2007
2006/0596/PL	Utkast til kunngjøring fra miljøministeren om dokumenter som bekrefter separat utnyttelse og gjenvinning av avfall	(⁴)

Referanse ⁽¹⁾	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper ⁽²⁾
2006/0597/B	Utkast til kunngjøring fra den vallonske regjering om revisjon av de tekniske forskrifter for drift av forsyningsnettene i regionen Vallonia, og adgangen til disse	8.2.2007
2006/0598/B	Utkast til kunngjøring fra den vallonske regjering om revisjon av de tekniske forskrifter for drift av lokaltransportnettet i regionen Vallonia, og adgangen til dette	8.2.2007
2006/0599/NL	Endring av lov om nettverk: offentlig anbud på tilkoplingsaktiviteter	8.2.2007
2006/0600/NL	Avtalememorandum om import av vannbasert Lucky Bamboo	⁽³⁾
2006/0601/DK	Dansk radiogrensesnitt nr. 00 001 for laveffekts-radioanlegg til overføring av lyd signaler	12.2.2007
2006/0602/NL	Kunngjøring om tatovering og piercing	12.2.2007
2006/0603/PL	Kunngjøring fra økonomiministeren om kravene til lydtrykkmålere og de nærmere prøver som skal utføres i forbindelse med lovbestemt metrologisk kontroll av slike måleinstrumenter	12.2.2007
2006/0604/F	Dekret om endring av forskriftene til landbruksloven	15.2.2007
2006/0605/F	Kunngjøring om helsebestemmelsene som gjelder for produkter av animalsk opprinnelse og for næringsmidler som inneholder slike produkter	15.2.2007
2006/0606/I	Tekniske forskrifter for utstyr til behandling av drikkevann til husholdningsbruk og på offentlige serveringssteder	19.2.2007
2006/0607/UK	Godkjenning av måleutstyr (2006) i henhold til den engelske loven om støy av 1996	19.2.2007
2006/0608/FIN	Forslag til lov om endring av alkoholloven	19.2.2007
2006/0609/S	Vägverkets forskrifter om endring av forskriftene (VVFS 2004:31) om bæreevne, stabilitet og bestandighet for konstruksjoner ved bygging av gater og veier	19.2.2007

⁽¹⁾ År – registreringsnummer – opprinnelsesmedlemsstat.

⁽²⁾ I denne perioden kan forslaget ikke vedtas.

⁽³⁾ Ingen stillstandsperiode ettersom Kommisjonen har godkjent at det er grunn til å treffe hastevedtak.

⁽⁴⁾ Ingen stillstandsperiode ettersom tiltaket berører tekniske spesifikasjoner eller andre krav forbundet med skatte- eller finanstiltak; jf. artikkel 1 nr. 11 annet ledd tredje strekpunkt i direktiv 98/34/EF.

⁽⁵⁾ Informasjonsprosedyren avsluttet.

Kommisjonen viser til Domstolens dom av 30. april 1996 i CIA Security-saken (sak C-194/94, ECR I, s. 2201). Ifølge Domstolens utlegning skal artikkel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF tolkes slik at enkeltpersoner kan påberope seg disse artiklene overfor nasjonale domstoler, som plikter å avvise anvendelse av nasjonale tekniske forskrifter som ikke er meldt i samsvar med direktivet.

Dommen bekrefter Kommisjonens melding av 1. oktober 1986 (EFT C 245 av 1.10.1986, s. 4).

Manglende overholdelse av meldingsplikten medfører derfor at de berørte tekniske forskrifter ikke får anvendelse, og følgelig ikke kan gjøres gjeldende overfor enkeltpersoner.

Mer informasjon om meldingsprosedyren kan fås ved henvendelse til:

European Commission
 DG Enterprise and Industry, Unit F1
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 E-post: dir83-189-central@ec.europa.eu

Vevsted: <http://ec.europa.eu/enterprise/tris/>

Ytterligere opplysninger om meldingene kan fås ved henvendelse til de nasjonale avdelinger som er oppført på følgende liste:

**LISTE OVER NASJONALE AVDELINGER MED ANSVAR FOR HÅNDTERINGEN AV
DIREKTIV 98/34/EF****BELGIA**

BELNotif
Qualité et Sécurité
SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie
NG III – 4ème étage
Boulevard du Roi Albert II/Koning Albert II-laan 16
B-1000 Bruxelles/Brussel

Pascaline Descamps
Tlf.: (+32) 2 277 80 03
Faks: (+32) 2 277 54 01
E-post: pascaline.descamps@mineco.fgov.be
paolo.caruso@mineco.fgov.be
Felles e-post: belnotif@mineco.fgov.be

Vevsted: <http://www.mineco.fgov.be>

TSJEKKIA

Czech Office for Standards, Metrology and Testing
Gorazdova 24
P.O. BOX 49
CZ-128 01 Praha 2

Miroslav Chloupek
Director of International Relations Department
Tlf.: (+420) 224 907 123
Faks: (+420) 224 914 990
E-post: chloupek@unmz.cz

Lucie Růžičková
Tlf.: (+420) 224 907 139
Faks: (+420) 224 907 122
E-post: ruzickova@unmz.cz

Felles e-post: eu9834@unmz.cz

Vevsted: <http://www.unmz.cz>

DANMARK

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø (eller DK-2100 København OE)

Bjarne Bang Christensen
Legal adviser
Tlf.: (+45) 35 46 63 66 (direkte)
E-post: bbc@ebst.dk

Birgit Jensen
Principal Executive Officer
Tlf.: (+45) 35 46 62 87 (direkte)
Faks: (+45) 35 46 62 03
E-post: bij@ebst.dk

Pernille Hjort Engstrøm
Head of Section
Tlf.: (+45) 35 46 63 35 (direct)
E-mail: phe@ebst.dk

Felles adresse for meldinger: noti@ebst.dk

Vevsted: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>

TYSKLAND

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Referat EA3
Scharnhorststr. 34-37
D-10115 Berlin

Christina Jäckel
Tlf.: (+49) 30 2014 6353
Faks: (+49) 30 2014 5379
E-post: infonorm@bmwa.bund.de

Vevsted: <http://www.bmwa.bund.de>

ESTLAND

Ministry of Economic Affairs and Communications
Harju str. 11
EE-15072 Tallinn

Karl Stern
Executive Officer of Trade Policy Division
EU and International Co-operation Department
Tlf.: (+372) 6 256 405
Faks: (+372) 6 313 029
E-post: karl.stern@mkm.ee

Felles e-post: el.teavitamine@mkm.ee

Vevsted: <http://www.mkm.ee>

HELLAS

*Ministry of Development
General Secretariat of Industry
Mesogeion 119
GR-101 92 Athen
Tlf.: (+30) 210 696 98 63
Faks: (+30) 210 696 91 06*

ELOT

Acharnon 313
GR-111 45 Athen

Evangelia Alexandri
Tlf.: (+30) 210 212 03 01
Faks: (+30) 210 228 62 19
E-post: alex@elot.gr

Felles e-post: 83189in@elot.gr

Vevsted: <http://www.elot.gr>

SPANIA

*S.G. de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y
Comunicaciones y de Medio Ambiente
D.G. de Coordinación del Mercado Interior y otras PPCC
Secretaría de Estado para la Unión Europea
Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación
Torres "Ágora"
C/ Serrano Galvache, 26-4^a
E-20033 Madrid*

Angel Silván Torregrosa
Tlf.: (+34) 91 379 83 32

Esther Pérez Peláez
Technical Advisor
E-post: esther.perez@ue.mae.es
Tlf.: (+34) 91 379 84 64
Faks: (+34) 91 379 84 01

Felles e-post: d83-189@ue.mae.es

FRANKRIKE

*Délégation interministérielle aux normes
Direction générale de l'Industrie, des Technologies de
l'Information et des Postes
(DiGITIP)
Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)
Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la
propriété industrielle
(SQUALPI)
DiGITIP 5
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12*

Suzanne Piau
Tlf.: (+33) 1 53 44 97 04
Faks: (+33) 1 53 44 98 88
E-post: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Françoise Ouvrard
Tlf.: (+33) 1 53 44 97 05
Faks: (+33) 1 53 44 98 88
E-post: francoise.ouvrard@industrie.gouv.fr

Felles e-post: d9834.france@industrie.gouv.fr

IRLAND

*NSAI
Glasnevin
IRL-Dublin 9*

Tony Losty
Tlf.: (+353) 1 807 38 80
Faks: (+353) 1 807 38 38
E-post: tony.losty@nsai.ie

Vevsted: <http://www.nsa.ie/>

ITALIA

*Ministero dello sviluppo economico
Dipartimento per le imprese
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la
competitività
Ufficio F1 – Ispettorato tecnico dell'industria
Via Molise 2
I-00187 Roma*

Vincenzo Correggia
Tlf.: (+39) 06 47 05 22 05
Faks: (+39) 06 47 88 78 05
E-post: vincenzo.correggia@attivaproduttive.gov.it

Enrico Castiglioni
Tlf.: (+39) 06 47 05 26 69
Faks: (+39) 06 47 88 77 48
E-post: enrico.castiglioni@attivaproduttive.gov.it

Felles e-post: ucn98.34.italia@attivaproduttive.gov.it

Vevsted: <http://www.attivaproduttive.gov.it>

KYPROS

*Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism*
13–15, A. Araouzou street
CY-1421 Nicosia

Tlf.: (+357) 22 409310
Faks: (+357) 22 754103

Antonis Ioannou
Tlf.: (+357) 22 409409
Faks: (+357) 22 754103
E-post: aioannou@cys.mcit.gov.cy

Felles e-post: dir9834@cys.mcit.gov.cy

Vevsted: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

LATVIA

*Ministry of Economics of the Republic of Latvia
Trade Normative and SOLVIT Notification Division
SOLVIT Coordination Centre*
55, Brīvības str.
LV-1519 Riga

Reinis Berzins
Deputy Head of Trade Normative and SOLVIT Notification
Division
Tlf.: (+371) 7013230
Faks: (+371) 7280882

Zanda Liekna
Senior Officer of Division of EU Internal Market
Coordination
Tlf.: (+371) 7013236
Tlf.: (+371) 7013067
Faks: (+371) 7280882
E-post: zanda.liekna@em.gov.lv

Felles e-post: notification@em.gov.lv

LITAUEN

Lithuanian Standards Board
T. Kosciuskos g. 30
LT-01100 Vilnius

Daiva Lesickiene
Tlf.: (+370) 5 2709347
Faks: (+370) 5 2709367
E-post: dir9834@lsd.lt

Vevsted: <http://www.lsd.lt>

LUXEMBOURG

SEE — Service de l'Énergie de l'État
34, avenue de la Porte-Neuve
B.P. 10
L-2010 Luxembourg

J.P. Hoffmann
Tlf.: (+352) 46 97 46 1
Faks: (+352) 22 25 24
E-post: see.direction@eg.etat.lu

Vevsted: <http://www.see.lu>

UNGARN

*Hungarian Notification Centre –
Ministry of Economy and Transport
Industrial Department*
Budapest
Honvéd u. 13-15.
H-1880

Fazekas Zsolt
Leading Councillor
E-post: fazekas.zsolt@gkm.gov.hu
Tlf.: (+36) 1 374 2873
Faks: (+36) 1 473 1622
E-post: notification@gkm.gov.hu

Vevsted: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

MALTA

Malta Standards Authority
Level 2
Evans Building
Merchants Street
MT-Valletta

Tlf.: (+356) 2124 2420
Tlf.: (+356) 2124 3282
Faks: (+356) 2124 2406

Lorna Cachia
E-post: lorna.cachia@msa.org.mt

Felles e-post: notification@msa.org.mt

Vevsted: <http://www.msa.org.mt>

NEDERLAND

*Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In- en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
NL-9700 RD Groningen*

Ebel Van der Heide
Tlf.: (+31) 50 5 23 21 34

Hennie Boekema
Tlf.: (+31) 50 5 23 21 35

Tineke Elzer
Tlf.: (+31) 50 5 23 21 33
Faks: (+31) 50 5 23 21 59

Felles e-post: Enquiry.Point@tiscali-business.nl
Enquiry.Point2@tiscali-business.nl

ØSTERRIKE

*Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien*

Brigitte Wikgolm
Tlf.: (+43) 1 711 00 58 96
Faks: (+43) 1 715 96 51 eller (+43) 1 712 06 80
E-post: not9834@tbt.bmw.gv.at

Vevsted: <http://www.bmw.gv.at>

POLEN

*Ministry of Economy
Department for Economic Regulations
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-570 Warszawa*

Barbara H. Kozłowska
Tlf.: (+48) 22 693 54 07
Faks: (+48) 22 693 40 25
E-post: barbara.kozlowska@mg.gov.pl

Agata Gągor
Tlf.: (+48) 22 693 56 90
Felles e-post: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTUGAL

*Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica*

Cândida Pires
Tlf.: (+351) 21 294 82 36 / 81 00
Faks: (+351) 21 294 82 23
E-post: c.pires@mail.ipq.pt

Felles e-post: not9834@mail.ipq.pt

Vevsted: <http://www.ipq.pt>

SLOVENIA

*SIST – Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana*

Vesna Stražišar
Tlf.: (+386) 1 478 3041
Faks: (+386) 1 478 3098
E-post: contact@sist.si

SLOVAKIA

Kvetoslava Steinlova
*Director of the Department of European Integration,
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak
Republic*
Stefanovicova 3
SK-814 39 Bratislava

Tlf.: (+421) 2 5249 3521
Faks: (+421) 2 5249 1050
E-post: steinlova@normoff.gov.sk

FINLAND

*Kauppa- ja teollisuusministeriö
(Ministry of Trade and Industry)*

Besøksadresse:
Aleksanterinkatu 4
FIN-00171 Helsinki
og
Ratakatu 3
FIN-00120 Helsinki

Postadresse:
PO Box 32
FIN-00023 Government

Leila Orava
Tlf.: (+358) 9 1606 46 86
Faks: (+358) 9 1606 46 22
E-post: leila.orava@ktm.fi

Katri Amper
Tlf.: (+358) 9 1606 46 48

Felles e-post: maaraykset.tekniset@ktm.fi

Vevsted: <http://www.ktm.fi>

SVERIGE

Kommerskollegium
(National Board of Trade)
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm

Kerstin Carlsson
Tlf.: (+46) 86 90 48 82 eller (+46) 86 90 48 00
Faks: (+46) 86 90 48 40 eller (+46) 83 06 759
E-post: kerstin.carlsson@kommers.se

Felles e-post: 9834@kommers.se

Vevsted: <http://www.kommers.se>

DET FORENTE KONGERIKE

Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2
151 Buckingham Palace Road
GB-London SW1 W 9SS

Philip Plumb
Tlf.: (+44) 2072151488
Faks: (+44) 2072151340
E-post: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk

Felles e-post: 9834@dti.gsi.gov.uk

Vevsted: <http://www.dti.gov.uk/strd>

EFTA – ESA

EFTAs overvåkningsorgan
Rue Belliard 35
B-1040 Brussel

Adinda Batsleer
Tlf.: (+32) 2 286 18 61
Faks: (+32) 2 286 18 00
E-post: aba@eftasurv.int

Tuija Ristiluoma
Tlf.: (+32) 2 286 18 71
Faks: (+32) 2 286 18 00
E-post: tri@eftasurv.int

Felles e-post: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int

Vevsted: <http://www.eftasurv.int>

EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat
Rue Joseph II 12-16
B-1000 Brussel

Kathleen Byrne
Tlf.: (+32 2) 286 17 49
Faks: (+32 2) 286 17 42
E-post: kathleen.byrne@efta.int

Felles e-post: DRAFTTECHREGGEFTA@efta.int

Vevsted: <http://www.efta.int>

TYRKIA

Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade
İnönü Bulvarı no 36
06510
Emek – Ankara

Mehmet Comert
Tlf.: (+90) 312 212 58 98
Faks: (+90) 312 212 87 68
E-post: dtsabbil@dtm.gov.tr

Vevsted: <http://www.dtm.gov.tr>

Innledning av behandling**2006/EØS/63/58****(Sak COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing)**

Kommisjonen vedtok 8. desember 2006 å innlede behandling i ovennevnte sak, etter at den hadde fastslått at den meldte foretakssammenslutningen reiser alvorlig tvil med hensyn til dens forenlighet med det felles marked. Innledningen av behandling markerer åpningen av annen fase av undersøkelsen av den meldte foretakssammenslutningen. Vedtaket er hjemlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav c) i rådsforordning (EØF) nr. 139/2004.

Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge sine merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

For at de skal kunne tas i betraktning under saksbehandlingen, må merknadene være Kommisjonen i hende senest 15 dager etter at dette ble offentliggjort i EUT C 313 av 20.12.2006. Merknadene sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 22 96 43 10 eller 22 96 72 44) eller med post, med referanse COMP/M.4404 – Universal Music Group/BMG Music Publishing, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Competition DG
Merger Registry
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel